

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/270

z dnia 4 lutego 2026 r.

nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz 1,4-butanodiolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 6 czerwca 2025 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu 1,4-butanodiolu („BDO”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”), Królestwa Arabii Saudyjskiej („Arabia Saudyjska”) i Stanów Zjednoczonych Ameryki („Stany Zjednoczone”, które wraz z Chinami i Arabią Saudyjską są zwane dalej „państwami, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 24 kwietnia 2025 r. przez przedsiębiorstwo INEOS Solvents SA („skarżący” lub „Ineos”). Skarga została złożona przez przemysł Unii zajmujący się produkcją BDO w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/1718 Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze państw, których dotyczy postępowanie, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, oraz zaprosiła ich do udziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu 1,4-butanodiolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C, C/2025/3135, 6.6.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3135/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1718 z dnia 5 sierpnia 2025 r. poddające rejestracji przywóz 1,4-butanodiolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L, 2025/1718, 6.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1718/oj).

- (5) Qore LLC, producent BDO w Stanach Zjednoczonych, złożył wniosek o rejestrację jako zainteresowana strona w postępowaniu, argumentując, że postępowanie może mieć na niego wpływ. Zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony definiuje się jako producentów unijnych, związki zawodowe, importerów i eksporterów oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, organizacje użytkowników i organizacje konsumenckie, a także przedstawicieli kraju wywozu. Z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwo Qore nie prowadziło wywozu do UE, nie spełniało ono kryteriów zainteresowanej strony określonych w rozporządzeniu podstawowym. W związku z powyższym wniosek tego przedsiębiorstwa odrzucono. Przedsiębiorstwo Qore i rząd federalny Stanów Zjednoczonych stwierdziły, że Komisja powinna uznać przedsiębiorstwo Qore za zainteresowaną stronę niezależnie od działalności wywozowej, argumentując, że działalność wywozowa nie jest wymogiem uznania za zainteresowaną stronę na podstawie porozumienia antydumpingowego WTO. Komisja zauważyła, że żadne z postanowień porozumienia antydumpingowego WTO ani orzecznictwa WTO nie jest sprzeczne z decyzją Komisji o odmowie przyznania producentom, którzy nie prowadzą wywozu do Unii, statusu zainteresowanej strony. Art. 6.11 porozumienia antydumpingowego wymaga bowiem, aby definicja pojęcia „zainteresowane strony” do celów tego porozumienia obejmowała dwie kategorie producentów: „zagranicznego producenta [...] produktu objętego dochodzeniem” (art. 6.11 pkt (i) porozumienia antydumpingowego) oraz „producenta podobnego produktu u członka przywożącego” (art. 6.11 pkt (ii) porozumienia antydumpingowego). Przedsiębiorstwo Qore LLC, będące zagranicznym producentem produktu podobnego, nie należy do żadnej z tych dwóch kategorii. Rząd federalny Stanów Zjednoczonych nie wykazał zatem, dlaczego Komisja powinna uznać przedsiębiorstwo Qore jako zainteresowaną stronę na mocy prawa regulującego niniejsze postępowanie, tj. rozporządzenia podstawowego.
- (6) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (7) Lyondell Chemie Nederland B.V. („LYB”), Sahara International Petrochemical Co. („Sipchem”), Helm AG („Helm”), Qore LLC („Qore”), rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej i rząd federalny Stanów Zjednoczonych przedstawiły uwagi dotyczące skargi i wszczęcia dochodzenia.
- (8) Na wstępie Komisja zauważyła, że zbadała skargę zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego i uznała, że spełnione są przesłanki do wszczęcia dochodzenia, tj. że istnieją dowody wystarczające do wszczęcia dochodzenia.
- (9) Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skarga zawiera dostępne skarżącemu informacje. Normy prawne dotyczące dowodów wymaganych w celu wszczęcia dochodzenia („wystarczające” dowody) są inne od tych, które są wymagane do wstępnego lub ostatecznego stwierdzenia istnienia dumpingu, szkody lub związku przyczynowego. W konsekwencji dowody, których ilość lub jakość jest niewystarczająca do uzasadnienia wstępnego lub ostatecznego stwierdzenia istnienia dumpingu, szkody lub związku przyczynowego, mogą być jednak wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (10) Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego skargę uznaje się za złożoną „przez przemysł Unii lub w jego imieniu”, jeżeli popierają ją producenci unijni, których łączna produkcja stanowi ponad 50 % całkowitej produkcji produktu podobnego wytwarzanej przez przemysł Unii, wyrażający swoje stanowisko w stosunku do przedmiotowej skargi – niezależnie od tego, czy ją popierając, czy też wyrażając swój sprzeciw, oraz po drugie, jeżeli popierają ją producenci unijni, których udział stanowi ponad 25 % całkowitej produkcji produktu podobnego wytwarzanej przez przemysł Unii.
- (11) Przedsiębiorstwo LYB zakwestionowało przeprowadzoną przez Komisję analizę stopnia poparcia dla skargi („analiza reprezentatywności”). Konkretnie twierdziło ono, że dochodzenie nie powinno być wszczęte w odniesieniu do Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych, ponieważ skarżący nie spełnił wymogu dotyczącego reprezentatywności wynikającego z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę, że samo przedsiębiorstwo LYB odpowiadało za ponad połowę produkcji produktu objętego postępowaniem wśród tych producentów unijnych, którzy wyrazili swoje stanowisko w sprawie dochodzenia i zajęli „neutralne” stanowisko wobec wszczęcia dochodzenia, ponieważ nie miało „żadnych obaw w odniesieniu do przywozu z Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych” i „poparło dochodzenie w sprawie przywozu pochodzącego z Chin”.

- (12) Przedsiębiorstwo Sipchem również argumentowało, że należy zaprzestać dochodzenia w odniesieniu do przywozu BDO z Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych. Mówiąc dokładniej, przedsiębiorstwo Sipchem twierdziło, że Komisja dwukrotnie popełniła błąd w swojej analizie reprezentatywności: po pierwsze, uznając przedsiębiorstwo LYB za neutralne w odniesieniu do dochodzenia dotyczącego przywozu BDO z Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych, a po drugie stwierdzając, że skarga jest zgodna z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym przedsiębiorstwo Sipchem stwierdziło, że dochodzenie zostało niesłusznie wszczęte w odniesieniu do przywozu BDO z Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych, i w związku z tym zwróciło się do Komisji o jego natychmiastowe zakończenie, z wyjątkiem w odniesieniu do Chin.
- (13) Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdził również, że skarżący nie wykazał, iż odpowiadał za znaczną część unijnej produkcji BDO w okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym nie spełniał wymogu dotyczącego reprezentatywności. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej podkreślił, że sam skarżący wskazał, iż reprezentował 39,1 % całkowitej unijnej produkcji produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym, bez dowodów potwierdzających stanowisko dwóch pozostałych producentów unijnych, tj. LYB i Novamont, nie można, zdaniem rządu Królestwa Arabii Saudyjskiej, przyjąć, że próg 50 % dla badania reprezentatywności został osiągnięty.
- (14) Jeżeli chodzi o analizę reprezentatywności, w dniu 2 czerwca 2025 r. Komisja sporządziła na potrzeby aktu pismo dotyczące reprezentatywności („pismo dotyczące reprezentatywności”) do wglądu dla zainteresowanych stron. W analizie ustalono, że przedsiębiorstwa popierające skargę odpowiadały za 45–46 % całkowitej produkcji UE w 2024 r., że nie zgłosił się żaden producent wyrażający sprzeciw oraz że jeden producent wyraził neutralne stanowisko. Komisja stwierdziła zatem, że warunki określone w art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którymi skarga musi zostać złożona przez przemysł Unii lub w jego imieniu, zostały spełnione. Przedsiębiorstwo LYB zajęło wyraźnie neutralne stanowisko. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (15) Po drugie, zdaniem LYB przywóz ze Stanów Zjednoczonych powinien być rozpatrywany oddzielnie od przywozu z Arabii Saudyjskiej i Chin, ponieważ przywóz z tych dwóch państw rzekomo nie podlegał tym samym warunkom konkurencji, a zatem nie powinien być traktowany łącznie z przywozem ze Stanów Zjednoczonych. Według LYB (i) przywóz BDO pochodzący ze Stanów Zjednoczonych był realizowany wyłącznie przez dwóch producentów unijnych, tj. przedmiotowe przedsiębiorstwo LYB oraz BASF; (ii) większość tego przywozu była prawdopodobnie przeznaczona do konsumpcji własnej przez przemysł Unii, oraz (iii) pozostałe ilości nie były przywożone w celu bezpośredniej sprzedaży niezależnym klientom na rynku unijnym. Przedsiębiorstwo Sipchem przedstawiło podobne argumenty dotyczące przywozu z Arabii Saudyjskiej.
- (16) Na podstawie dostępnych informacji i danych statystycznych Komisja stwierdziła, że na etapie złożenia skargi spełnione zostały warunki kumulacji w odniesieniu do państw, których dotyczy postępowanie.
- (17) W skardze stwierdzono, że marginesy dumpingu przekraczają poziom *de minimis*. Jak wynika z dostępnych oficjalnych danych statystycznych dotyczących przywozu, przywóz towarów po cenach dumpingowych nie był nieznaczny pod względem wielkości dla wszystkich państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto warunki konkurencji uznano za podobne, ponieważ:
- a) rozmieszczenie geograficzne produktów z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii zasadniczo się pokrywało;
 - b) ceny ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, były niższe od cen przemysłu Unii i poziomu pełnych kosztów;
 - c) w okresie objętym badaniem na rynku istniała znacząca obecność przywozu ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym.
- (18) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie powinien być skumulowany w momencie wszczęcia postępowania. Ponadto uwagi dotyczące kumulacji omówiono w sekcji 4.3 „Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie” niniejszego rozporządzenia.

- (19) Przedsiębiorstwo LYB argumentowało, że wszelkie szkody poniesione przez przemysł Unii były bezpośrednio spowodowane przywozem BDO z Chin. W związku z tym przedsiębiorstwo LYB argumentowało, że za sytuację przemysłu Unii odpowiedzialna jest polityka cenowa chińskiego przemysłu BDO. W rezultacie przemysł Unii mógł jedynie dostosowywać się do polityki cenowej chińskiego przemysłu BDO, aby nie zostać zalany przez gwałtownie rosnący chiński przywóz BDO. Zdaniem LYB istniała bezpośrednia zbieżność w czasie między gwałtownym wzrostem chińskiego przywozu BDO w 2023 r. a jednoczesnym znaczącym spadkiem produkcji przemysłu Unii, który to spadek wykazywał tendencję odwrotną w 2024 r., kiedy to sytuacja przemysłu Unii zaczęła się poprawiać. Jeżeli chodzi o spadek chińskiego przywozu BDO, przedsiębiorstwo LYB stwierdziło, że nie wynikało to z systematycznej zmiany praktyk dumpingowych chińskiego przemysłu, lecz raczej z decyzji BASF o odstąpieniu od udziału we wspólnych przedsiębiorstwach w Chinach. W szczególności przedsiębiorstwo LYB było zdania, że spadek przywozu z Chin towarzyszył stosunkowo stabilnym strumieniom przywozu ze Stanów Zjednoczonych w latach 2023 i 2024, biorąc pod uwagę fakt, że dla zrównoważenia utraty dostaw z Chin, przedsiębiorstwo BASF musiało skorzystać z BDO przywożonego ze Stanów Zjednoczonych. Przedsiębiorstwo LYB podkreśliło jednak, że ta tendencja była sztuczna, jako że przedsiębiorstwo BASF wykorzystywało BDO przywożone ze Stanów Zjednoczonych wyłącznie do konsumpcji własnej.
- (20) Komisja nie kwestionuje, że chiński przywóz towarów po cenach dumpingowych i chińska polityka cenowa przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. Na podstawie złożonej skargi nie można było jednak stwierdzić, że winę ponosi wyłącznie przywóz z Chin. W skardze przedstawiono wystarczające dowody na to, że przywóz ze Stanów Zjednoczonych i Arabii Saudyjskiej przyczynił się do wyrządzenia szkody przemysłowi Unii, takie jak na przykład znaczny wzrost wielkości przywozu i udziału w rynku w Unii w połączeniu ze znacznymi i stale spadającymi cenami przywozu ze Stanów Zjednoczonych i Arabii Saudyjskiej w okresie objętym skargą. Ponadto na podstawie skargi Komisja mogła zaobserwować podcięcie cenowe, zaniżanie cen i dumping ze strony państw, których dotyczy postępowanie. Co więcej, uwagi te zostały również poddane dalszej analizie w ramach oceny szkody i związku przyczynowego.
- (21) Przedsiębiorstwo LYB twierdziło, że środki antydumpingowe wobec Stanów Zjednoczonych bezpośrednio zaszkodziłyby interesom Unii, ponieważ przedsiębiorstwo LYB uznało dostawy BDO ze Stanów Zjednoczonych za „kluczową deskę ratunku dla przemysłu Unii”, biorąc pod uwagę, że są one ściśle zintegrowane z produkcją UE, służąc BASF na użytek własny, a LYB w wyjątkowych okolicznościach w celu przezwyciężenia niedoborów produkcji. Zdaniem przedsiębiorstwa Qore nałożenie środków antydumpingowych na przywóz BDO ze Stanów Zjednoczonych zaszkodziłoby użytkownikom na rynkach niższego szczebla w Unii. Przedsiębiorstwo Chimica Organica Industriale Milanese S.p.a. („COIM”), unijny użytkownik produktu objętego postępowaniem, przedstawiło podobne argumenty, a mianowicie, że wprowadzenie środków byłoby sprzeczne z interesem Unii, ponieważ (i) miałyby negatywny wpływ ze względu na kumulację z potencjalnymi cłami antydumpingowymi na kwas adypinowy z Chin, (ii) wyrządziłoby szkodę unijnemu przemysłowi niższego szczebla, (iii) uzależniłoby użytkowników unijnych od skarżącego oraz (iv) osłabiłoby pozycję użytkowników unijnych wobec konkurentów z państw trzecich. Ze względu na rzekomy brak interesu Unii przedsiębiorstwo COIM wezwało Komisję do zakończenia dochodzenia bez wprowadzania jakichkolwiek środków.
- (22) Względy interesu Unii nie mają znaczenia dla wszczęcia dochodzenia. Do argumentów tych odniesiono się zatem w sekcji 7.3 „Interes użytkowników” niniejszego rozporządzenia.
- (23) Przedsiębiorstwo LYB stwierdziło, że przy określaniu marginesu szkody Komisja powinna zapewnić odpowiednie odzwierciedlenie realiów gospodarczych przywozu BDO ze Stanów Zjednoczonych. Zdaniem przedsiębiorstwa LYB Komisja powinna ustalić margines szkody na poziomie marginesu podcięcia cenowego i w związku z tym nie powinna dostosowywać amerykańskiej ceny eksportowej BDO zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ani konstruować „sztucznej i całkowicie hipotetycznej” (*) ceny eksportowej na granicy Unii. W konsekwencji przedsiębiorstwo LYB stwierdziło, że porównania cen należy dokonać na podstawie rzeczywistej ceny zapłaconej przez pierwszego niezależnego klienta w UE.
- (24) Twierdzenie to nie miało znaczenia dla wszczęcia dochodzenia. W związku z tym zostało ono odrzucone.
- (25) Przedsiębiorstwo Qore stwierdziło, że (i) przemysł Unii nie poniósł żadnej istotnej szkody; (ii) skarżący nie wykazał, że przywóz BDO ze Stanów Zjednoczonych wyrządził szkodę przemysłowi Unii; oraz (iii) lepszym wytłumaczeniem tendencji w zakresie cen i wielkości przywozu przedstawionych w skardze są wewnętrzne decyzje samego przemysłu Unii, zmiany na rynku niższego szczebla i zmienność spowodowana kosztami.

(*) Prezentacja LYB podczas wysłuchania w dniu 17 lipca 2025 r.

- (26) Przedsiębiorstwo Qore nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, które w związku z tym zostało uznane za bezpodstawne. Ponadto, jak wynikało ze skargi, istniały wystarczające dowody szkody, takie jak na przykład znaczny spadek wielkości sprzedaży, udziału w rynku i cen sprzedaży w połączeniu ze znaczną ujemną rentownością spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym argumenty przedsiębiorstwa Qore zostały odrzucone.
- (27) Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej stwierdził, że skarga nie spełniała wymogów wszczęcia dochodzenia antydumpingowego, ponieważ nie zawierała wystarczających dowodów na istnienie dumpingu, szkody i związku przyczynowego.
- (28) Analiza dowodów przedstawionych przez skarżących doprowadziła do wniosku, że skarga zawierała wystarczające dowody *prima facie* na istnienie dumpingu BDO na rynku UE. W skardze przedstawiono wystarczające dowody dotyczące zarówno wartości normalnych, jak i cen eksportowych w odniesieniu do wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, i na tej podstawie ustalono marginesy dumpingu w wysokości 87 % w przypadku ChRL, 27 % w przypadku Arabii Saudyjskiej i 57–78 % w przypadku Stanów Zjednoczonych. Jeżeli chodzi o szkodę i związek przyczynowy, zgodnie z zasadami określonymi w art. 2 rozporządzenia podstawowego w skardze przedstawiono dowody *prima facie* na istnienie szkody poniesionej przez przemysł Unii w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw wskazanych w skardze: na przykład znacznej utracie udziału w rynku Unii towarzyszył znaczny wzrost udziału państw, których dotyczy postępowanie, w rynku unijnym, połączony z oferowaniem w okresie badanym towarów po stale obniżonych cenach. Skutkowało to cenami niższymi od kosztów produkcji i znacznymi stratami ponoszonymi przez producentów unijnych. Ponadto w skardze przedstawiono wystarczające dowody na zaniżanie cen i podcięcie cenowe.
- (29) Rząd federalny Stanów Zjednoczonych twierdził, że Komisja popełniła błąd, włączając do zakresu produktu bio-BDO wraz z BDO pochodzenia kopalnego, ze względu na zasadnicze różnice między nimi. Rząd federalny Stanów Zjednoczonych odniósł się do uwag przedsiębiorstw Qore i BASF, które zwróciły się do Komisji o wyłączenie bio-BDO z zakresu produktu objętego niniejszym dochodzeniem. Ponadto rząd federalny Stanów Zjednoczonych twierdził, że bio-BDO należy zbadać jako krajowy produkt podobny, odrębny od BDO. Przedsiębiorstwo Chimica Organica Industriale Milanese S.p.a. („COIM”), unijny użytkownik produktu objętego postępowaniem, na wstępie podkreśliło, że bio-BDO zasadniczo różni się od BDO pochodzenia kopalnego. Wniosek o wyłączenie bio-BDO z zakresu produktu omówiono w sekcji 2.4 „Argumenty dotyczące zakresu produktu” niniejszego rozporządzenia.
- (30) Na początku dochodzenia przedsiębiorstwo COIM twierdziło, że przemysł Unii nie ponosi żadnej istotnej szkody, argumentując, że nie ma znaczącej różnicy w cenach między BDO produkowanym w Unii a BDO przywożonym z państw, których dotyczy postępowanie. W każdym razie domniemane szkody nie wynikają z przywozu BDO z państw, których dotyczy postępowanie, lecz wyłącznie ze wzrostu kosztów produkcji przemysłu Unii.
- (31) Komisja przyjęła do wiadomości twierdzenia COIM. Przedsiębiorstwo COIM nie przedstawiło jednak dowodów na poparcie żadnego z wysuniętych przez siebie argumentów. Zgodnie z zasadami określonymi w art. 3 rozporządzenia podstawowego skarga zawierała wystarczające dowody szkody poniesionej przez przemysł Unii w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie: na przykład znacznej utracie udziału w rynku Unii towarzyszył znaczny wzrost udziału państw, których dotyczy postępowanie, w rynku unijnym, połączony z oferowaniem w okresie badanym towarów po stale obniżonych cenach. Ponadto w skardze przedstawiono dowody *prima facie* na zaniżanie cen i podcięcie cenowe. W związku z tym argumenty przedsiębiorstwa COIM zostały odrzucone.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (32) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrykowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrykowa producentów unijnych

- (33) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Próba ta obejmowała wszystkich trzech producentów unijnych, którzy uczestniczyli w procesie kontroli wyrykowej. Były to:
- BASF SE, Ludwigshafen, Niemcy (BASF),
 - INEOS Solvents Marl GmbH, Marl, Niemcy (INEOS),
 - Lyondell Chemie Nederland B.V., Rotterdam, Niderlandy (LCN).

- (34) Objęci próbą producenci unijni reprezentowali ponad 70 % wielkości produkcji i sprzedaży na rynku unijnym. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (35) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (36) Żaden importer niepowiązany nie przedstawił wymaganych informacji ani nie wyraził zgody na włączenie do próby. Importerzy/użytkownicy przemysłowi, którzy zgłosili się w tym procesie jako zainteresowane strony, zostali poproszeni o wypełnienie kwestionariuszy dla użytkowników. W związku z tym Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (37) Aby podjąć decyzję, czy dobór próby jest konieczny i ewentualnie dokonać wyboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących z Chin i Stanów Zjednoczonych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Komisja zwróciła się ponadto do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej, Misji Królestwa Arabii Saudyjskiej w Unii Europejskiej i Misji Stanów Zjednoczonych Ameryki w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, oraz skontaktowanie się z nimi.
- (38) W odniesieniu do Chin sześciu producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej dwóch producentów na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Jeden producent eksportujący, Shandong Yuanli Science and Technology Co., Ltd. („Shandong Yuanli”), wystąpił z wnioskiem, w drodze oświadczenia złożonego wraz z odpowiedzią w ramach kontroli wyrywkowej, o objęcie go próbą ze względu na specyfikę produkowanego przez niego BDO. Komisja przeanalizowała wniosek i odpowiedź w ramach kontroli wyrywkowej i stwierdziła brak podstaw do objęcia próbą, ponieważ sama specyfika w połączeniu z wielkością realizowanego przez przedsiębiorstwo Shandong Yuanli wywozu do Unii nie uzasadniałyby włączenia przedsiębiorstwa Shandong Yuanli do próby wybranej na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie.
- (39) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów Chin. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (40) W odniesieniu do Stanów Zjednoczonych dwóch producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne.
- (41) W dniu 23 czerwca 2025 r. Komisja poinformowała dwóch amerykańskich producentów eksportujących o swojej decyzji o nieprzeprowadzaniu kontroli wyrywkowej, dając im 30 dni na przedłożenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.6. Indywidualne badanie

- (42) Żaden producent eksportujący z Chin, Arabii Saudyjskiej ani Stanów Zjednoczonych nie złożył wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (43) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.

- (44) Komisja przesyłała kwestionariusze znanym producentom unijnym, objętym próbą producentom eksportującym z Chin, znanym producentom eksportującym ze Stanów Zjednoczonych i Arabii Saudyjskiej, znanym importerom i użytkownikom. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁵⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (45) W dniu 8 lipca 2025 r. jeden z amerykańskich producentów eksportujących – BASF Corporation (Stany Zjednoczone) – poinformował Komisję, że nie przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W dniu 23 lipca 2025 r. upłynął termin na przedłożenie wypełnionego kwestionariusza. W dniu 1 sierpnia 2025 r. Komisja wysłała do przedsiębiorstwa BASF Corporation pismo, w którym poinformowała je o zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (46) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia istnienia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- BASF SE, Ludwigshafen, Niemcy
- INEOS Solvents Marl GmbH, Marl, Niemcy
- Lyondell Chemie Nederland B.V., Rotterdam, Niderlandy

Użytkownicy

- Envalior BV, Geleen, Niderlandy
- Envalior Deutschland GmbH, Dusseldorf, Niemcy

Producenci eksportujący z Chin

- Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd., Korla
- Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd., Meishan

Producenci eksportujący z Arabii Saudyjskiej

- International Diol Company („IDC”), Al-Chubar

Producent eksportujący ze Stanów Zjednoczonych

- Lyondell Chemical Company, Houston

Powiązane przedsiębiorstwa handlowe

- Wanhua Chemical (Sichuan) Sales Co., Ltd., Meishan, Chiny
- Wanhua Chemical (Singapore) Pte. Ltd., Meishan, Chiny
- Sipchem Marketing Company („SMC”), Al-Chubar, Arabia Saudyjska

Importerzy powiązani

- Lyondell Chemie Nederland B.V., Rotterdam, Niderlandy
- Sipchem Europe SA („SESA”), Lozanna, Szwajcaria.

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (47) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

⁽⁵⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2800>.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (48) Produktem objętym dochodzeniem jest BDO, zwykle objęty numerem 110-63-4 w rejestrze Chemical Abstracts Service (CAS) i zwykle klasyfikowany w Europejskim spisie istniejących substancji chemicznych o znaczeniu handlowym (EINECS) pod numerem WE 203-786-5, obecnie objęty kodami CN 2905 39 26 i 2905 39 28 („produkt objęty dochodzeniem”).
- (49) Główne procesy produkcji BDO obejmują: (i) proces Reppego z wykorzystaniem acetyleny; (ii) proces z użyciem n-butanu/bezwodnika maleinowego (MAN), w którym bezwodnik maleinowy przekształcany jest w butanodiol lub n-butan przekształcany jest w bezwodnik maleinowy; (iii) proces z użyciem tlenu propylenu, w którym tlenek propylenu służy do wytwarzania alkoholu allilowego; (iv) proces biologiczny z wykorzystaniem cukrów, biomasy lub innych związków na bazie węgla.
- (50) BDO jest wykorzystywany w produkcji szerokiej gamy produktów chemicznych niższego szczebla, w tym politereftalanu butylenu (PBT), tereftalanu adypinianu polibutylenu (PBAT), poliuretanu (PU), poliestru nasyconego (SAT), tetrahydrofuranu (THF), n-metylopirolidonu (NMP), kopolimeru termoplastycznego (TPC) i gamma-butyrolaktonu (GBL), które są następnie ostatecznie wykorzystywane w szerokim zakresie zastosowań, w tym w przemyśle motoryzacyjnym, obronnym, tekstylnym, tworzyw sztucznych, elektroniki, w sektorze budownictwa, baterii, farmaceutycznym i kosmetycznym.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (51) Produktem objętym postępowaniem jest produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chin, Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych, zwykle objęty numerem 110-63-4 w rejestrze Chemical Abstracts Service (CAS) i zwykle klasyfikowany w Europejskim spisie istniejących substancji chemicznych o znaczeniu handlowym (EINECS) pod numerem WE 203-786-5, obecnie objęty kodami CN 2905 39 26 („bio-BDO”) i 2905 39 28 („inny BDO” lub „BDO pochodzenia kopalnego”).

2.3. Produkt podobny

- (52) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii,
 - produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL, Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych, oraz
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (53) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (54) Przedsiębiorstwa BASF, Helm AG, COIM i Qore przedstawiły uwagi, w których zwróciły się o wyłączenie BDO o zawartości 100 % masy węgla pochodzącego z biomasy, sklasyfikowanego w ramach kodu CN 2905 39 26 lub „bio-BDO”, z produktu objętego dochodzeniem, a tym samym z zakresu środków. Strony te wskazały na szereg różnic między bio-BDO a BDO pochodzenia kopalnego.
- (55) Główne wskazane różnice były następujące:
- różne procesy produkcji i różne surowce, tj. źródła niekopalne,
 - różne właściwości chemiczne,
 - różne postrzeganie przez konsumentów i różne zastosowania końcowe, oraz
 - fakt, że bio-BDO charakteryzuje się wyższymi kosztami i cenami sprzedaży.

- (56) W toku dochodzenia Komisja ustaliła, że istnieje kilka różnych procesów produkcji BDO, w których stosuje się różne surowce, dotyczy to zarówno bio-BDO, jak i innego BDO. Na przykład bio-BDO jest zazwyczaj wytwarzany przy użyciu fermentacji cukrów, np. za pomocą bakterii *E. coli*, metod z wykorzystaniem furfuralu lub kwasu bursztynowego, i może być wytwarzany z wielu różnych surowców, w tym kukurydzy, odpadów rolniczych, trzciny cukrowej lub pszenicy. Inny BDO jest zwykle wytwarzany przy użyciu materiałów pochodzenia kopalnego, w różnych procesach produkcji, takich jak proces Reppego z wykorzystaniem acetyleny, proces z użyciem n-butanu/bezwodnika maleinowego, w którym bezwodnik maleinowy przekształcany jest w butanodiol lub n-butan przekształcany jest w bezwodnik maleinowy, lub proces z użyciem tlenu propylenu, w którym tlenek propylenu służy do wytwarzania alkoholu alilowego. Strony twierdziły, że proces produkcji i różne wykorzystanie surowców do produkcji bio-BDO mają wpływ na właściwości fizyczne, właściwości chemiczne i zamierzone zastosowanie BDO, a różnice w procesie produkcji mają kluczowe znaczenie, powodując istotne różnice we właściwościach fizycznych, postrzeganiu przez konsumentów i zastosowaniach końcowych obu produktów (bio-BDO i inne BDO).
- (57) Komisja zauważyła jednak, że zgodnie z uwagami przedstawionymi przez BASF oba produkty BDO mogą być stosowane zamiennie, ponieważ zarówno inne BDO, jak i bio-BDO „[...] są identyczne pod względem chemicznym ($C_4H_{10}O_2$) i mają te same właściwości fizyczne i chemiczne, a mianowicie są bezbarwnymi, lepкими cieczami o łagodnym zapachu i nie różnią się masą”, pomimo różnych procesów produkcji lub różnych surowców użytych do ich wytworzenia. Ponadto przedsiębiorstwo INEOS stwierdziło, co zostało potwierdzone w uwagach przedstawionych przez Novamont, że wprawdzie BDO może być rzeczywiście produkowany z różnych surowców i w ramach różnych procesów produkcji, jednak te różnice w produkcji nie mają wpływu na powstały końcowy produkt rynku niższego szczebla. Ponadto przedsiębiorstwa BASF, INEOS i Novamont potwierdziły, że istnieje pełna interoperacyjność między BDO pochodzenia biologicznego i innym BDO w odniesieniu do produktów rynku niższego szczebla, gdyż są one identyczne pod względem chemicznym. Pomimo dużej różnicy pod względem surowców i procesu produkcji BDO (zarówno bio-BDO, jak i innego BDO), w toku dochodzenia Komisja ustaliła, że produkty te są stosowane zamiennie, mają te same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a jednocześnie mają takie same zastosowania końcowe.
- (58) Przedsiębiorstwo BASF argumentowało, że zastąpienie bio-BDO innym BDO spowodowałoby utratę „zawartości pochodzenia biologicznego” w produkcie końcowym, na przykład w biologicznych tworzywach sztucznych i PBAT. Podobnie przedsiębiorstwo Qore stwierdziło, że bio-BDO nie jest zamienny z BDO pochodzenia kopalnego, ponieważ powodowałoby to unieważnianie roszczeń konsumentów niższego szczebla. Z kolei zdaniem przedsiębiorstwa Helm AG bio-BDO i inne BDO nie są produktami, które można stosować zamiennie, a „bio-BDO ma zasadnicze znaczenie w specjalistycznych zastosowaniach wymagających zrównoważonych cech, których nie można zapewnić przy użyciu konwencjonalnego BDO”. Komisja stwierdziła jednak – zgodnie z argumentacją przedstawioną również przez przedsiębiorstwo Novamont – że oba produkty BDO mogą być stosowane zamiennie i w różnych proporcjach do produkcji szeregu produktów rynku niższego szczebla w Unii, w tym produktów z PBAT lub biologicznych tworzyw sztucznych. Skarżący nie przedstawili żadnego innego konkretnego przykładu ilustrującego, w jaki sposób odmienne zastosowanie BDO i bio-BDO mogłoby wpłynąć na konsumentów niższego szczebla lub na produkty niższego szczebla. Komisja zauważyła jednak, że bio-BDO i inne BDO zawierają takie same cząsteczki i pełnią takie same podstawowe funkcje, a zatem są zamienne, mimo że konsumenci niższego szczebla preferują różne mieszaniny BDO ze względu na projektowanie ich produktów rynku niższego szczebla lub ze względów marketingowych. Ponadto we własnym uzasadnieniu przedsiębiorstwo BASF wyjaśnia, że zarówno bio-BDO, jak i inny BDO mogą być wykorzystywane do produkcji PBAT lub biodegradowalnych tworzyw sztucznych. W każdym razie, zgodnie z wyjaśnieniami przedsiębiorstwa INEOS, BDO pochodzenia kopalnego można z technicznego punktu widzenia wytwarzać przy niższym całkowitym śladzie węglowym niż BDO pochodzenia biologicznego, co skutkuje szerszym zakresem zastosowań i potencjalnie niższym zużyciem CO_2 przez użytkowników BDO na rynkach niższego szczebla.
- (59) Przedsiębiorstwo Helm AG stwierdziło, że bio-BDO jest postrzegany przez konsumentów zupełnie inaczej niż konwencjonalny BDO, ponieważ bio-BDO jest sprzedawany jako „ekologiczny”, niskoemisyjny produkt pochodzenia biologicznego, a inny BDO jest wprowadzany do obrotu głównie jako produkt chemiczny i jest wykorzystywany w wielu różnych zastosowaniach przemysłowych, w których zawartość pochodzenia biologicznego lub identyfikowalność nie mają znaczenia. Przedsiębiorstwo Qore stwierdziło, że rynek bio-BDO istnieje w Unii nie tylko ze względu na dobrowolne preferencje konsumentów, ale także z powodu wiążących umów z klientami lub przepisów prawa UE, zgodnie z którymi BDO nie może zastąpić bio-BDO, ponieważ „naruszałoby to specyfikacje dotyczące zrównoważonego rozwoju lub unieważniałoby oświadczenia dotyczące produktów oparte na certyfikacji”. Strony stwierdziły, że bio-BDO zazwyczaj nie konkuruje z innym BDO. Komisja zauważyła jednak, że BDO ze źródeł kopalnych i bio-BDO stosuje się zamiennie do produkcji różnych produktów rynku niższego szczebla, w tym produktów certyfikowanych lub ulegających biodegradacji, a użytkownicy w razie potrzeby dostosowują mieszaninę BDO. W związku z tym zarówno bio-BDO, jak i inny BDO mają takie samo zastosowanie, są częścią tego samego procesu produkcji produktów rynku niższego szczebla i konkurują ze sobą w Unii.

- (60) Przedsiębiorstwa BASF, Helm AG i Qore stwierdziły, że bio-BDO ma inny proces produkcji, który wiąże się z wyższymi kosztami, a tym samym wyższą ceną sprzedaży, co może sprawiać, że grupy konsumentów i zastosowania będą inne niż w przypadku innego BDO, a także skutkować brakiem konkurencji między obydwooma produktami (bio-BDO i inny BDO) ze względu na różnice cenowe. Komisja zauważyła jednak, że zaobserwowana rozbieżność cenowa może również zmienić się w przyszłości, a jej charakter jest być może tymczasowy: (i) jak wyjaśniły przedsiębiorstwa BASF i Qore, instalowane są nowe moce produkcyjne bio-BDO, co może skutkować dodatkową podażą w Unii – przy wykorzystaniu nowych technologii produkcyjnych oraz obniżeniu cen; (ii) znaczna część kosztów zależy od szerokiego asortymentu surowców, jak twierdzi BASF, a ponieważ surowce podlegają zmianom cen ze względu na ich zmienny charakter, w porównaniu z procesem produkcji BDO pochodzenia kopalnego mogą one również osiągnąć niższy poziom w przyszłości. Komisja zauważyła, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez przedsiębiorstwo Novamont bio-BDO był już korzystniejszy ekonomicznie niż inny BDO w niektórych okresach 2021–2023, kiedy ceny gazu i ropy gwałtownie wzrosły. W każdym razie sama różnica w cenie nie uzasadnia wyłączenia bio-BDO z zakresu produktu.
- (61) Ponadto przedsiębiorstwa BASF, Helm AG i Qore stwierdziły, że ponieważ bio-BDO nie jest produkowany przez skarżącego – przedsiębiorstwo INEOS – produkt ten powinien zostać wyłączony z dochodzenia. Co więcej, przedsiębiorstwo Helm AG stwierdziło, że bio-BDO nie jest importowany do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, ani produkowany poza Unią, a zatem nie może być sprzedawany po cenach dumpingowych. Komisja zauważyła jednak, że bio-BDO był przywożony do Unii w okresie objętym dochodzeniem, co potwierdzono podczas wizyt weryfikacyjnych. Ponadto bio-BDO jest również produkowany przez producenta przemysłu Unii, przedsiębiorstwo Novamont.
- (62) Przedsiębiorstwo Helm AG argumentowało, że rozróżnienie między bio-BDO a innym BDO znajduje odzwierciedlenie w ich odpowiedniej klasyfikacji celnej, co oznacza, że są one klasyfikowane jako dwa różne produkty ze względu na różne kody CN. Oba kody CN odnoszą się jednak wyłącznie do BDO i, jak wyjaśniono powyżej, rozróżnienie procesu produkcji nie jest wystarczające, aby wykluczyć którykolwiek z rodzajów BDO z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (63) Podsumowując, Komisja nie kwestionuje, że istnieją różnice między bio-BDO a innym BDO w odniesieniu do surowców wsadowych i procesów produkcji. Jednak z uwagi na fakt, że bio-BDO i BDO pochodzenia kopalnego mają te same podstawowe właściwości techniczne, chemiczne i fizyczne, a ich zastosowania są w dużej mierze zamienne, różnice wskazane przez zainteresowane strony nie zostały uznane za decydujące, a produkty te należy uznać za jeden produkt. Ponadto wskazane różnice w metodach produkcji i surowcach występują również w klasyfikacji bio-BDO i innego BDO. Co więcej, produkt o niskim śladzie węglowym (ekologiczny) może być również z technicznego punktu widzenia wytwarzany ze źródeł opartych na paliwach kopalnych, co oznacza, że klienci wymagający produktu ekologicznego mogą być również zaopatrywani w inny BDO. Produkty bio-BDO mogą wiązać się z wyższymi kosztami i cenami sprzedaży, ale takie koszty i ceny sprzedaży są zmienne i mogą zbliżyć się do cen innego BDO, a nawet stać się tańsze. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty dotyczące wyłączenia bio-BDO z zakresu produktu.

3. DUMPING

3.1. Chiny

3.1.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (64) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących z tego kraju, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (65) W związku z tym, w celu zgromadzenia danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do dostarczenia informacji dotyczących czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji BDO. Dwóch producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.

- (66) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Ponadto w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii, przedłożenia informacji i dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W powyższym terminie nie otrzymano odpowiedzi od rządu ChRL i nie wpłynęły stanowiska dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w ChRL znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ze strony rządu ChRL nie otrzymano żadnych uwag na temat wykorzystania dostępnych faktów.
- (67) W pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów wstępnie wybrała Malezję jako odpowiedni reprezentatywny kraj na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego do celów określenia wartości normalnej na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia. Komisja stwierdziła ponadto, że rozważy możliwość wykorzystania innych odpowiednich reprezentatywnych krajów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.
- (68) 18 lipca 2025 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony notą („nota”) o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji BDO. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia Komisja zidentyfikowała potencjalne reprezentatywne kraje, a mianowicie uznała Brazylię i Malezję za odpowiedni reprezentatywny kraj. Komisja otrzymała uwagi do noty od skarżącego, LYB i Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd. wraz z jego przedsiębiorstwami powiązanymi („grupa Wanhua”).
- (69) Komisja szczegółowo odniosła się do otrzymanych uwag w sekcji 3.1.2.4.1. Na podstawie otrzymanych uwag Komisja ustaliła źródła, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej, przy wykorzystaniu Brazylii jako reprezentatywnego kraju. Komisja stwierdziła również, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie informacji dostępnych za okres objęty dochodzeniem dotyczących Rhodia Brasil SA („Rhodia Brasil”), producenta z Brazylii.

3.1.2. Wartość normalna

- (70) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (71) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz „[wartość normalna] obejmuje nieznieskształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych [dalej »koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne«] oraz zyski”.
- (72) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.1.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (73) W niedawno prowadzonych dochodzeniach dotyczących sektora chemicznego w ChRL⁽⁶⁾ Komisja stwierdziła występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (74) W toku tych dochodzeń Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej interwencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi⁽⁷⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze chemicznym znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego⁽⁸⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego⁽⁹⁾. Komisja ustaliła również, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku. Faktycznie, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że dochodzi do koncentracji zasobów w sektorach uznanych przez rząd ChRL za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, i że nie są one przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽¹⁰⁾. Komisja stwierdziła ponadto, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL⁽¹¹⁾. Komisja stwierdziła także zniekształcenia kosztów wynagrodzeń w sektorze chemicznym w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego⁽¹²⁾, jak również zakłócenia na rynkach finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności pod względem dostępu przedsiębiorców do kapitału w ChRL⁽¹³⁾.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1959 z dnia 17 lipca 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz erytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/1959, 19.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1959/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2180 z dnia 16 października 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/607 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz kwasu cytrynowego wysyłanego z Malezji, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji, w następstwie przeglądu pod kątem nowego eksportera na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L, 2023/2180, 17.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2180/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/752 z dnia 12 kwietnia 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 100 z 13.4.2023, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/752/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/441 z dnia 11 marca 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu siarowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 85 z 12.3.2021, s. 154, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/441/oj).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 161–162; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 89–90; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 70.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 103–113; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 46–50; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 49.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 114–122; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 51–55; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motywy 50–54. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych, stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdym przedsiębiorstwie należy utworzyć organ KPCh (w którym zasiadać będzie co najmniej trzech członków KPCh, zgodnie z konstytucją KPCh); przedsiębiorstwa są ponadto zobowiązane do stworzenia warunków zapewniających temu organowi partyjnemu możliwość skutecznego działania. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakładając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką Partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewnić im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów produktu objętego przeglądem i ich dostawców materiałów.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 123–133; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motyw 65; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motywy 55–63.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 134–138; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 66–69; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 64.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 139–142; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 71–72; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 65.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 143–152; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 72–81; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 66.

- (75) Podobnie jak w przypadku poprzednich dochodzeń dotyczących sektora chemicznego w ChRL w obecnym dochodzeniu Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było zastosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w skardze a także dokumencie roboczym służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu⁽¹⁴⁾ („sprawozdanie”), który opiera się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty dochodzeniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL stwierdzonych również w jej poprzednich dochodzeniach w tym względzie.
- (76) W skardze zarzucono istnienie znaczących zakłóceń w chińskim sektorze BDO. Odniesiono się w niej do sprawozdania, w szczególności do twierdzenia, że system gospodarczy ChRL jest „socialistyczną gospodarką rynkową”, oraz do aktywnej roli Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym w ChRL⁽¹⁵⁾.
- (77) W szczególności w skardze wskazano, że:
- Chiński przemysł BDO można scharakteryzować jako państwowy, z wysokim poziomem kontroli/ingerencji ze strony państwa. Kilku producentów BDO ma bliskie powiązania z rządem ChRL, władzami regionalnymi lub lokalnymi, bezpośrednio albo za pośrednictwem stowarzyszeń.
 - Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa, a w szczególności na przedsiębiorstwa państwowe, oraz pozwalają kontrolować te przedsiębiorstwa. Ogólnie rzecz biorąc, rząd ChRL aktywnie kształtuje ogólną politykę gospodarczą poszczególnych przedsiębiorstw i nadzoruje jej wdrażanie, a także uczestniczy w podejmowaniu decyzji operacyjnych poprzez rotację kadr między organami rządowymi i przedsiębiorstwami, reprezentację członków KPCh w organach wykonawczych oraz kształtowanie struktury korporacyjnej⁽¹⁶⁾.
 - Chińscy producenci BDO otrzymują subsydia i finansowanie od agencji rządowych na różnych szczeblach, mają preferencyjny dostęp do finansowania i czynników produkcji oraz są chronieni przed konkurencją⁽¹⁷⁾.
 - W niektórych przypadkach polityka publiczna lub działania publiczne mające zastosowanie do chińskiego przemysłu BDO faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych. W szczególności rząd ChRL uznaje przemysł chemiczny za strategiczny, jak wyjaśniono w 14. planie pięcioletnim⁽¹⁸⁾ („plan pięcioletni”). Przemysł chemiczny uznano również za kluczowy przemysł w planie działania „Made in China 2025”, który zapewnia chińskim producentom dostęp do strategicznych mechanizmów wsparcia.
 - Koszty praktycznie wszystkich czynników produkcji BDO są w Chinach zniekształcone, w związku z czym chińskich kosztów i cen nie kształtują mechanizmy rynkowe⁽¹⁹⁾. Kilka surowców wykorzystywanych do produkcji BDO, w tym acetylek wapnia i metanol, to surowce chemiczne podlegające tym samym zakłóceniom co sam przemysł BDO. Ponadto rząd ChRL interweniuje w znacznym stopniu i systematycznie na chińskim rynku energii, co skutkuje zniekształceniem cen energii. Energia (gaz ziemny i węgiel) stanowi

⁽¹⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 10.4.2024 (SWD(2024) 91 final) dostępny pod adresem: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2024\)91&lang=pl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=pl), w tym wcześniejsza wersja dokumentu: dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 20.12.2017 (SWD(2017) 483 final/2) dostępny pod adresem: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2017\)483&lang=pl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2017)483&lang=pl).

⁽¹⁵⁾ Zob. s. 18 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁶⁾ Zob. s. 19–23 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁷⁾ Zob. s. 20–22 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁸⁾ Zob. s. 23 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁹⁾ Zob. s. 22–23 skargi (wersja jawna).

znaczny koszt w produkcji głównych surowców BDO oraz w produkcji samego BDO⁽²⁰⁾. Polityka państwa polega również na obniżaniu kosztów sprzętu i maszyn dla promowanych gałęzi przemysłu, takich jak przemysł chemiczny, w tym przemysł BDO. Rząd ChRL często pokrywa też koszty badań i rozwoju w sektorze chemicznym za pośrednictwem programów politycznych. Ponadto producenci chemikaliów są na ogół objęci odgórnymi zakłóceniami wynikającymi z dyskryminacyjnego stosowania prawa własności i kosztów wynagrodzeń w ChRL⁽²¹⁾. W związku z powyższym można stwierdzić, że rząd ChRL wywiera znaczący wpływ na ustalanie cen i rozwój przemysłu BDO w ChRL.

- Dostęp do finansowania i kapitału w przemyśle chemicznym, w tym w przemyśle BDO, w ChRL zapewniają instytucje, często będące własnością państwa, które realizują cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa. Obligacje i ratingi kredytowe są często zniekształcone, a koszty finansowania zewnętrznego sztucznie utrzymuje się na niskim poziomie, aby stymulować wzrost inwestycji⁽²²⁾. Ponadto chińskie prawo upadłościowe nie jest ściśle egzekwowane w sektorze chemicznym, którego częścią jest sektor BDO, co powoduje zakłócenia spowodowane utrzymaniem niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku.

(78) Podsumowując, w skardze przyjęto stanowisko, że ceny lub koszty, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie w skardze stwierdzono, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych.

(79) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w Chinach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce Chin ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem.

(80) W związku z tym Komisja najpierw oceniła, czy sektor BDO w ChRL w znacznej mierze obsługują przedsiębiorstwa będące własnością władz chińskich lub znajdujące się pod ich kontrolą lub politycznym nadzorem bądź postępujące zgodnie ze wskazówkami tych władz w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Sektor produktu objętego postępowaniem jest obsługiwany przez przedsiębiorstwa prywatne, takie jak Shandong Yuanli⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾, Inner Mongolia Dongjing Bioenvironmental Protection Ltd.⁽²⁵⁾, które w 100 % należy do przedsiębiorstwa prywatnego Inner Mongolia Dongyuan Science and Technology Group Co., Ltd.⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾, a także przez przedsiębiorstwa prywatne z mniejszościowymi udziałami państwowymi, takie jak Wanhua Chemical Group Co., Ltd.⁽²⁸⁾ ⁽²⁹⁾, oraz przez przedsiębiorstwa państwowe, takie jak Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.⁽³⁰⁾, Henan Kaixiang Fine Chemical Co. Ltd.⁽³¹⁾, Xinjiang Blue Ridge Tunhe Energy Co. Ltd.⁽³²⁾ lub grupa

⁽²⁰⁾ Zob. s. 24 skargi (wersja jawna).

⁽²¹⁾ Zob. s. 26–27 skargi (wersja jawna).

⁽²²⁾ Zob. s. 24–26 skargi (wersja jawna).

⁽²³⁾ Zob.: <https://en.yuanlichem.com.cn/> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽²⁴⁾ Zob. sprawozdanie roczne Shandong Yuanli, s. 69, dostępne pod adresem: https://static.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/new/2025-04-25/603217_20250425_I1XA.pdf (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽²⁵⁾ Zob.: http://www.dongyuantech.com/page101?article_id=74 (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽²⁶⁾ Zob.: <http://www.dongyuantech.com/> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽²⁷⁾ Zob.: <http://www.wuhai.gov.cn/wuhai/whyw75/qyjj/1932832/index.html> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽²⁸⁾ Zob.: <https://www.whchem.com/column/84/> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽²⁹⁾ Zob. sprawozdanie roczne Wanhua Chemical Group Co., Ltd za 2024 r., s. 5, dostępne pod adresem: https://static.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/new/2025-04-15/600309_20250415_5QB0.pdf (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³⁰⁾ Zob.: <http://www.markor.com.cn/> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³¹⁾ Zob.: <https://finance.sina.com.cn/roll/2024-11-14/doc-incvzfqs1332548.shtml> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³²⁾ Zob.: <https://www.lanshantunhe.com/> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

Sinopec⁽³³⁾. Nie można było określić dokładnych proporcji producentów prywatnych i państwowych na rynku BDO. Komisja ustaliła jednak, że kilku producentów jest bezpośrednio kontrolowanych przez państwo. Przykłady obejmują Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.⁽³⁴⁾, a także Xinjiang Blue Ridge Tunhe Energy Co. Ltd.⁽³⁵⁾, które to przedsiębiorstwa są ostatecznie kontrolowane przez Komisję Rady Państwa Regionu Autonomicznego Sinciang-Ujgur ds. nadzoru nad aktywami państwowymi i zarządzania nimi. Ponadto grupa Sinopec jest przedsiębiorstwem centralnym kontrolowanym przez Państwową Komisję ds. Nadzoru i Administracji Aktywów („SASAC”) przy Radzie Państwa⁽³⁶⁾, a Sinopec produkuje zarówno BDO, jak i acetylen wapnia, materiał do produkcji BDO⁽³⁷⁾.

- (81) Ponadto interwencje KPCh w proces podejmowania decyzji operacyjnych stały się normą nie tylko w przedsiębiorstwach państwowych, lecz także w przedsiębiorstwach prywatnych⁽³⁸⁾, a KPCh rości sobie prawo do zarządzania praktycznie każdym aspektem gospodarki kraju. Biorąc pod uwagę, jak bardzo struktury państwa i partii są ze sobą w Chinach powiązane, wpływ państwa poprzez struktury KPCh w przedsiębiorstwach faktycznie prowadzi do tego, że w praktyce podmioty gospodarcze znajdują się pod kontrolą i nadzorem politycznym rządu.
- (82) W toku dochodzenia ustalono, że krajowym stowarzyszeniem branżowym zajmującym się sektorem chemicznym jest Chińska Federacja Przemysłu Naftowego i Chemicznego⁽³⁹⁾ („CPCIF”), a w szczególności jej Komitet Zawodowy ds. Nowych Materiałów Chemicznych⁽⁴⁰⁾. CPCIF podporządkowuje się ogólnemu przywództwu KPCh, prowadzi działalność partyjną i zapewnia warunki niezbędne do działalności organizacji partyjnych⁽⁴¹⁾. Ponadto „organem rejestrującym i zarządzającym Stowarzyszenia jest Ministerstwo Spraw Cywilnych”⁽⁴²⁾, a warunki, jakie trzeba spełniać, by móc zostać przedstawicielem CPCIF, obejmują „uznawanie przywództwa KPCh, wspieranie socjalizmu o chińskiej specyfice, zdecydowane wdrażanie linii, zasad i polityki Partii oraz charakteryzowanie się dobrymi cechami politycznymi”⁽⁴³⁾.
- (83) Członkami CPCIF są zarówno grupa Sinopec, jak i Xinjiang Zhongtai Chemical Co. Ltd., która jest spółką holdingową Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.⁽⁴⁴⁾
- (84) Dokładniej rzecz ujmując, w toku dochodzenia ustalono również, że innym krajowym stowarzyszeniem branżowym reprezentującym producentów BDO jest Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Włókien Chemicznych („CCFA”). CCFA podporządkowuje się ogólnemu przywództwu KPCh, prowadzi działalność partyjną i zapewnia warunki niezbędne do działalności organizacji partyjnych⁽⁴⁵⁾. Ponadto „organem rejestrującym i zarządzającym Stowarzyszenia jest Ministerstwo Spraw Cywilnych”⁽⁴⁶⁾, a warunki, jakie trzeba spełniać, by móc zostać przedstawicielem CCFA, obejmują „uznawanie przywództwa KPCh, wspieranie socjalizmu o chińskiej specyfice, zdecydowane wdrażanie linii, zasad i polityki Partii oraz charakteryzowanie się dobrymi cechami politycznymi”⁽⁴⁷⁾.

⁽³³⁾ Zob.: <http://www.sinopecgroup.com/group/en/000/000/041/41558.shtml> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³⁴⁾ Zob. sprawozdanie roczne Xinjiang Zhongtai Group Ltd. za 2024 r., s. 13 i 106, dostępne pod adresem: https://www.shclearing.com.cn/xxpl/cwbg/nb/202504/t20250425_1577647.html (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³⁵⁾ Zob.: <https://www.lanshantunhe.com/> oraz <https://www.xj-inv.com/jianjie/> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³⁶⁾ Zob.: <http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³⁷⁾ Zob.: http://lyxs.sinopec.com/lyxs/pro_presentation/profile/ (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽³⁸⁾ Zob. art. 33 statutu KPCh, art. 19 chińskiego prawa spółek. Zob. także sprawozdanie – rozdział 3, s. 47–50.

⁽³⁹⁾ Zob.: <https://finance.sina.com.cn/jjxw/2025-11-03/doc-infwckpi5523797.shtml?from=ggmp> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁰⁾ Zob.: <http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661de581c4001c> oraz <http://www.cpcif.org.cn/detail/e7d79e3b-8a8d-441e-b862-9836210774a3> (dostęp w dniu 4 listopada 2025 r.).

⁽⁴¹⁾ Zob. art. 3 statutu CPCIF, dostępnego pod adresem: <http://www.cpcif.org.cn/detail/40288043661e27fb01661e386a3f0001?e=1> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁴²⁾ Tamże.

⁽⁴³⁾ Zob. art. 36 statutu CPCIF, dostępnego pod adresem: <http://www.cpcif.org.cn/detail/40288043661e27fb01661e386a3f0001?e=1> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁴⁾ Zob.: <http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661ddbe0980010> (dostęp w dniu 20 października 2025 r.).

⁽⁴⁵⁾ Zob. art. 3 statutu CCFA, dostępnego pod adresem: <https://www.ccfa.com.cn/3/202109/2260.html> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁶⁾ Tamże.

⁽⁴⁷⁾ Zob. art. 36 statutu CCFA, dostępnego pod adresem: <https://www.ccfa.com.cn/3/202109/2260.html> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

- (85) Członkami CCFA są Wanhua Chemical Group Co. Ltd oraz różne podmioty należące do grupy Sinopec ⁽⁴⁸⁾.
- (86) W sektorze chemicznym zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne są objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne. Najnowsze chińskie dokumenty programowe dotyczące sektora chemicznego i petrochemicznego potwierdzają, że rząd ChRL nadal przypisuje temu sektorowi duże znaczenie, co objawia się chociażby w zamiarze dokonywania w tym sektorze interwencji w celu kształtowania go zgodnie z polityką rządu. Przykładem tego jest 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego oraz perspektywy na rok 2035, zgodnie z którymi rząd ChRL zamierza „przyspieszyć transformację i modernizację kluczowych sektorów, takich jak przemysł chemiczny” ⁽⁴⁹⁾.
- (87) Ponadto wytyczne dotyczące wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego w ramach 14. planu pięcioletniego ⁽⁵⁰⁾ („wytyczne”) przewidują również, że rząd ChRL „przyspieszy transformację i modernizację tradycyjnych gałęzi przemysłu, będzie intensywnie rozwijać produkcję nowych materiałów chemicznych i chemikaliów wysokowartościowych [...] oraz wspierać transformację Chin z dużego producenta produktów petrochemicznych i chemicznych w potęgę petrochemiczną i chemiczną.[...] Do 2025 r. [...] [z]większy się koncentracja produkcji chemikaliów luzem, a wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych osiągnie ponad 80 %” ⁽⁵¹⁾. Ponadto rząd ChRL będzie „[w]spierał dostosowanie struktury przemysłowej: wzmocni konkretne środki i zapewni naukowe uregulowanie skali przemysłu [oraz] będzie ściśle kontrolować nowe moce produkcyjne w sektorach takich jak [...] acetylen wapnia, [...] oraz przyspieszy wycofywanie nieefektywnych i przestarzałych mocy produkcyjnych; będzie promować wysokiej klasy, zróżnicowany i niskoemisyjny rozwój przemysłu chemiczno-węglowego; oraz w sposób stały i uporządkowany rozwijać nowoczesny przemysł chemiczno-węglowy zgodnie z wymogami priorytetu ekologicznego, produkcji wodnej, całkowitej kontroli ilości oraz rozwoju klastrów” ⁽⁵²⁾.
- (88) Podobnie zawiadomienie w sprawie propagowania zdrowego rozwoju nowoczesnego przemysłu chemiczno-węglowego ⁽⁵³⁾ stanowi, że „[w] oparciu o nowoczesny układ przemysłu chemiczno-węglowego przedstawiony w [14. planie pięcioletnim] oraz zgodnie z głównymi strategiami regionalnymi [i] regionalnymi skoordynowanymi strategiami rozwoju” [...] rząd ChRL będzie „dalej wzmacniać wytyczne dotyczące planowania, optymalizować układ przemysłowy i promować przyspieszone wdrażanie zaawansowanych technologii i modernizacji sprzętu na potrzeby istniejących nowoczesnych projektów chemicznych opartych na węglu” ⁽⁵⁴⁾.
- (89) Ponadto plan prac na rzecz stałego wzrostu przemysłu chemicznego i petrochemicznego na lata 2025–2026 ⁽⁵⁵⁾ („plan prac”) ma na celu „odpowiednie wdrożenie projektów dotyczących przetwarzania węgla w ropę naftową i przetwarzania węgla w chemikalia oraz przeprowadzenie demonstracji zastosowań przemysłowych w przemyśle chemiczno-węglowym wraz z nowymi źródłami energii, zaawansowanymi materiałami, technologiami i urządzeniami, przemysłowymi systemami operacyjnymi” ⁽⁵⁶⁾, a także „utrzymywanie i wzmacnianie zaawansowanych klastrów produkcyjnych i konkretnych klastrów przemysłowych małych i średnich przedsiębiorstw oraz wiodących przedsiębiorstw w dziedzinie produktów petrochemicznych, chemikaliów węglowych, chemikaliów fosforowych, produktów biochemicznych i chemikaliów wysokowartościowych” ⁽⁵⁷⁾.
- (90) Podobne przykłady zamiarów chińskich władz, aby nadzorować i ukierunkowywać rozwój sektora BDO, można znaleźć na szczeblu prowincji, np. w 14. planie pięcioletnim prowincji Szantung na rzecz rozwoju przemysłu chemicznego, którego celem jest „kompleksowe wspieranie modernizacji bazy przemysłowej i łańcucha przemysłowego, przyspieszenie wycofywania przestarzałych i nieefektywnych mocy produkcyjnych oraz dążenie do funkcjonalizacji, doskonalenia i dywersyfikacji produktów chemicznych. Ponadto celem jest wspieranie przedsiębiorstw w łączeniu się i reorganizacji, optymalizacji alokacji zasobów i struktury łańcucha przemysłowego

⁽⁴⁸⁾ Zob.: <https://www.ccf.com.cn/11/202404/4264.html> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁹⁾ Zob. sekcja III.8.3 14. planu pięcioletniego dotycząca rozwoju gospodarczego i społecznego oraz perspektyw na 2035 r., dostępna pod adresem: https://www.gov.cn/xinwen/2021-03/13/content_5592681.htm (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁰⁾ Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2022-04/08/content_5683972.htm#nsdynttrid=WRmyf07ph0z74SHmXoOLKjRWl09BdZ4lGdYp9fiI9xU (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁵¹⁾ Tamże, sekcja I.3.

⁽⁵²⁾ Tamże, sekcja III.4.

⁽⁵³⁾ Zob.: https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/tz/202307/t20230727_1358715.html (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁴⁾ Tamże, sekcja II.

⁽⁵⁵⁾ Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/202509/content_7042418.htm (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁶⁾ Tamże, sekcja III.2.

⁽⁵⁷⁾ Tamże, sekcja III.4.

oraz poprawie efektywności i rentowności produkcji”⁽⁵⁸⁾. Stanowi on również, że rząd ChRL będzie „opierać się na kluczowych kompleksach [chemicznych], zoptymalizuje alokację zasobów, zrealizuje szereg dużych projektów [i] stworzy model rozwoju przemysłu chemicznego wysokiej klasy, charakteryzujący się wyjątkową przewagą techniczną i uporządkowaną koordynacją regionalną; [...] w pełni wykorzystywać zalety podstawowego przemysłu chemiczno-węglowego [...] oraz przyspieszać badania, rozwój i produkcję produktów chemicznych wysokiej jakości opartych na węglu”⁽⁵⁹⁾.

- (91) Dokładniej rzecz ujmując, w Katalogu promowanych gałęzi przemysłu w regionach zachodnich (2025 r.)⁽⁶⁰⁾ BDO wymieniono jako przemysł promowany w kilku prowincjach, takich jak Ningxia, Kuejczoui Sinciang.
- (92) Jeśli chodzi o możliwość wpływania przez rząd ChRL na ceny i koszty poprzez obecność państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że prezes Shandong Yuanli pełni również funkcję sekretarza oddziału partii i według doniesień przestrzega zasady, zgodnie z którą „rozwój partii nadaje przedsiębiorstwu kierunek, a partia i przedsiębiorstwo są silnie zintegrowane”⁽⁶¹⁾.
- (93) Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo Dongyuan Science and Technology Group Co. Ltd. regularnie angażuje się w działania związane z rozwojem partii, aby „pomóc kadrom i pracownikom zrozumieć znaczenie partii”⁽⁶²⁾.
- (94) Prezes i dyrektor Wanhua Chemical Group Co. Ltd. pełnią również odpowiednio funkcję sekretarza i zastępcy sekretarza komitetu partii⁽⁶³⁾.
- (95) Dyrektor generalny Zhongtai Chemical, spółki dominującej Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd, pełni również funkcję zastępcy sekretarza komitetu partii.
- (96) Podobnie prezesem zarządu grupy Sinopec jest sekretarz komitetu partii, a kilku członków zarządu pełni funkcję zastępców sekretarza komitetu partii⁽⁶⁴⁾. Grupa Sinopec oświadczyła, że zamierza „skoncentrować się na nowej misji przedsiębiorstwa i nowych zadaniach związanych z nowym kierunkiem rozwoju, kontynuować samorewolucyjnego ducha partii, wzmacniać przywództwo partii i jej budowanie w sposób kompleksowy i zintegrowany oraz systematycznie promować kompleksowe i rygorystyczne zarządzanie partią, aby zapewnić silną gwarancję tworzenia nowego rozdziału nowoczesnego chińskiego przemysłu petrochemicznego”⁽⁶⁵⁾.
- (97) Ustalenie istnienia osobistych powiązań między wszystkimi chińskimi producentami BDO a KPCh w sposób systematyczny nie było możliwe. Biorąc jednak pod uwagę, że produkt objęty dochodzeniem stanowi podsektor sektora chemicznego, Komisja uznała, że znaczenie dla produktu objętego dochodem mają również informacje ustalone w niedawnych dochodzeniach dotyczących sektora chemicznego, jak wskazano w motywie 74.
- (98) Co więcej, w sektorze BDO prowadzona jest polityka faworyzująca producentów krajowych lub w inny sposób wpływająca na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Komisja znalazła szereg dokumentów dowodzących, że przemysł BDO korzysta z rządowych wytycznych i interwencji rządu w sektorze chemicznym, biorąc pod uwagę, że produkcja BDO stanowi podsektor sektora chemicznego.

⁽⁵⁸⁾ Zob. sekcja II.2.4 dokumentu dostępnego pod adresem: <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211201/1191133.shtml> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁹⁾ Tamże, sekcja III.

⁽⁶⁰⁾ Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/202411/content_6990315.htm (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁶¹⁾ Zob.: <http://wfrb.wfnews.com.cn/content/20210624/Article05006TB.htm> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁶²⁾ Zob.: http://www.dongyuantech.com/page111?article_id=80 (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁶³⁾ Zob. sprawozdanie roczne Wanhua Chemical Group Co. Ltd. za 2024 r., s. 37, dostępne pod adresem: https://static.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/new/2025-04-15/600309_20250415_CQ5Z.pdf (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁶⁴⁾ Zob.: <http://www.sinopecgroup.com/group/gsglc/index.shtml>, (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁶⁵⁾ Zob.: <http://www.sinopecgroup.com/group/000/000/041/41878.shtml> (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

- (99) Rząd ChRL konsekwentnie postrzega przemysł chemiczny jako jedną z kluczowych gałęzi przemysłu ⁽⁶⁶⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących chemikaliów, wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i miejskim. W 14. planie pięcioletnim rząd ChRL zaplanował optymalizację i modernizację przemysłu chemicznego ⁽⁶⁷⁾. Podobnie w 14. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju sektora surowców przewidziano, że rząd ChRL „zoptymalizuje strukturę organizacyjną: zapewni wzmocnienie wiodących przedsiębiorstw i rozszerzenie zakresu ich działalności. [...] Wesprze przedsiębiorstwa w celu przyspieszenia połączeń i reorganizacji międzyregionalnych, zwiększenia koncentracji przemysłu oraz prowadzenia działalności w skali międzynarodowej. W przemyśle chemicznym i petrochemicznym, przemyśle stali, metali nieżelaznych, materiałów budowlanych i innych gałęziach przemysłu doprowadzi do wykształcenia grupy dominujących przedsiębiorstw w łańcuchu przemysłowym, zajmujących czołową pozycję w dziedzinie ekologii i podstawowej konkurencyjności” ⁽⁶⁸⁾.
- (100) W szczególności prowincja Shandong opublikowała przełomowy plan działania na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu chemicznego wysokiej klasy (2021–2022) ⁽⁶⁹⁾ i wybrała „10 łańcuchów przemysłu chemicznego wysokiej klasy, takich jak chemikalia na bazie węgla, materiały fluorkowe, poliuretan, nylon i chemikalia używane w elektronice, a także wybrała 25 przedsiębiorstw jako »liderów łańcucha przemysłowego«. BDO jest jednym z wybranych łańcuchów przemysłowych, a prowincja Shandong „będzie stosować zachęty finansowe, promować doświadczenia, przyznawać priorytety i stosować inne metody w celu promowania Wanhua Chemical Group Co. Ltd. [...] oraz innych przedsiębiorstw, aby wzmocnić ich podstawowe atuty i stworzyć szereg wiodących przedsiębiorstw o dużej skali, które charakteryzują się wysoką efektywnością i silną zdolnością innowacyjną” ⁽⁷⁰⁾.
- (101) Ponadto w 2022 r. gmina Wuhai promowała „budowanie kluczowych projektów, [...] szybko rozwiązała trudności występujące w procesie promowania projektów, poczyniła przygotowania pod kątem różnych czynników produkcji i zapewniła realizację projektów zgodnie z harmonogramem [...]. Dzięki skupieniu się na budowie nowych obiektów energetycznych i nowych materiałów, w tym roku szybko posunęła się naprzód realizacja wielu kluczowych projektów w [Wuhai]. Po ponad roku intensywnych prac budowlanych przedsiębiorstwo Inner Mongolia Dongjing Bioenvironmental Protection Technology Co., Ltd. z powodzeniem uruchomiło projekt dotyczący produkcji 1,4-butanodiolu (BDO) o rocznej wydajności 280 000 ton. Po oficjalnym uruchomieniu projektu przedsiębiorstwo Dongyuan Technology Co., Ltd. będzie dysponowało rocznymi mocami produkcyjnymi na poziomie 380 000 ton BDO, stając się największą bazą produkcyjną BDO i całego łańcucha przemysłowego produktów głębokiego przetwarzania niższego szczebla w Chinach” ⁽⁷¹⁾.
- (102) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do realizacji celów polityki publicznej, do których należy wspieranie promowanych gałęzi przemysłu, w tym produkcji produktu objętego dochodzeniem. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- (103) Obecne dochodzenie nie przyniosło żadnych dowodów wskazujących na to, by dyskryminacyjne stosowanie lub niedostateczne egzekwowanie przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego w sektorze chemicznym w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego nie wpływało na producentów produktu objętego dochodzeniem.
- (104) Ponadto na produkt objęty dochodzeniem wpływają też zniekształcenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o których to zniekształceniach mowa w motywie 74. Zniekształcenia te oddziałują na sektor zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego dochodzeniem lub głównych materiałów do jego produkcji), jak i pośrednio (przy pozyskiwaniu materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL) ⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁶⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 16.

⁽⁶⁷⁾ Tamże, sekcja 16.3.

⁽⁶⁸⁾ Zob. sekcja IV.1.3 dokumentu dostępnego pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2021-12/29/content_5665166.htm (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁶⁹⁾ Zob.: http://gxt.shandong.gov.cn/art/2021/9/13/art_310618_10320587.html (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁷⁰⁾ Tamże.

⁽⁷¹⁾ Zob.: https://www.sohu.com/a/606540835_121106854 (dostęp w dniu 5 listopada 2025 r.).

⁽⁷²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 153–157, i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 82–84; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 67.

- (105) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor BDO nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego. Bardzo dobry przykład tego rodzaju interwencji rządowej stanowią również wspomniane wyżej wytyczne, w których wzywa się do „usprawnienia polityk wspierających, wzmocnienia koordynacji między polityką fiskalną, finansową, regionalną, inwestycyjną, importową i eksportową [...] oraz polityką przemysłową w celu pełnego wykorzystania krajowej platformy współpracy między przemysłem a sektorem finansowym oraz wspierania powiązań między przedsiębiorstwami a bankami”⁽⁷³⁾. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (106) Komisja przypomina również, że wytwarzanie produktu objętego dochodzeniem wymaga różnych materiałów do produkcji. W przypadku, gdy producenci produktu objętego dochodzeniem kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), wyraźnie podlegają tym samym wspomnianym wcześniej zakłóceniom systemowym. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji korzystają z nakładu pracy, który podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Oprócz tego podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i we wszystkich sektorach.
- (107) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego dochodzeniem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, lecz także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wpływa istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach I i II sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców faktycznie występują w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do wytwarzania materiałów do produkcji i tak dalej.
- (108) Podsumowując, z dostępnych dowodów wynika, że ceny i koszty produktu objętego dochodzeniem, w tym koszty surowców, gruntów, energii i pracy, nie są rezultatem działania sił rynkowych, ponieważ wpływ na nie wywiera istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego z wymienionych w tym artykule istotnych elementów.

3.1.2.2. Argumenty podniesione przez zainteresowane strony dotyczące istnienia znaczących zakłóceń

- (109) Rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody załączone do akt sprawy, w tym sprawozdanie i dodatkowe dowody dostarczone przez skarżącego, co do istnienia znaczących zakłóceń lub zasadności zastosowania w przedmiotowej sprawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (110) Komisja otrzymała od grupy Wanhua uwagi dotyczące znaczących zakłóceń mających wpływ na przemysł BDO. Grupa Wanhua argumentowała, że zawarty w skardze zarzut dotyczący „znaczących zakłóceń” w Chinach zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego powinien zostać potwierdzony przez Komisję w konkretnym postępowaniu i nie powinien stać się z góry ustalonym wnioskiem.
- (111) W związku z powyższym w toku dochodzenia Komisji znaleziono dowody na istnienie znaczących zakłóceń mających wpływ na chiński przemysł BDO, co uzasadnia zastosowanie metody określonej w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego do skonstruowania wartości normalnej. W związku z tym argument grupy Wanhua został odrzucony.

⁽⁷³⁾ Zob. sekcja VIII.16 dokumentu dostępnego pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2022-04/08/content_5683972.htm#msdyntrid=WRmyf07ph0z745HmXoOLKjRWl09BdZ4lGdYp9fi9xU (dostęp w dniu 20 października 2025 r.).

3.1.2.3. Wnioski dotyczące występowania znaczących zakłóceń

- (112) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku wykorzystanie cen i kosztów krajowych nie jest właściwe. Komisja przystąpiła więc do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli w tym przypadku na podstawie stosownych kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.1.2.4. Kraj reprezentatywny

3.1.2.4.1. Uwagi ogólne

- (113) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego:
- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego⁽⁷⁴⁾;
 - produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym kraju;
 - istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju;
 - w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, krajowi z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (114) Jak wyjaśniono w motywie 68, Komisja wydała notę dotyczącą źródeł do celów określenia wartości normalnej. W nocie tej opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów. Na podstawie otrzymanych uwag Komisja uznała, że odpowiednim reprezentatywnym krajem w niniejszej sprawie jest Brazylia.

Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL

- (115) W nocie Komisja wyjaśniła, że według Banku Światowego wydaje się, że produkt objęty dochodzeniem nie jest wytwarzany w żadnym państwie o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak ChRL. Skarżący wskazał również, że do marca 2021 r. przedsiębiorstwo BASF Petronas Chemical produkowało BDO w Malezji, i w związku z tym zaproponował wykorzystanie Malezji jako reprezentatywnego kraju.
- (116) Komisja wskazała w nocie, że ponieważ wszystkie państwa, w których prowadzi się produkcję BDO, mają inny poziom rozwoju gospodarczego niż ChRL, a BDO nie jest już produkowane w Malezji, Komisja wzięła pod uwagę produkcję produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora, co produkt objęty dochodzeniem. Komisja wskazała zatem, że do określenia odpowiedniego reprezentatywnego kraju na potrzeby stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego wykorzysta produkcję glikolu monoetylenowego („MEG”), produktu podobnego do BDO. Jak wyjaśniono w nocie, MEG jest diolem, który – podobnie jak BDO – ma stosunkowo wysoką temperaturę wrzenia, podobną lepkość i jest również mieszalny z wodą. Ponadto, podobnie jak w przypadku niektórych ścieżek produkcji BDO, MEG opiera się na wieloetapowej konwersji katalitycznej produktów petrochemicznych. Co więcej, MEG jest produkowany z etylenu, który z kolei może być uzyskiwany na przykład z krakingu gazu ziemnego, etanu lub benzyny ciężkiej. Niektóre z nich to te same surowce, które są wymagane do produkcji BDO w niektórych możliwych ścieżkach produkcji. Ponadto procesy produkcji zarówno BDO, jak i MEG są energochłonne. Jeżeli chodzi o zastosowania, BDO i MEG mogą być stosowane do produkcji polimerów, jako rozpuszczalniki, półprodukty chemiczne, składniki zapobiegające zamarzaniu lub substancje utrzymujące wilgoć. Podsumowując, oba produkty mają porównywalną strukturę chemiczną, mogą mieć wspólne surowce pochodzące z paliw kopalnych, a ich procesy produkcyjne mogą obejmować porównywalne procesy chemiczne i energochłonne.

⁽⁷⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income (<https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>).

- (117) Komisja ustaliła, że produkcja MEG odbywa się w następujących państwach o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak ChRL: Brazylia, Indonezja, Malezja, Meksyk, Tajlandia i Turcja.
- (118) W odpowiedzi na notę grupa Wanhua wyraziła wątpliwość, czy czynniki produkcji wykorzystywane do produkcji MEG można uznać za reprezentatywne dla czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji BDO.
- (119) Komisja zauważyła, że przy ustalaniu wartości normalnej wzięła pod uwagę wyłącznie czynniki produkcji wykorzystane do produkcji produktu objętego dochodzeniem (w tym przypadku BDO). W związku z tym MEG został uznany za produkt należący do tej samej ogólnej kategorii co BDO wyłącznie w celu wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju, który mógłby zapewnić niezniekształcone wartości odniesienia oraz reprezentatywne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski producenta BDO. Z tego powodu wartości odniesienia ustalono wyłącznie w odniesieniu do czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji BDO, a nie MEG. Ponadto grupa Wanhua nie zaproponowała żadnego alternatywnego produktu w ramach tej samej ogólnej kategorii lub sektora co BDO. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (120) Skarżący poparł podejście Komisji i wybór MEG, który był produkowany w Malezji i Brazylii, bowiem jego zdaniem są to najbardziej odpowiednie reprezentatywne kraje.
- (121) Przedsiębiorstwo LYB zgodziło się również z Komisją, że substancje chemiczne zawierające diol należą do tej samej ogólnej kategorii co BDO. Twierdziło ono jednak, że do tej samej ogólnej kategorii co BDO należą również prekursorzy produkcji chemicznej diolu, takie jak etylen i propylen, a także rozpuszczalniki, takie jak glikol dietylenowy, glikol propylenowy lub tetrahydrofuran. W oparciu o to założenie przedsiębiorstwo LYB zbadało dostępne dane finansowe za 2024 r. dotyczące rentownych przedsiębiorstw produkujących takie produkty, ale nie było w stanie znaleźć takich przedsiębiorstw w Indonezji, Meksyku i Tajlandii. Ponadto przedsiębiorstwo LYB nie zaproponowało dodatkowych przedsiębiorstw w Malezji. Przedsiębiorstwo LYB zaproponowało natomiast producenta rozpuszczalników i propylenu w Brazylii lub skorzystanie z danych sektorowych dotyczących całego sektora chemicznego w Turcji.
- (122) Komisja zbadała dodatkowe produkty rzekomo należące do tej samej ogólnej kategorii lub sektora co BDO zaproponowane przez przedsiębiorstwo LYB. Komisja zauważyła, że etylen i propylen są surowcami do produkcji BDO. Podczas gdy przedsiębiorstwo LYB wykorzystuje propylen do produkcji BDO jako tlenek propylenu, etylen jest zazwyczaj stosowany w produkcji MEG jako tlenek etylenu, jak wskazano w nocie. Pokazuje to, że wprawdzie BDO i MEG mają tę samą pozycję w łańcuchu produkcji i w związku z tym mają podobną strukturę kosztów, jednak propylen i etylen znajdują się kilka etapów wyżej w łańcuchu produkcyjnym, co sprawia, że ich struktura kosztów jest bardziej odległa od struktury kosztów BDO. Wynika z tego, że w porównaniu z etylenem i propylenem MEG jest produktem bardziej specyficznym i odpowiednim w tej samej ogólnej kategorii lub sektorze co BDO. W związku z tym Komisja uznała, że MEG jest bardziej odpowiednim produktem w tej samej ogólnej kategorii lub sektorze co BDO. Komisja przeanalizowała również rozpuszczalniki, takie jak glikol dietylenowy, glikol propylenowy lub tetrahydrofuran. Komisja zauważyła, że glikol dietylenowy jest produktem ubocznym produkcji MEG ⁽⁷³⁾, a zatem jest produkowany w tych samych państwach co MEG. Glikol propylenowy wydaje się mieć znaczące zastosowanie w sektorze spożywczym i produkcji leków, czym znacznie różni się od zastosowań BDO. Tetrahydrofuran jest natomiast pochodną BDO, a zatem znajduje się na innym poziomie łańcucha wartości niż BDO, w związku z czym nie może być odpowiednim wskaźnikiem zastępczym dla samego BDO i istnieje ryzyko, że jego producenci będą zaopatrywać się w BDO w Chinach. W związku z tym MEG pozostał najbardziej odpowiednim produktem w tej samej ogólnej kategorii lub sektorze co BDO. Komisja nie prowadziła zatem dalszego dochodzenia w sprawie produkcji tych alternatywnych produktów w państwach o takim samym poziomie rozwoju jak ChRL, w szczególności w Brazylii i Turcji.

Istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju

- (123) W nodzie Komisja wskazała, że w przypadku krajów określonych jako kraje, w których wytwarza się MEG, tj. Brazylii, Indonezji, Malezji, Meksyku, Tajlandii i Turcji, dostępność danych wymaga dalszej weryfikacji, w szczególności, jeśli chodzi o łatwo dostępne dane finansowe producentów MEG.

⁽⁷³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1976 z dnia 12 listopada 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej (Dz.U. L 402 z 15.11.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1976/oj), motyw 222.

- (124) Ponadto w następstwie odpowiedzi na informacje na temat materiałów do produkcji dla producentów eksportujących oraz na notę producenci eksportujący objęci próbą zgłosili dodatkowy czynnik produkcji, który został następnie zweryfikowany przez Komisję podczas wizyt weryfikacyjnych: formaldehyd. W rezultacie formaldehyd został również uwzględniony przez Komisję w poniższej analizie.

— Brazylia

- (125) Grupa Wanhua twierdziła, że cena przywozu tlenu, wodorotlenku sodu i azotu do Brazylii była rażąco wysoka, ponieważ przekraczała rzeczywistą cenę zakupu. Natomiast skarżący nie stwierdził żadnych zakłóceń w odniesieniu do czynników produkcji w Brazylii.
- (126) Komisja zauważyła, że po weryfikacji uznała wodorotlenek sodu i azot za materiały zużywalne, jak wyjaśniono w motywach 180–182. W związku z tym uwaga grupy Wanhua nie była już istotna w tym względzie. Ponadto Komisja zauważyła, że grupa Wanhua nie wyjaśniła, dlaczego ceny importowej tlenu do Brazylii nie należy brać pod uwagę jako nieznkształconej wartości odniesienia. Fakt, że była ona wyższa niż własna cena zakupu grupy Wanhua, nie stanowił dowodu na to, że ceny importowej do Brazylii nie można uznać za nieznkształconą wartość odniesienia. W związku z tym Komisja postanowiła oprzeć się na cenie importowej tlenu do Brazylii.
- (127) Chociaż skarżący uznał dane z 2022 r. dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku producentów MEG zidentyfikowanych w Brazylii za wiarygodne, grupa Wanhua i przedsiębiorstwo LYB twierdziły, że dane finansowe Oxiten SA Industria e Comercio były nieaktualne, a LYB dodało, że w 2023 r. przedsiębiorstwo to przynosiło straty.
- (128) Grupa Wanhua i LYB twierdziły również, że dane finansowe Rhodia Brasil SA („Rhodia Brasil”) były nieaktualne, ponieważ obejmowały rok obrotowy 2022. Co więcej, grupa Wanhua twierdziła, że Solvay SA („Solvay”), grupa będąca właścicielem Rhodia Brasil, wytwarzała dużą liczbę produktów, a jej rachunek zysków i strat nie odzwierciedlał sytuacji BDO ani MEG, w związku z czym nie można go było uznać za reprezentatywny. Natomiast przedsiębiorstwo LYB zgodziło się na wykorzystanie danych dotyczących grup. Twierdziło ono jednak, że dane pozyskane przez Komisję różniły się od danych przedstawionych w sprawozdaniu finansowym Solvay za 2024 r. Przedsiębiorstwo LYB zaproponowało zatem oparcie się na opublikowanej wersji sprawozdań finansowych, proporcjonalnie do udziału w przychodach segmentu „chemikalia o wysokiej wydajności”.
- (129) Komisja zauważyła, że w międzyczasie udostępniono dane finansowe Rhodia Brasil za okres objęty dochodzeniem ⁽⁷⁶⁾. Z tego powodu Komisja postanowiła opierać się na danych Rhodia Brasil dotyczących okresu objętego dochodzeniem, a zatem uwagi dotyczące Solvay stały się nieistotne.
- (130) W nocie Komisja zauważyła, że wybór Brazylii jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju wymagał dalszej analizy niewielkiej wielkości przywozu wodoru i wysokiego udziału przywozu acetylku wapnia z Chin (80 %) do Brazylii.
- (131) W tym względzie przedsiębiorstwo LYB twierdziło, że przywóz wodoru do Brazylii był niski, ponieważ Brazylia jest głównym producentem wodoru. Przedsiębiorstwo LYB zasugerowało, że jako alternatywną wartość odniesienia dla wodoru można zastosować wartość odniesienia w Brazylii albo średnią cenę eksportową wodoru z Brazylii do wszystkich państw.
- (132) Komisja przyznała, że sześć metrów sześciennych wodoru przywiezionego do Brazylii w okresie objętym dochodzeniem było ilością niewystarczającą do ustalenia nieznkształconej wartości odniesienia. Z tego powodu Komisja postanowiła zastosować jako nieznkształconą wartość odniesienia międzynarodową wartość odniesienia, jaką jest wskaźnik cen szarego wodoru dla regionu europejskiego publikowany przez przedsiębiorstwo Businesss Analytiq ⁽⁷⁷⁾.
- (133) Przedsiębiorstwo LYB zauważyło, że Komisja zaproponowała dalsze zbadanie wysokiego udziału przywozu acetylku wapnia z Chin do Brazylii, i zaproponowało wykorzystanie jako wartości odniesienia średniej ceny importowej do wszystkich państw. Skarżący zauważył, że udział chińskiego przywozu acetylku wapnia do Brazylii był znacznie niższy niż udział przywozu do Malezji i że w związku z tym dane dotyczące przywozu acetylku wapnia można uznać za dotknięte zakłóceniami w mniejszym stopniu niż ma to miejsce w przypadku jakichkolwiek innych proponowanych państw.

⁽⁷⁶⁾ <https://datamercantil.com.br/wp-content/uploads/2025/08/05-08-2025-Data-Mercantil-certificado.pdf>.

⁽⁷⁷⁾ <https://businessanalytiq.com/procurementanalytics/index/grey-hydrogen-price-index/>.

- (134) Komisja zauważyła, że wszystkie potencjalne reprezentatywne kraje, z wyjątkiem Turcji, wykazały wysoki udział przywozu acetylku wapnia z Chin. Z wyjątkiem Turcji udział chińskiego przywozu acetylku wapnia do innych potencjalnych reprezentatywnych krajów był wyższy niż udział chińskiego przywozu acetylku wapnia do Brazylii. W związku z tym Komisja uznała, że acetylek wapnia jest towarem zasadniczo pozyskiwanym z Chin we wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajach oraz że przywóz do Brazylii stanowi najwłaściwszą wartość odniesienia, biorąc również pod uwagę, że (i) Turcji nie można uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj, jak wyjaśniono w motywach 166–174, (ii) cena chińskiego przywozu do Brazylii jest zgodna z ceną przywozu z innych państw oraz (iii) z wyjątkiem Turcji Brazylia ma najniższy udział chińskiego przywozu acetylku wapnia wśród potencjalnych reprezentatywnych krajów.
- (135) Komisja przeanalizowała również dane dotyczące przywozu formaldehydu do Brazylii. Komisja stwierdziła znikomą wielkość przywozu formaldehydu do Brazylii, odpowiadającą kilku transakcjom, co sprawia, że cena importowa nie jest reprezentatywna. Z tego powodu Komisja wykorzystała średnią cenę eksportową z Brazylii w okresie objętym dochodzeniem, którą uzyskano z bazy danych Global Trade Atlas („GTA”) ⁽⁷⁸⁾.
- (136) Podsumowując, Komisja stwierdziła, że Brazylia stanowi najbardziej odpowiedni reprezentatywny kraj.
- Indonezja
- (137) Grupa Wanhua twierdziła, że cena przywozu tlenu i wodorotlenku sodu do Indonezji była rażąco wysoka, ponieważ przekraczała rzeczywistą cenę zakupu.
- (138) Komisja zauważyła, że – jak wyjaśniono w motywach 180–182 – po weryfikacji uznała wodorotlenek sodu za materiał zużywalny. W związku z tym uwaga grupy Wanhua nie była już w tym względzie istotna. Ponadto Komisja zauważyła, że grupa Wanhua nie wyjaśniła, dlaczego uznała, że nie należy uwzględnić ceny importowej tlenu do Indonezji jako nieznieskształconej wartości odniesienia. Fakt, że była ona wyższa niż własna cena zakupu grupy Wanhua, nie stanowi dowodu na to, że nie można uznać ceny importowej do Indonezji za nieznieskształconą wartość odniesienia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (139) Skarżący i grupa Wanhua twierdzili, że dostępne dane finansowe dotyczące PT Polychem Indonesia Tbk były nieaktualne, a przedsiębiorstwo przynosiło straty. W związku z tym Komisja nie może wykorzystać tych danych.
- (140) Komisja potwierdziła, że nie uważa takiego zysku za adekwatny.
- (141) Ponadto LYB twierdziło, że Indonezja powinna zostać odrzucona jako potencjalny reprezentatywny kraj ze względu na wysoki udział przywozu z Chin w odniesieniu do szeregu czynników produkcji oraz ograniczenia wywozowe dotyczące węgla wskazane w nocie, w połączeniu z wysokim udziałem przywozu węgla z Rosji. Podobnie skarżący twierdził, że Indonezji nie można uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na wysoki udział przywozu węgla z Rosji, biorąc pod uwagę pakiet sankcji nałożonych przez Unię na Rosję oraz fakt, że państwo miało duży wpływ na ceny energii w Rosji.
- (142) Komisja stwierdziła, że Indonezji nie można było wybrać jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju ze względu na wysoki udział przywozu z Chin acetylku wapnia (wyższy niż 99 %) i katalizatorów (wyższy niż 82 %), ze względu na zakłócenia na rynku stwierdzone w odniesieniu do węgla w nocie oraz ze względu na brak uzasadnionych danych finansowych. Z uwagi na fakt, że Indonezji nie można było uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj, nie było potrzeby rozpatrywania innych argumentów dotyczących tego kraju.
- Malezja
- (143) Grupa Wanhua twierdziła, że cena przywozu tlenu, wodorotlenku sodu i azotu do Malezji była rażąco wysoka, ponieważ przekraczała rzeczywistą cenę zakupu.

⁽⁷⁸⁾ <https://connect.ihsmarkit.com/gta/home/>.

- (144) Komisja zauważyła, że – jak wyjaśniono w motywach 180–182 – po weryfikacji uznała wodorotlenek sodu i azot za materiały zużywalne. W związku z tym uwaga grupy Wanhua nie była już w tym względzie istotna. Ponadto Komisja zauważyła, że grupa Wanhua nie wyjaśniła, dlaczego uznała, że nie należy uwzględnić ceny importowej tlenu do Malezji jako nieznieskształconej wartości odniesienia. Fakt, że była ona wyższa niż własna cena zakupu grupy Wanhua, nie stanowi dowodu na to, że ceny importowej do Malezji nie można uznać za nieznieskształconą wartość odniesienia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (145) Grupa Wanhua i przedsiębiorstwo LYB twierdziły, że przedsiębiorstwo Pengerang Petrochemical Company Sdn. Bhd odnotowało stratę w 2023 r., w związku z czym nie należy wykorzystywać tych danych finansowych. Ponadto przedsiębiorstwo LYB zwróciło uwagę na fakt, że dane pochodzą z 2023 r.
- (146) Komisja potwierdziła, że takiego zysku nie można uznać za adekwatny.
- (147) Skarżący uznał dane Petronas Chemicals Glycols Sdn. Bhd dotyczące 2023 r. za wiarygodne. Zdaniem grupy Wanhua dane finansowe Petronas Chemicals Group Berhad („grupa Petronas”), grupy będącej właścicielem Petronas Chemicals Glycols Sdn. Bhd, nie były reprezentatywne, ponieważ dotyczyły 2023 r., a jej działalność wykraczała poza BDO lub MEG. Przedsiębiorstwo LYB nie zgłosiło sprzeciwu wobec wykorzystania danych grupy Petronas, ale zaproponowało, aby nie dzielić danych na segmenty dotyczące olefin i produktów pochodnych, ponieważ prowadziłyby to do zysku w wysokości 1 %.
- (148) Komisja zauważyła, że – jak wskazano w nocie – dane finansowe dotyczące grupy Petronas były dostępne za 2024 r., tj. za okres objęty dochodzeniem. Nie można było jednak dokonać dalszego podziału danych finansowych grupy Petronas, aby uwzględnić obawy grupy Wanhua. Dane finansowe grupy Petronas za 2024 r. pozostały najbardziej szczegółowymi danymi dostępnymi w odniesieniu do Malezji. Były one jednak mniej szczegółowe niż porównywalne dane finansowe dostępne za okres objęty dochodzeniem dla Rhodia Brasil w Brazylii, ponieważ grupa Petronas jest jedynie spółką dominującą producenta MEG w Malezji, podczas gdy Rhodia Brasil jest przedsiębiorstwem produkującym MEG w Brazylii, w związku z czym dane finansowe Rhodia Brasil są bardziej bezpośrednio związane z produkcją MEG.
- (149) Komisja zauważyła, że wybór Malezji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju był przedmiotem dalszej analizy pod kątem wysokiego udziału przywozu acetylku wapnia z Chin do Malezji.
- (150) W tym względzie skarżący twierdził, że fakt, iż wysoki udział przywozu z Chin dotyczył tylko jednego czynnika produkcji – acetylku wapnia – sprawiał, że Malezja była bardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem w porównaniu z pozostałymi, które importowały więcej czynników produkcji z Chin lub Rosji albo nie dysponowały łatwo dostępnymi danymi. W odniesieniu do wysokiego udziału przywozu acetylku wapnia z Chin przedsiębiorstwo LYB zasugerowało wykorzystanie – jako wartości odniesienia – średniej ceny importowej do wszystkich państw.
- (151) Komisja zauważyła, że wszystkie potencjalne reprezentatywne kraje, z wyjątkiem Turcji, zgłosiły wysoki udział przywozu acetylku wapnia z Chin, przy czym najniższy udział odnotowano w Brazylii. W szczególności w przypadku Malezji udział chińskiego przywozu acetylku wapnia przekraczał 98 %. Argument skarżącego został zatem odrzucony.
- (152) W związku z tym Komisja stwierdziła, że Malezji nie można uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na fakt, że udział chińskiego przywozu acetylku wapnia jest wyższy niż w Brazylii, przywóz katalizatorów charakteryzuje się znacznym udziałem chińskiego przywozu wynoszącym około 61 % oraz że dane finansowe łatwo dostępne w Malezji są mniej dokładne w porównaniu z danymi finansowymi dostępnymi za okres objęty dochodzeniem w Brazylii.
- Meksyk
- (153) Zdaniem grupy Wanhua cena przywozu tlenu i wodorotlenku sodu do Meksyku była rażąco wysoka, ponieważ przekraczała rzeczywistą cenę zakupu.
- (154) Komisja zauważyła, że – jak wyjaśniono w motywach 180–182 – po weryfikacji uznała wodorotlenek sodu za materiał zużywalny. W związku z tym uwaga grupy Wanhua nie była już w tym względzie istotna.

- (155) Grupa Wanhua zauważyła, że nie ma łatwo dostępnych danych finansowych dotyczących meksykańskiego przedsiębiorstwa. Biorąc pod uwagę brak łatwo dostępnych danych dotyczących tego czynnika produkcji, skarżący stwierdził, że Meksyku nie można uznać za reprezentatywny kraj.
- (156) Komisja potwierdziła, że nie może znaleźć dostępnych informacji finansowych dotyczących przedsiębiorstwa Idesa Petroquímica SA de CV.
- (157) W związku z tym Meksyku nie można było uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj.
- Tajlandia
- (158) Grupa Wanhua twierdziła, że cena przywozu tlenu i wodorotlenku sodu do Tajlandii była rażąco wysoka, ponieważ przekraczała rzeczywistą cenę zakupu.
- (159) Komisja zauważyła, że – jak wyjaśniono w motywach 180–182 – po weryfikacji uznała wodorotlenek sodu za materiał zużywalny. W związku z tym uwaga grupy Wanhua nie była już w tym względzie istotna. Ponadto Komisja zauważyła, że grupa Wanhua nie wyjaśniła, dlaczego uznała, że nie należy uwzględniać ceny importowej tlenu do Tajlandii jako nieznieskształconej wartości odniesienia. Fakt, że była ona wyższa niż własna cena zakupu grupy Wanhua, nie stanowi dowodu na to, że ceny importowej do Tajlandii nie można uznać za nieznieskształconą wartość odniesienia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (160) Grupa Wanhua twierdziła, że należy odrzucić zysk przedsiębiorstwa GC Polyols Company Limited.
- (161) Komisja potwierdziła, że nie może uznać takiego zysku za adekwatny zysk.
- (162) Grupa Wanhua twierdziła ponadto, że zysk w wysokości 2,9 % osiągnięty przez Indorama Petrochem Co, Ltd można uznać za rozsądny. W tym względzie grupa Wanhua zauważyła, że zysk docelowy w wysokości 6 % określony w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego wykorzystuje się wyłącznie w kontekście obliczeń marginesu szkody. Natomiast skarżący twierdził, że bardzo niski zysk w wysokości 2,9 % stanowił ryzyko w odniesieniu do wiarygodności informacji łatwo dostępnych w tym państwie.
- (163) Komisja zauważyła, że niezależnie od odrębnego progu zysku docelowego wynoszącego 6 % w kontekście określania marginesu szkody, zysku w wysokości 2,9 % nie można uznać za rozsądny, ponieważ jest on zbyt niski w porównaniu z zyskami pozostałych rentownych przedsiębiorstw wskazanych w nocie, które wynosiły co najmniej 7,1 %.
- (164) Ponadto skarżący i przedsiębiorstwo LYB byli zdania, że Tajlandię należy odrzucić jako potencjalny reprezentatywny kraj ze względu na wysoki udział przywozu czynników produkcji z Chin.
- (165) Komisja stwierdziła, że Tajlandii nie można wybrać jako odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na wysoki udział przywozu acetylku wapnia i tlenu z Chin, jak wskazano w nocie, a także ze względu na brak łatwo dostępnych danych umożliwiających ustalenie rozsądnego poziomu zysku w Tajlandii.
- Turcja
- (166) Grupa Wanhua twierdziła, że cena przywozu tlenu i azotu do Turcji była rażąco wysoka, ponieważ przekraczała rzeczywistą cenę zakupu.
- (167) Komisja zauważyła, że – jak wyjaśniono w motywach 180–182 – po weryfikacji uznała azot za materiał zużywalny. W związku z tym uwaga grupy Wanhua nie była już w tym względzie istotna. Ponadto Komisja zauważyła, że grupa Wanhua nie wyjaśniła, dlaczego uznała, że nie należy uwzględniać ceny importowej tlenu do Turcji jako nieznieskształconej wartości odniesienia. Fakt, że była ona wyższa niż własna cena zakupu grupy Wanhua, nie stanowi dowodu na to, że ceny importowej do Turcji nie można uznać za nieznieskształconą wartość odniesienia. W związku z tym argument ten odrzucono.

- (168) Grupa Wanhua i skarżący zauważyli, że nie ma łatwo dostępnych danych finansowych dotyczących tureckiego producenta MEG. Z tego powodu skarżący twierdził, że Turcja nie może być reprezentatywnym krajem.
- (169) Komisja potwierdziła, że nie znalazła dostępnych informacji finansowych dotyczących Petkim Petrokimya Holding Anonim Sirketi.
- (170) Przedsiębiorstwo LYB twierdziło, że udział przywozu katalizatora z Chin wynoszący 34 % nie był wystarczająco znaczący, aby pominąć cenę importową do Turcji. W każdym razie Komisja mogłaby ewentualnie wykorzystać wymienioną w nocie cenę importową do dowolnego innego kraju o wyższym średnim dochodzie.
- (171) Ponadto przedsiębiorstwo LYB stwierdziło, że Komisja mogła zastosować międzynarodową wartość odniesienia dla węgla, na którą miał wpływ znaczny przywóz z Rosji, taką jak australijska cena eksportowa węgla. Z drugiej strony skarżący twierdził, że Turcji nie można uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj w szczególności ze względu na wysoki udział przywozu węgla z Rosji, biorąc pod uwagę pakiet sankcji nałożonych przez Unię na Rosję oraz fakt, że państwo miało duży wpływ na ceny energii w Rosji.
- (172) Wobec braku łatwo dostępnych danych finansowych w Turcji Komisja nie wzięła pod uwagę podejścia zaproponowanego przez przedsiębiorstwo LYB w odniesieniu do katalizatora i węgla.
- (173) Podsumowując, Turcji nie można uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj.
- (174) W świetle powyższych ustaleń Komisja wybrała Brazylię jako odpowiedni reprezentatywny kraj oraz przedsiębiorstwo Rhodia Brasil do ustalenia nieznieskształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, w celu uzyskania nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia na potrzeby obliczenia wartości normalnej.

Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (175) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Brazylia jest jedynym dostępnym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.1.2.4.2. Wnioski

- (176) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Brazylia spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj.

3.1.2.5. Źródła, na podstawie których ustalono poziom nieznieskształconych kosztów

- (177) W nocie Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i nakłady pracy, wykorzystywanych przez objętych próbą producentów eksportujących do produkcji produktu objętego dochodzeniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat nieznieskształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocie.
- (178) Na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja skorzystała z bazy danych GTA w celu ustalenia poziomu nieznieskształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 132 i 135, Komisja oparła się na publikowanym przez przedsiębiorstwo Business Analytiq⁽⁷⁹⁾ wskaźniku cen szarego wodoru dla regionu europejskiego – aby ustalić nieznieskształcony koszt wodoru, oraz na pochodzącej z GTA średniej cenie eksportowej z Brazylii w okresie objętym dochodzeniem – aby ustalić nieznieskształcony koszt formaldehydu.

⁽⁷⁹⁾ <https://businessanalytiq.com/procurementanalytics/index/grey-hydrogen-price-index/>.

- (179) Ponadto Komisja wykorzystała dane statystyczne opublikowane przez Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística („IBGE”) do ustalenia nieznieskształconych kosztów pracy⁽⁸⁰⁾, statystyki dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej opublikowane przez Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii⁽⁸¹⁾, cenę gazu ziemnego dla użytkowników przemysłowych w Brazylii opublikowaną przez Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii⁽⁸²⁾, cenę węgla w Brazylii opublikowaną przez Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii⁽⁸³⁾ oraz opłaty za zużycie wody pobierane przez Companhia de Saneamento Básico do Estado de São Paulo⁽⁸⁴⁾ („SABESP”) – do ustalenia nieznieskształconych wartości odniesienia dla energii elektrycznej, gazu ziemnego, węgla i wody.
- (180) Ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą współpracujących producentów eksportujących, którzy dostarczyli pełne informacje, oraz nieznaczny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji, te nieistotne pozycje zostały zgrupowane w kategorii „materiały zużywalne”. Przedmiotowe materiały zużywalne obejmowały w szczególności: azot, wodorotlenek sodu, sodę kaustyczną, kwas siarkowy, katalizatory niklowo-glinowe, sprężone powietrze, parę wodną i inne czynniki produkcji, których indywidualny udział w całkowitych kosztach produkcji wynosi mniej niż 0,1 %.
- (181) Komisja uznała za materiały zużywalne również niektóre produkty uboczne. Należały do nich: siarczan amonu, ciekły azot, smoła, ciekły argon, sadza, gaz desorbowany PSA, para wodna i inne produkty uboczne, których indywidualny udział w całkowitych kosztach produkcji wynosi mniej niż 0,1 %.
- (182) Łącznie czynniki produkcji uznane za materiały zużywalne stanowiły mniej niż 2,5 % całkowitych kosztów produkcji, natomiast produkty uboczne uznane za materiały zużywalne stanowiły wartość bezwzględną wynoszącą [0,5–2] %. Komisja obliczyła procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców i zastosowała ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone nieznieskształcone wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju.

3.1.2.5.1. Czynniki produkcji

- (183) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas wizyt weryfikacyjnych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji BDO

Czynnik produkcji	Kod towaru	Źródła danych	Wartość nieznieskształcona	Jednostka miary
Surowce				
Gaz ziemny	2711 21	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii	4,25	CNY/m ³
Acetylek wapnia	2849 10	GTA	7,31	pozost. tablice itp. z urz. do przełączania obwodów elektr., do napięć nieprzekr.

⁽⁸⁰⁾ <https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=destaques>.

⁽⁸¹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/sntep/publicacoes/boletins-mensais-de-energia/boletins%20anos%20anteriores/2024/english>.

⁽⁸²⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/sntep/publicacoes/boletins-mensais-de-energia/boletins%20anos%20anteriores/2024/english>.

⁽⁸³⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/sntep/publicacoes/boletins-mensais-de-energia/boletins%20anos%20anteriores/2024/english>.

⁽⁸⁴⁾ <https://www.sabesp.com.br/assets/pdf/servicos/para-voce/comunicado-sabesp-2-24.pdf>.

Czynnik produkcji	Kod towaru	Źródła danych	Wartość nieznkształcona	Jednostka miary
Węgiel	2701 12	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylia	1,26	pozost. tablice itp. z urz. do przełączania obwodów elektr., do napięć nieprzepr.
Metanol	2905 11	GTA	2,97	pozost. tablice itp. z urz. do przełączania obwodów elektr., do napięć nieprzepr.
Wodór	2804 10	Business Analytiq	2,01	CNY/m ³
Tlen	2804 40	GTA	17,04	CNY/m ³
Katalizatory miedziowe	3815 19	GTA	311,19	pozost. tablice itp. z urz. do przełączania obwodów elektr., do napięć nieprzepr.
Formaldehyd/ formaldehyd (45 %)	2912 11	GTA (wywóz z Brazylia)	3 504,19	CNY/tona

Siła robocza

Siła robocza	Nie dotyczy	IBGE	97,98	CNY/h
--------------	-------------	------	-------	-------

Energia

Energia elektryczna	Nie dotyczy	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylia	0,97	CNY/kWh
Woda	Nie dotyczy	SABESP	23,10	CNY/m ³

Produkty uboczne

Półprodukty n-butanolu	2905 13	GTA	9,33	CNY/kg
Gaz reszkowy acetyleny	2901 29	Pro rata w oparciu o wartość odniesienia dla gazu ziemnego ⁽¹⁾	1,42	CNY/m ³
Metanol	2905 11	GTA i pro rata w oparciu o wartość odniesienia dla gazu ziemnego ⁽¹⁾	4,42	pozost. tablice itp. z urz. do przełączania obwodów elektr., do napięć nieprzepr.

⁽¹⁾ Zob. wyjaśnienie metodyki w motywie 190.

- (184) Komisja wzięła pod uwagę wartość pośrednich kosztów produkcji, aby uwzględnić koszty, które nie zostały uwzględnione we wspomnianych powyżej czynnikach produkcji. W celu ustalenia tej kwoty Komisja wykorzystała pośrednie koszty produkcji poniesione przez objętych próbą producentów eksportujących, zastosowane do niezkształconych kosztów produkcji. Metodykę tę należy wyjaśnić w motywach 205–207.

Surowce

- (185) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców (z wyjątkiem węgla, wodoru i formaldehydu) dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystała średnią ważoną cenę importową stosowaną przy przywozie do reprezentatywnego kraju podaną w GTA, do której dodano należności celne przywozowe i koszty transportu. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cenę jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽⁸⁵⁾. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 112 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe.
- (186) W odniesieniu do szeregu czynników produkcji rzeczywiste koszty ponoszone przez objętych próbą producentów eksportujących stanowiły znikomy udział w całkowitych kosztach surowców w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Z uwagi na fakt, że wartość zastosowana w odniesieniu do nich nie miała znaczącego wpływu na obliczanie marginesu dumpingu niezależnie od wykorzystanego źródła, Komisja postanowiła uwzględnić te koszty w materiałach zużywalnych, jak wyjaśniono w motywach 180 i 182.
- (187) W odniesieniu do należności celnych przywozowych Komisja skorzystała z mapy dostępu do rynku Międzynarodowego Centrum Handlu w celu określenia mających zastosowanie należności celnych przywozowych dla poszczególnych kodów towarów i krajów pochodzenia⁽⁸⁶⁾. Należności celne przywozowe dodano do wartości CIF zarejestrowanej w brazylijskich statystykach dotyczących przywozu dostępnych w bazie danych GTA.
- (188) Komisja ujęła koszt transportu poniesiony przez objętych próbą producentów eksportujących z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec niezniekształconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać niezniekształcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać iloraz kosztów surowców zakupionych przez producenta eksportującego i zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezniekształconych kosztów transportu surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.

Produkty uboczne

- (189) Jak wspomniano w motywie 181, Komisja uznała niektóre produkty uboczne za materiały zużywalne.
- (190) W odniesieniu do pozostałych produktów ubocznych Komisja przeanalizowała praktyki księgowe chińskich producentów eksportujących objętych próbą dotyczące produktów ubocznych. Na tej podstawie Komisja oparła się na danych GTA dotyczących przywozu w celu ustalenia wartości odniesienia dla półproduktu n-butanolu, ponieważ był on sprzedawany klientom. W odniesieniu do gazu resztkowego acetyleny, który jeden objęty próbą producent eksportujący wykorzystywał na potrzeby wewnętrzne, Komisja przyjęła stosunek ceny gazu resztkowego acetyleny w ChRL do ceny w ChRL głównego materiału wsadowego, tj. gazu ziemnego, zgodnie z informacjami przekazanymi przez producenta eksportującego. Wskaźnik ten zastosowano do ceny gazu ziemnego w Brazylii, określonej na podstawie źródła wskazanego w motywie 179, w celu obliczenia wartości odniesienia dla tego produktu ubocznego. W odniesieniu do metanolu, który właściwy producent eksportujący częściowo sprzedawał klientom, a częściowo wykorzystywał na potrzeby wewnętrzne, Komisja wykorzystała wartość zbiorczą pochodzącą z danych GTA dotyczących przywozu oraz wartość wynikającą z metody opisanej dla gazu resztkowego acetyleny.

⁽⁸⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj>). Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

⁽⁸⁶⁾ <https://www.macmap.org/>.

Siła robocza

- (191) Komisja wykorzystała dane statystyczne opublikowane przez IBGE do ustalenia nieznieskształconych kosztów pracy⁽⁸⁷⁾. Komisja oparła się na szczegółowych informacjach dotyczących wynagrodzeń w przedsiębiorstwach zatrudniających co najmniej 30 pracowników, zawartych w najnowszych dostępnych statystykach za 2023 r., dotyczących działalności gospodarczej 20.2 – „Fabricação de produtos químicos orgânicos” zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 2. Statystyki IBGE dostarczają informacji na temat łącznych rocznych wynagrodzeń i powiązanych opłat oraz liczby pracowników zatrudnionych przy produkcji chemikaliów organicznych za 2023 r. Wartość z 2023 r. została odpowiednio skorygowana o inflację przy użyciu krajowego wskaźnika cen konsumpcyjnych publikowanego przez IBGE⁽⁸⁸⁾ w celu dostosowania jej do okresu objętego dochodzeniem (2024 r.).

Energia elektryczna

- (192) Cenę energii elektrycznej dla użytkowników przemysłowych w Brazylii publikuje Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii⁽⁸⁹⁾ w comiesięcznym biuletynie. Komisja wykorzystała dane dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej w odpowiednim zakresie zużycia wyrażonych w kWh i odnoszących się do okresu objętego dochodzeniem.
- (193) Stawki publikowane w biuletynach miesięcznych obejmują „Imposto sobre Circulação de Mercadorias e Serviços” („ICMS”) – podatek stanowy od obrotu towarami oraz świadczenia międzystanowych i międzygminnych usług transportowych i komunikacyjnych. Podatek ten podlega zwrotowi dla użytkowników przemysłowych i w związku z tym został odliczony od ustalonej wartości odniesienia.
- (194) Ponieważ stawki ICMS w poszczególnych stanach⁽⁹⁰⁾ wynosiły od 17 % do 18 %, Komisja zastosowała średnie odliczenie w wysokości 17,5 % ICMS do ponownego obliczenia wartości odniesienia.
- (195) Grupa Wanhua twierdziła, że w nocie nie uwzględniono wartości odniesienia dla energii elektrycznej.
- (196) Komisja zauważyła, że w nocie podano jedynie wartości odniesienia dla surowców oparte na danych dotyczących przywozu. Komisja uwzględniła wartość odniesienia dla energii elektrycznej na etapie wcześniejszego informowania.

Gaz ziemny

- (197) Cenę gazu ziemnego dla użytkowników przemysłowych w Brazylii publikuje Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii⁽⁹¹⁾. Komisja wykorzystała zakres zużycia w metrach sześciennych obejmujący okres objęty dochodzeniem. Stawki opublikowane w biuletynach miesięcznych za 2024 r. obejmowały ten sam podatek ICMS, o którym mowa powyżej w odniesieniu do energii elektrycznej, a Komisja potraktowała ten podatek w taki sam sposób jak w przypadku energii elektrycznej.
- (198) Grupa Wanhua twierdziła, że w załączniku II do noty brakuje danych dotyczących wartości odniesienia dla gazu ziemnego, pomimo znaczenia, jakie ten czynnik produkcji miał dla całkowitych kosztów produkcji.
- (199) Komisja zauważyła, że – jak wskazano w załączniku I do noty – nie zamierza wykorzystywać danych dotyczących przywozu gazu ziemnego jako nieznieskształconej wartości odniesienia i z tego powodu gaz ziemny nie został uwzględniony w załączniku II. Natomiast, jak wskazano powyżej, Komisja oparła się na comiesięcznych biuletynach Ministerstwa Górnictwa i Energetyki Brazylii dotyczących gazu. Komisja uwzględniła wartość odniesienia dla gazu ziemnego na etapie wcześniejszego informowania.

⁽⁸⁷⁾ <https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=destaques>.

⁽⁸⁸⁾ <https://www.ibge.gov.br/en/statistics/economic/prices-and-costs/17136-national-consumer-prices-index.html?edicao=36055&t=downloads>.

⁽⁸⁹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/sntep/publicacoes/boletins-mensais-de-energia/boletins%20anos%20anteriores/2024/english>.

⁽⁹⁰⁾ https://mrsadvogados-com.translate.google/lei-complementar-no-194-2022-icms-gas-natural-energia-eletrica-comunicacoes-e-transporte-coletivo-servicos-essenciais-e-indispensaveis/?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=en&_x_tr_hl=en.

⁽⁹¹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/sntep/publicacoes/boletins-mensais-de-energia/boletins%20anos%20anteriores/2024/english>.

Węgiel

- (200) Komisja wykorzystała cenę węgla w Brazylii publikowaną przez Ministerstwo Górnictwa i Energetyki Brazylii ⁽⁹²⁾ w jego comiesięcznych biuletynach.

Woda

- (201) Komisja wykorzystała opłaty za zużycie wody pobierane przez przedsiębiorstwo SABESP ⁽⁹³⁾, które jest odpowiedzialne za zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków w stanie São Paulo. Informacje te umożliwiły określenie taryf mających zastosowanie do użytkowników przemysłowych w lipcu 2024 r. na obszarze oznaczonym skrótem OJ, w tym w mieście Paulínia, gdzie znajduje się główny zakład produkcyjny Rhodia Brasil w Brazylii.

Para wodna

- (202) Komisja zauważyła, że – jak wskazano w motywie 180 – po weryfikacji uznała parę wodną za materiał zużywalny. W związku z tym Komisja nie ustaliła wartości odniesienia dla pary wodnej.
- (203) Grupa Wanhua twierdziła, że w załączniku II do noty brakuje danych dotyczących wartości odniesienia dla pary wodnej.
- (204) Komisja zauważyła, że – jak wskazano w załączniku I do noty – nie zamierza wykorzystywać danych dotyczących przywozu pary wodnej jako niezniekształconej wartości odniesienia i z tego powodu para wodna nie została uwzględniona w załączniku II.

Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (205) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „[s]konstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.
- (206) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez objętych próbą producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.
- (207) W celu ustalenia niezniekształconego i racjonalnego poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzystała dane finansowe za 2024 r. dla przedsiębiorstwa Rhodia Brasil, pozyskane z bazy Data Mercantil ⁽⁹⁴⁾.

Obliczenia

- (208) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (209) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistego zużycia poszczególnych czynników produkcji objętego próbą producenta eksportującego. Wskaźniki zużycia zostały potwierdzone w trakcie weryfikacji. Komisja pomnożyła wskaźniki zużycia przez niezniekształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w motywach 177–204.
- (210) Następnie, aby uzyskać niezniekształcone koszty produkcji, Komisja dodała pośrednie koszty produkcji, opisane w motywach 205–207, do niezniekształconych kosztów produkcji.

⁽⁹²⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/sntep/publicacoes/boletins-mensais-de-energia/boletins%20anos%20anteriores/2024/english>.

⁽⁹³⁾ <https://www.sabesp.com.br/assets/pdf/servicos/para-voce/comunicado-sabesp-2-24.pdf>.

⁽⁹⁴⁾ <https://datamercantil.com.br/wp-content/uploads/2025/08/05-08-2025-Data-Mercantil-certificado.pdf>.

- (211) Do kosztów produkcji określonych w sposób opisany w poprzednim motywie Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk przedsiębiorstwa Rhodia Brasil. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do niezniekształconych kosztów produkcji wyniosły 14,6 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 8,0 %.
- (212) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Cena eksportowa

- (213) Objęci próbą producenci eksportujący dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów albo do przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako użytkownik.
- (214) W przypadku producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (215) W przypadku producenta eksportującego, który wywoził produkt objęty postępowaniem do Unii, do przedsiębiorstwa powiązanego działającego nie tylko jako importer, ale również jako użytkownik, ponieważ produkt objęty postępowaniem nie był odsprzedawany w stanie, w jakim był przywożony, cena eksportowa musiała zostać skonstruowana w oparciu o uzasadnione podstawy zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia ustalono, że produkt objęty postępowaniem stanowił bardzo niewielką część kosztów produkcji produktu, który został ostatecznie sprzedany pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii przez powiązanego użytkownika. W związku z tym Komisja nie mogła ustalić wiarygodnej ceny eksportowej na podstawie sprzedaży produktu końcowego pierwszemu niezależnemu nabywcy w odniesieniu do tej sprzedaży. Komisja skonstruowała cenę eksportową na podstawie średniej miesięcznej cen, po których ten sam objęty próbą producent eksportujący sprzedawał produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do miesiąca, w którym przedmiotowy producent eksportujący objęty próbą nie odnotował sprzedaży niezależnym klientom w Unii, Komisja ustaliła cenę eksportową na podstawie średniej ceny sprzedaży producenta eksportującego na rzecz niezależnych klientów w Unii w całym okresie objętym dochodzeniem.

3.1.4. Porównanie

- (216) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.1.4.1. Dostosowania wartości normalnej

- (217) Jak wyjaśniono w motywie 212, wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.

3.1.4.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (218) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: frachtu, ubezpieczenia, kosztów przeładunku i załadunku oraz kosztów dodatkowych.
- (219) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, opłaty bankowe oraz – w przypadku jednego z dwóch producentów eksportujących objętych próbą – prowizje.

- (220) Jeden objęty próbą producent eksportujący prowadził wywóz do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego spoza Unii. W wyniku dochodzenia ustalono, że funkcje powiązanego przedsiębiorstwa handlowego były podobne do funkcji przedstawiciela otrzymującego wynagrodzenie na zasadzie prowizji. Takie powiązane przedsiębiorstwo handlowe rzeczywiście osiągało zysk w związku ze świadczeniem swoich usług oraz prowadziło obrót wieloma towarami innymi niż produkt objęty postępowaniem. W związku z tym Komisja dokonała dostosowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do marży uzyskanej przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe.
- (221) Dostosowanie z tytułu skonstruowanej prowizji opierało się na kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych poniesionych przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe oraz – biorąc pod uwagę powiązania między obydwoma przedsiębiorstwami i fakt, że żaden importer niepowiązany nie współpracował w obecnym dochodzeniu – hipotetyczny zysk w wysokości 6,89 % uznany za rozsądny w poprzednim dochodzeniu dotyczącym przywozu innego produktu chemicznego, a mianowicie (poli)alkoholi winylowych („PVA”) pochodzących z Chin⁽⁹⁵⁾. Poziom zysku w wysokości 6,89 % uznano wstępnie za rozsądny również w przedmiotowej sprawie, ponieważ został on osiągnięty przez importerów niepowiązanych zajmujących się handlem produktami chemicznymi.

3.1.5. Margines dumpingu

- (222) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (223) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesów dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Chiny	Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.	311,9
	Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd.	522,4

- (224) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniej ważonej marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym margines ten określono na podstawie marginesów ustalonych dla objętych próbą producentów eksportujących.
- (225) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących ustalono na 362,8 %.
- (226) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie Eurostatu.
- (227) Poziom współpracy w Chinach jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił około 85 % łącznego przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących w Chinach na poziomie objętego próbą przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu w każdym kraju.

⁽⁹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj), motyw 352.

(228) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Chiny	Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.	311,9
	Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd.	522,4
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Chinach	362,8
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	522,4 %

3.2. Arabia Saudyjska

(229) Jedyny producent eksportujący w Arabii Saudyjskiej – International Diol Company („IDC”), dokonywał wywozu do Unii wyłącznie za pośrednictwem powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego Sipchem Marketing Company („SMC”), z siedzibą w Arabii Saudyjskiej. Z kolei SMC dokonywało wywozu do Unii wyłącznie za pośrednictwem należącej do niego w całości spółki zależnej Sipchem Europe SA („SESA”), która ma siedzibę w Szwajcarii. Te trzy przedsiębiorstwa należą do grupy Saudi International Petrochemical Company („Sipchem”).

3.2.1. Wartość normalna

(230) IDC nie dokonywało sprzedaży BDO przeznaczonego do konsumpcji krajowej w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym dla tego przedsiębiorstwa Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(231) Wartość normalną na poziomie *ex-works* skonstruowano, dodając do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujące elementy:

- a) średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez IDC przy sprzedaży produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; oraz
- b) średnią ważoną zysku osiągniętego w 2024 r. przez przedsiębiorstwa w Arabii Saudyjskiej prowadzące działalność w zakresie wytwarzania produktów objętych kodem NACE 201 ⁽⁹⁶⁾, według bazy danych ORBIS Moody's ⁽⁹⁷⁾. Komisja uznała, że nie ma powodu, dla którego sprzedaż krajowa takich produktów miałaby być mniej rentowna niż sprzedaż eksportowa, a zatem spełniony jest wymóg określony w art. 2 ust. 6 lit. c), zgodnie z którym zastosowany zysk nie może przekraczać zysku zwykle uzyskiwanego przez innych eksporterów lub producentów ze sprzedaży produktów tej samej ogólnej kategorii na rynku krajowym państwa pochodzenia.

3.2.2. Cena eksportowa

(232) Jak wyjaśniono w motywie 229, przedsiębiorstwo IDC dokonywało wywozu do Unii wyłącznie za pośrednictwem SMC, powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego mającego siedzibę w Arabii Saudyjskiej. Z kolei przedsiębiorstwo SMC dokonywało wywozu do Unii wyłącznie za pośrednictwem należącej do niego w całości spółki zależnej SESA, która ma siedzibę w Szwajcarii. W przypadku tej sprzedaży przedsiębiorstwo SESA działało jako importer na rynek unijny, ponosząc związane z tym koszty i osiągając zyski.

⁽⁹⁶⁾ Chemikalia podstawowe, nawozy i związki azotowe, tworzywa sztuczne i kauczuk syntetyczny w formach podstawowych.

⁽⁹⁷⁾ <https://orbis-r1.bvdinfo.com/>.

- (233) Mając to na uwadze, cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywożony został po raz pierwszy odsprzedany przez SESA niezależnym klientom w Unii zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski. Dostosowania dokonano na podstawie rzeczywistych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez SESA oraz, z powodów wyjaśnionych w motywie 221, hipotetycznego zysku w wysokości 6,89 %.
- (234) Przedsiębiorstwo Sipchem twierdziło, że jego sprzedaż na rzecz określonego unijnego producenta i podmiotu wprowadzającego do obrotu BDO należy wyłączyć z obliczeń ceny eksportowej, ponieważ cena tej sprzedaży była znacznie niższa niż średnie ceny Sipchem i była wynikiem trudnych negocjacji.
- (235) Komisja przypomniała, że w celu określenia marginesu dumpingu należy wziąć pod uwagę całą sprzedaż eksportową. Argument ten został zatem odrzucony.

3.2.3. Porównanie

- (236) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.2.3.1. Dostosowania wartości normalnej

- (237) Jak wyjaśniono w motywie 231, wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.
- (238) Komisja nie znalazła powodów dla dostosowania wartości normalnej, a jedyny współpracujący producent eksportujący nie wnioskował o takie dostosowania.

3.2.3.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (239) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: cła, innych opłat importowych, frachtu, ubezpieczenia, kosztów przeładunku i załadunku oraz kosztów dodatkowych.
- (240) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i prowizje.
- (241) Z uwagi na fakt, że cała sprzedaż w Unii odbywała się za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Arabii Saudyjskiej (SMC), a przedsiębiorstwo to pełniło funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji i za tę sprzedaż otrzymywało prowizję, dokonano dostosowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Dostosowania dokonano na podstawie rzeczywistych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez SMC oraz – biorąc pod uwagę powiązania między przedsiębiorstwami – hipotetycznego zysku w wysokości 6,89 %, jak określono w motywie 221.
- (242) W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedsiębiorstwo to twierdziło, że przedsiębiorstwa IDC, SMC i SESA stanowią jedną jednostkę gospodarczą, a zatem takie dostosowanie nie byłoby uzasadnione. Na poparcie swojego twierdzenia przedsiębiorstwo argumentowało, że przedsiębiorstwo IDC, które nie posiada własnych funkcji sprzedażowych, powierzyło SMC/SESA zadania, które zazwyczaj należą do zakresu obowiązków scentralizowanego wewnętrznego działu sprzedaży (SMC) i działu eksportu (SESA). Komisja stwierdziła jednak, że między IDC a SMC istnieje bardzo szczegółowa umowa określająca prowizje wypłacane przez IDC, a także zawierająca klauzulę arbitrażową, co świadczy o ograniczonej solidarności gospodarczej między tymi dwoma przedsiębiorstwami. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument i uznała dostosowanie ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego za uzasadnione.

3.2.4. Marginesy dumpingu

- (243) W przypadku współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (244) Z uwagi na fakt, że w okresie objętym dochodzeniem tylko jeden producent eksportujący odpowiadał za całość wywozu z Arabii Saudyjskiej do Unii, obliczenie średniego ważonego marginesu dumpingu, który normalnie byłby stosowany w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, nie było konieczne.
- (245) W odniesieniu do wszelkiego innego przywozu pochodzącego z Arabii Saudyjskiej Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie Komisja uznała za właściwe ustalenie marginesu dumpingu na poziomie marginesu dumpingu współpracującego producenta.
- (246) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważne marginesów dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
International Diol Company	52,4
Cały pozostały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	52,4

3.3. STANY ZJEDNOCZONE

3.3.1. Wartość normalna

- (247) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez współpracującego producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (248) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producenta eksportującego z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (249) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu była reprezentatywna dla producenta eksportującego.
- (250) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (251) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.

- (252) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (253) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- a) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - b) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa niż jednostkowy koszt produkcji.
- (254) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że [8–12 %] całej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była niższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.

3.3.2. *Cena eksportowa*

- (255) Współpracujący producent eksportujący dokonywał wywozu do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer.
- (256) W przypadku producentów eksportujących wywożących produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.
- (257) Komisja oparła się na rzeczywistych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych zgłoszonych przez powiązanego importera. Jeżeli chodzi o zysk, Komisja wykorzystała hipotetyczny zysk w wysokości 6,89 % z powodów określonych w motywie 221, a mianowicie ze względu na powiązania między przedsiębiorstwami i brak współpracy ze strony importerów niepowiązanych w niniejszym dochodzeniu.

3.3.3. *Porównanie*

- (258) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.3.3.1. *Dostosowania wartości normalnej*

- (259) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu kosztów transportu, przeładunku, załadunku, kosztów dodatkowych i ubezpieczenia, a także wydatków na pomoc techniczną i usługi.
- (260) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: prowizję, koszty kredytu i opłaty bankowe.

3.3.3.2. *Dostosowania ceny eksportowej*

- (261) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: cła, frachtu, ubezpieczenia, kosztów przeładunku i załadunku oraz kosztów dodatkowych.
- (262) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu.

3.3.4. Marginesy dumpingu

- (263) Na tej podstawie margines dumpingu dla Lyondell Chemical Company, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed oceniem, wyniósł 135,7 %.
- (264) Poziom współpracy w Stanach Zjednoczonych jest niski, ponieważ przywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił ok. 17 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (265) Komisja przypomniała, że w sekcji 10 zawiadomienia o wszczęciu ⁽⁹⁸⁾ poinformowano zainteresowane strony, że brak współpracy lub jedynie częściowa współpraca może prowadzić do przyjęcia ustaleń opartych na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, co potencjalnie może prowadzić do rezultatu, który będzie mniej korzystny dla tych stron. Biorąc pod uwagę, że zainteresowane strony zostały wyraźnie ostrzeżone o konsekwencjach braku współpracy w zawiadomieniu o wszczęciu i w postępowaniu (jak stwierdzono w motywie 45) oraz że poziom współpracy w tym przypadku był szczególnie niski, Komisja uznała za właściwe określenie rezydualnego cła antydumpingowego na podstawie reprezentatywnego podzbioru sprzedaży grupy Lyondell Chemical, który stanowił ponad 47 % sprzedaży przedsiębiorstwa i 8 % całkowitej wielkości wywozu wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Sprzedaż tę uznano za rozsądny i reprezentatywny wyznacznik dla praktyk dumpingowych eksporterów niewspółpracujących.
- (266) Na tej podstawie rezydualny margines dumpingu dla Stanów Zjednoczonych ustalono na poziomie 142,5 %.
- (267) Tymczasowe marginesy dumpingu dla Stanów Zjednoczonych, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed oceniem, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Stany Zjednoczone	Lyondell Chemical Company	135,7
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	142,5

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (268) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez czterech producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (269) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 189 700 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie odpowiedzi na zawarte w kwestionariuszu pytania, których udzielili trzej objęci próbą producenci unijni: BASF SE („BASF”), INEOS Solvents Marl GmbH („INEOS”) i Lyondell Chemie Nederland BV („LCN”), a także na podstawie odpowiedzi Novamont S.p.A („Novamont”) na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym. Trzej producenci objęci próbą produkowali BDO pochodzenia kopalnego, natomiast przedsiębiorstwo Novamont produkowało bio-BDO. Jak wskazano w motywie 34, trzej objęci próbą producenci unijni reprezentowali ponad 70 % całkowitej unijnej produkcji i sprzedaży produktu podobnego.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (270) W celu ustalenia czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i różnych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu Unii Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii powinno być uwzględnione w analizie.

⁽⁹⁸⁾ Zob. motyw 1.

- (271) BDO jest stosowany jako materiał pośredni do produkcji szerokiej gamy produktów chemicznych niższego szczebla, w tym PBT, PBAT, TPU, THF i GBL. Komisja stwierdziła, że znaczna część produkcji objętych próbą producentów unijnych była przeznaczona na użytek własny. Producentów unijnych różnił między sobą model biznesowy i stopień integracji pionowej. Przemysł Unii można jednak ogólnie scharakteryzować jako przemysł o wysokim stopniu integracji pionowej, ponieważ stwierdzono, że producenci unijni są jednocześnie producentami, importerami, sprzedawcami i użytkownikami produktu objętego dochodzeniem oraz innych produktów chemicznych.
- (272) BDO był często przekazywany po kosztach w ramach tego samego przedsiębiorstwa w celu dalszego przetwarzania. Producenci unijni mogli pozyskiwać BDO od innych niepowiązanych producentów unijnych, w ramach przywozu albo z własnej produkcji wewnętrznej. BDO był następnie przetwarzany na szeroką gamę produktów rynku niższego szczebla lub odsprzedawany, przy czym w warunkach rynkowych istniejących w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem producenci unijni stosowali wiele metod pozyskiwania BDO. Ponadto podmioty powiązane mogły swobodnie zaopatrywać się w BDO u powiązanych albo niepowiązanych dostawców w Unii lub poza nią. Ponadto BDO często produkowano w chemicznych kompleksach przemysłowych, które produkowały także produkty rynku niższego szczebla i inne produkty chemiczne.
- (273) Mając na uwadze, że w warunkach rynkowych, które istniały w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, produkty do wykorzystania na użytek własny można było pozyskać od stron powiązanych albo dostawców niepowiązanych w Unii lub poza nią, a sprzedaż od stron powiązanych ustalono po międzynarodowych cenach rynkowych, uznano, że sprzedaż na wewnętrzne potrzeby stanowi część wolnego rynku. Ustalenie to potwierdza tezę, że do obliczenia udziałów w rynku należy w tym przypadku użyć całkowitej konsumpcji. Niemniej jednak, dla pełności obrazu, w swojej analizie Komisja wykazała również inne tendencje dotyczące udziału w rynku. W związku z tym, biorąc pod uwagę, że producent unijny pozyskuje BDO do produkcji niższego szczebla zarówno z własnej produkcji, jak i z wolnego rynku, w zależności od cen i kosztów produktu objętego postępowaniem, Komisja uznała, że najlepszym wskaźnikiem do celów analizy szkody jest całkowita konsumpcja (wolny rynek plus produkcja na wewnętrzne potrzeby).

4.3. Konsumpcja w Unii

- (274) Przemysł Unii jest zintegrowany pionowo, a produkt objęty dochodzeniem uznaje się za podstawowy materiał do produkcji różnych produktów rynku niższego szczebla generujących wartość dodaną. Konsumpcję własną i konsumpcję na wolnym rynku przeanalizowano oddzielnie.
- (275) Komisja ustaliła całkowitą konsumpcję w Unii na podstawie sumy konsumpcji na wolnym rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej.
- (276) Komisja ustaliła konsumpcję na rynku sprzedaży wewnętrznej na podstawie wykorzystania na użytek własny przez przemysł Unii, a wykorzystanie na wolnym rynku – na podstawie produkcji przemysłu Unii sprzedanej osobom trzecim, powiększonej o przywóz do Unii ze wszystkich państw trzecich.
- (277) Na tej podstawie ustalono, że konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Rynek sprzedaży wewnętrznej	264 489	183 604	134 693	163 036
<i>Indeks</i>	100	69	51	62
Wolny rynek	159 456	138 725	150 534	184 036
<i>Indeks</i>	100	87	94	115
Całkowita konsumpcja w Unii	423 944	322 329	285 226	347 072
<i>Indeks</i>	100	76	67	82

Źródło: Udzielone przez producentów odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, unijne statystyki celne dotyczące przywozu.

- (278) Konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej w tonach spadła w latach 2021–2023, przy znacznym spadku o 31 % w 2022 r. i spadku o 49 % w 2023 r. w porównaniu z konsumpcją w 2021 r. W okresie objętym dochodzeniem konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej wzrosła w porównaniu z 2023 r., ale nadal utrzymywała się poniżej poziomów z 2021 r., odnotowując spadek o 38 % w okresie badanym. W rezultacie konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej spadła do 163 036 ton w okresie objętym dochodzeniem z 264 489 ton w 2021 r.
- (279) Konsumpcja na wolnym rynku nieznacznie spadła w 2022 r. i 2023 r., przy czym w 2022 r. spadła o 13 %, a w 2023 r. o 6 % w porównaniu z 2021 r. W ujęciu ogólnym konsumpcja na wolnym rynku jednak znacznie wzrosła w okresie badanym, osiągając wzrost o 15 % w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2021 r. W rezultacie nastąpił wzrost konsumpcji z 159 456 ton w 2021 r. do 184 036 ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (280) Ogółem całkowita konsumpcja w Unii zmniejszyła się w okresie badanym. Najpierw zmniejszyła się ona o 24 % w 2022 r., a następnie o 33 % w 2023 r. w porównaniu z całkowitą konsumpcją w Unii w 2021 r. Pomimo wzrostu całkowitej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2023 r. całkowita konsumpcja w Unii pozostała w okresie objętym dochodzeniem o 18 % niższa niż w 2021 r. Wynika to z faktu, że wzrost konsumpcji na wolnym rynku w okresie objętym dochodzeniem nie był wystarczający, aby zrekompensować spadek konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej w Unii, czego skutkiem był spadek całkowitej konsumpcji produktu objętego postępowaniem w Unii z 423 944 ton w 2021 r. do 347 072 ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (281) Całkowita konsumpcja w Unii była wysoka w 2021 r. ze względu na wysoki popyt w wielu sektorach łańcucha wartości BDO na rynku niższego szczebla, w dużej mierze wynikający z kwestii związanych z COVID-19. Od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem konsumpcja podlegała wahaniom i w rzeczywistości wzrosła w tym okresie o 8 %. Przemysł Unii wyjaśnił, że w przewidywalnej perspektywie długoterminowej popyt na BDO na świecie i w Unii jest stabilny.
- (282) W tabeli 2 przedstawiono zestawienie zmian na rynku sprzedaży wewnętrznej, który zmniejszył się o 38 % w okresie badanym, oraz zmian na wolnym rynku, który wzrósł o 15 %. Biorąc pod uwagę ustalenie zawarte w motywie 273, znaczna całkowita konsumpcja w Unii w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem pochodziła w mniejszym stopniu z produkcji unijnej, a w większym stopniu z przywozu towarów po cenach dumpingowych. Zmiany te są dalej analizowane w sekcjach „szkoda” i „związek przyczynowy”.

4.4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (283) Komisja zbadała, czy przywóz BDO pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (284) Jak ustalono w sekcji 3, margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z Chin, Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych był powyżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z tabelą 3 udziały w rynku (w odniesieniu do całego rynku unijnego) w okresie objętym dochodzeniem wynosiły odpowiednio około 7 %, 11 % i 7 %.
- (285) W odniesieniu do warunków konkurencji przedsiębiorstwo LCN argumentowało, że przywóz BDO ze Stanów Zjednoczonych nie podlega takim samym warunkom konkurencji jak przywóz z Arabii Saudyjskiej i Chin. Przedsiębiorstwo LCN wskazało, że przywóz ze Stanów Zjednoczonych obejmował wyłącznie dostawy wewnątrz przedsiębiorstwa w ramach grup Lyondell Basell i BASF. Przedsiębiorstwo stwierdziło ponadto, że chociaż dostawy przedsiębiorstwa LCN ze Stanów Zjednoczonych były przedmiotem handlu na rynku unijnym, przywóz dokonywany przez BASF miał być wykorzystywany przez przedsiębiorstwo do produkcji produktów rynku niższego szczebla.

- (286) Komisja nie kwestionuje faktów dotyczących przywozu ze Stanów Zjednoczonych przedstawionych przez przedsiębiorstwo LCN, ale nie zgadza się, że do przywozu ze Stanów Zjednoczonych mają zastosowanie inne warunki konkurencji niż do przywozu z Arabii Saudyjskiej i Chin. W rzeczywistości przywóz ze wszystkich trzech państw był wykorzystywany przez producentów unijnych do produkcji produktów rynku niższego szczebla lub był przedmiotem obrotu na wolnym rynku, a częstotliwość tego przywozu różniła się w okresie badanym. To samo dotyczyło produkcji producentów unijnych. Ten produkt podobny był wykorzystywany na użytek własny albo sprzedawany użytkownikom przemysłowym (na podobnych warunkach umownych jak w przypadku przywozu) na rynku unijnym. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, był konkurencyjny wobec siebie i wobec produkcji unijnej, ponieważ był realizowany na podobnych warunkach dotyczących cen umownych z wykorzystaniem wskaźników ICIS⁽⁹⁹⁾ jako wartości odniesienia. Cały przywóz obejmował BDO o takich samych właściwościach podstawowych, co oznacza, że produkty były w pełni zamienne. Ponadto przywóz ten często konkurował o to samo zastosowanie, a mianowicie dostawy BDO na potrzeby wewnętrzne Unii lub popytu na wolnym rynku, w tym odsprzedaż przywożonego BDO.
- (287) Przedsiębiorstwa Sipchem, INEOS oraz Will and Co. przedstawiły uwagi dotyczące kumulacji przywozu w odniesieniu do Arabii Saudyjskiej. W odniesieniu do warunków konkurencji przedsiębiorstwo Sipchem argumentowało, że przywóz BDO z Arabii Saudyjskiej nie podlega takim samym warunkom konkurencji jak przywóz ze Stanów Zjednoczonych i Chin. Przedsiębiorstwo Sipchem wskazało, że z realizowanej przez nie sprzedaży na rzecz INEOS jasno wynika, że zachowanie rynkowe Sipchem różni się od zachowania chińskich eksporterów BDO, którzy dokonują wielu oportunistycznych transakcji kasowych, oraz od zachowania eksporterów BDO ze Stanów Zjednoczonych, którzy sprzedają głównie powiązanym podmiotom w Unii do dalszego wykorzystania w celu uzupełnienia swojej unijnej produkcji BDO. Ponadto przedsiębiorstwo Will and Co argumentowało, że przywóz z Arabii Saudyjskiej jest zgodny z cenami ustalonymi przez Chiny dla BDO i z tego powodu nie należy go kumulować. Przedsiębiorstwo INEOS nie zgodziło się z uwagami przedsiębiorstw Sipchem oraz Will and Co, wskazując, że w okresie badanym istniały podobne ustalenia cenowe w odniesieniu do przywozu z Arabii Saudyjskiej, jak w przypadku pozostałego przywozu i ogólnie sprzedaży przemysłu Unii.
- (288) Komisja ponownie nie zgodziła się z twierdzeniem, że do przywozu z Arabii Saudyjskiej mają zastosowanie inne warunki konkurencji niż do przywozu ze Stanów Zjednoczonych i Chin oraz że w państwach objętych postępowaniem istniały różne metody produkcji, koszty produkcji i ceny sprzedaży do Unii. Przywóz ze wszystkich trzech państw był wykorzystywany na użytek własny przez producentów unijnych lub sprzedawany na wolnym rynku, a częstotliwość tego przywozu różniła się w okresie objętym dochodzeniem. To samo dotyczyło produkcji producentów unijnych. Ten produkt podobny był wykorzystywany w produktach rynku niższego szczebla albo sprzedawany użytkownikom przemysłowym (na podobnych warunkach jak w przypadku przywozu) na rynku unijnym. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, konkurował między sobą, ponieważ był realizowany na podobnych warunkach dotyczących cen umownych z wykorzystaniem wskaźników ICIS jako wartości odniesienia. Ponadto przywożony produkt posiadał te same właściwości podstawowe, co oznacza, że produkty były w pełni zamienne.
- (289) W związku z tym warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym były zbliżone. Dokładniej rzecz ujmując, występowała wzajemna konkurencja między przywożonym BDO oraz konkurencja z BDO produkowanym w Unii, ponieważ wszystkie te BDO są sprzedawane za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży, mają te same zastosowania i ostatecznie są sprzedawane tym samym klientom.
- (290) W rezultacie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z trzech państw, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.4.2. *Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

- (291) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie statystyk dotyczących przywozu do Unii. Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozu do Unii w porównaniu z całkowitą konsumpcją w Unii zgodnie z tabelą 2.

⁽⁹⁹⁾ Agencja Independent Commodity Intelligence Services (ICIS) dostarcza odpłatnych specjalistycznych informacji dotyczących rynków chemikaliów, energii, gazu, węgla i dwutlenku węgla.

(292) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
CHINY				
Ilość przywozu z Chin (w tonach)	10 220	17 415	36 725	23 776
Udział Chin w rynku (w %)	2	5	13	7
ARABIA SAUDYJSKA				
Wielkość przywozu z Arabii Saudyjskiej (w tonach)	26 183	35 928	28 474	39 821
Udział Arabii Saudyjskiej w rynku (w %)	6	11	10	11
STANY ZJEDNOCZONE				
Wielkość przywozu ze Stanów Zjednoczonych (w tonach)	12 415	15 719	39 283	25 449
Udział USA w rynku (w %)	3	5	14	7
OGÓŁEM PAŃSTWA, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE				
Ilość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)	48 818	69 062	104 483	89 047
<i>Indeks</i>	100	141	214	182
Udział w rynku – państwa, których dotyczy postępowanie (%)	12	21	37	26
<i>Indeks</i>	100	186	318	223

Źródło: Dokonane przez Eurostat porównanie wielkości przywozu i udziałów w rynku z całkowitą konsumpcją w Unii zgodnie z tabelą 2.

(293) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym z około 48 800 ton w 2021 r. do około 89 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi wzrost o 82 %. Przywóz zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2023 r., ale spadek ten jest częściowo związany z kryzysem na Morzu Czerwonym⁽¹⁰⁰⁾, który miał wpływ na możliwość przywozu BDO do Unii. Ponadto przedsiębiorstwo LCN stwierdziło, że przywóz z Chin w 2024 r. spadł z powodu strategicznej decyzji BASF o wycofaniu się ze spółki *joint venture* w Chinach w IV kwartale 2023 r., co spowodowało zmniejszenie łącznego przywozu z Chin.

(294) Udziały w rynku państw, których dotyczy postępowanie, wykazywały podobną tendencję jak przywóz – w okresie objętym dochodzeniem udział w rynku zmniejszył się w porównaniu z 2023 r. z 37 % do 26 %. W całym okresie badanym udział w rynku wzrósł jednak ponad dwukrotnie, z 12 % w 2021 r. do 26 % w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi wzrost o 14 punktów procentowych.

⁽¹⁰⁰⁾The Deepening Red Sea Shipping Crisis: Impacts and Outlook [Pogłębiający się kryzys żeglugi na Morzu Czerwonym – skutki i perspektywy], dokument Banku Światowego, dostęp w dniu 16 października 2025 r.

4.5. **Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe i zaniżanie cen**

- (295) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie informacji uzyskanych od objętych próbą współpracujących producentów z Chin, współpracujących producentów eksportujących z Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych oraz objętych próbą producentów unijnych.
- (296) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/t)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
CHINY				
Średnia cena przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin	3 007	3 230	1 590	1 351
<i>Indeks</i>	100	107	53	45
ARABIA SAUDYJSKA				
Średnia cena przywozu towarów po cenach dumpingowych z Arabii Saudyjskiej	2 390	3 652	1 611	1 188
<i>Indeks</i>	100	153	67	50
STANY ZJEDNOCZONE				
Średnia cena przywozu towarów po cenach dumpingowych ze Stanów Zjednoczonych	2 130	4 477	2 477	1 211
<i>Indeks</i>	100	210	116	57
PAŃSTWA, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE				
Średnia cena przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie	2 453	3 733	1 929	1 238
<i>Indeks</i>	100	152	79	50

Źródło: Dane Eurostatu.

- (297) Średnia cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, najpierw wzrosła w 2022 r. o 52 % do około 3 700 EUR/t, a następnie znacznie spadła w 2023 r. do około 1 900 EUR/t. Ogólnie rzecz biorąc, średnia cena znacznie spadła w okresie badanym, o 50 %, z około 2 400 EUR/t w 2021 r. do około 1 200 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem.
- (298) Na wahania cen wpływ miały w okresie badanym głównie zmiany kosztów surowców i cen energii, w połączeniu ze znacznymi inwestycjami w moce produkcyjne, zwiększonym przywozem do Unii oraz wolnymi mocami produkcyjnymi w państwach, których dotyczy postępowanie. Ponadto sprzedaż przywózowa była regulowana w oparciu o umowy powiązane z cenami odniesienia ICIS.

- (299) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- a) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - b) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących producentów z Chin oraz współpracujących producentów z Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych do pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF), z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (300) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 6,9 % w przypadku państw, których dotyczy postępowanie na rynku unijnym. W przypadku chińskiego producenta eksportującego objętego próbą nie stwierdzono podcięcia cenowego. Komisja odnosi się jednak do innych skutków cenowych (zaniżanie cen), o których mowa w sekcji 4.6.3.1 niniejszego rozporządzenia (zob. na przykład motyw 331–334). Ponadto było jasne, że ceny zarówno przywozu, jak i przemysłu Unii wykazywały podobną tendencję, ponieważ w toku dochodzenia ustalono, że w umowach z użytkownikami przemysłowymi jako wartość odniesienia wykorzystano ceny ICIS (jak ustalono w motywie 331).
- (301) Przedsiębiorstwo LCN argumentowało, że przywóz ze Stanów Zjednoczonych nie powodował podcięcia cenowego ani szkody dla przemysłu Unii, ponieważ przywóz tego dokonywało zarówno LCN, jak i BASF, a w przypadku sprzedaży (lub wykorzystania na użytek własny) na rynku unijnym przywożone towary byłyby sprzedawane (lub konsumowane) po tych samych cenach (lub kosztach) co produkcja unijna sprzedawana (lub konsumowana) na rynku unijnym. Jak stwierdzono jednak w sekcji 4.6.3.1 niniejszego rozporządzenia, ceny sprzedaży w Unii były znacznie zniżone, a to zniżanie cen było w rzeczywistości główną przyczyną szkody. Ponadto przywóz ze Stanów Zjednoczonych, uśredniając, podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii. W związku z tym podcięcie cenowe przywozu ze Stanów Zjednoczonych było istotnym czynnikiem w dochodzeniu w sprawie szkody.
- (302) Przedsiębiorstwa Sipchem i Will and Co. argumentowały, że przywóz z Arabii Saudyjskiej nie spowodował podcięcia cen ani szkody dla przemysłu Unii, ponieważ pomógł przemysłowi Unii utrzymać swoją pozycję na rynku unijnym. Jak stwierdzono jednak w sekcji 4.6.3.1 niniejszego rozporządzenia, ceny sprzedaży w Unii były znacząco zniżone, a to zniżanie cen było w rzeczywistości główną przyczyną szkody. Ponadto przywóz ze Stanów Zjednoczonych, uśredniając, podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii. W związku z tym podcięcie cenowe przywozu z Arabii Saudyjskiej było istotnym czynnikiem w dochodzeniu w sprawie szkody.
- (303) Przedsiębiorstwo Sipchem przedstawiło również dane dotyczące okresu po okresie objętym dochodzeniem (2025 r.) w odniesieniu do wywozu do niepowiązanego klienta unijnego. Zdaniem Sipchem wielkość i ceny tego wywozu potwierdzają jego pogląd, że sprzedaż w okresie objętym dochodzeniem powinna zostać wyłączona z obliczeń ceny eksportowej służących do ustalenia dumpingu i szkody. Wynikało to z faktu, że przedsiębiorstwo Sipchem było podmiotem przyjmującym ceny na rynku unijnym. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że warunki kumulacji zostały spełnione w odniesieniu do przywozu z Arabii Saudyjskiej, wyłączenie sprzedaży z obliczeń ceny eksportowej nie byłoby właściwe ani uzasadnione. Z poniższych „wniosków dotyczących szkody” wynika również, że przywóz z Arabii Saudyjskiej przyczynił się do wystąpienia szkody poniesionej przez przemysł Unii. Ponadto w analizie dumpingu i szkody nie należy uwzględniać danych z okresu po okresie objętym dochodzeniem. Argument ten został zatem odrzucony.

4.6. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.6.1. Uwagi ogólne

- (304) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (305) Jak wspomniano w motywie 33, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrywkową.

- (306) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez wszystkich czterech producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez trzech objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (307) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wykorzystanie na użytek własny, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (308) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszty jednostkowe, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.6.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (309) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych i udział wykorzystania na użytek własny

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	345 847	210 509	112 400	189 714
<i>Indeks</i>	100	61	32	55
Moce produkcyjne (w tonach)	467 198	465 434	470 271	470 271
<i>Indeks</i>	100	100	101	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (w %)	74	45	24	40
<i>Indeks</i>	100	61	32	54

Źródło: Udzielone przez producentów odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (310) W okresie badanym produkcja unijna znacznie spadła. Najpierw spadła o 39 % w 2022 r. w porównaniu z 2021 r., a następnie ponownie spadła o 68 % w 2023 r. w porównaniu z wielkością produkcji w 2021 r. W okresie objętym dochodzeniem wielkość produkcji wzrosła w porównaniu z 2023 r., ale ogólnie w okresie badanym zmniejszyła się i była o 45 % niższa w okresie objętym dochodzeniem niż w 2021 r. Wzrost produkcji w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2023 r. można przypisać głównie konieczności produkowania BDO przez producentów unijnych na użytek własny i na sprzedaż, aby zrekompensować tymczasowe ograniczenie przywozu BDO do Unii, o którym mowa w motywie 293, oraz aby utrzymać dotychczasowe zobowiązania wobec klientów w Unii i zachować renomę. Ponadto każdy producent unijny mógł obniżyć poziom produkcji jedynie do pewnego minimalnego poziomu ze względu na koszty stałe i inne koszty związane z eksploatacją zakładów, mimo że producenci unijni chcieli jeszcze bardziej zmniejszyć wielkość produkcji z powodu niższej ceny sprzedaży i wielkości sprzedaży. Ten spadek wielkości sprzedaży i ceny wynikał z konkurencji ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych, a ceny przywozu w okresie badanym były znacznie niższe niż koszty produkcji producentów unijnych w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (311) Moce produkcyjne utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie około 470 000 ton.

- (312) W związku z tym wykorzystanie mocy produkcyjnych wykazywało bardzo podobną tendencję jak wielkość produkcji, najpierw spadając w 2022 r. do 45 %, następnie ponownie spadając w 2023 r. do 24 % całkowitego wykorzystania, aby wzrosnąć w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2023 r. W okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 34 punkty procentowe, z 74 % w 2021 r. do 40 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (313) Spadek produkcji wynikał z faktu, że koszty produkcji w Unii stały się niekonkurencyjne w porównaniu z bardzo niską ceną przywożonych towarów dumpingowych.

4.6.2.2. Ilość sprzedaży i udział w rynku

- (314) Ilość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Ilość sprzedaży, użytek własny i udział przemysłu Unii w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
A. Wielkość produkcji sprzedanej na rynku unijnym (w tonach)	117 513	67 577	58 979	107 252
<i>Indeks</i>	100	58	50	91
B. Użytek własny (w tonach) (z tabeli 2)	264 489	183 604	134 693	163 036
<i>Indeks</i>	100	69	51	62
A+ B Produkcja sprzedana plus użytek własny (w tonach)	382 002	251 180	193 672	270 288
<i>Indeks</i>	100	66	51	71
Produkcja sprzedana jako % wolnego rynku	74	49	39	58
<i>Indeks</i>	100	66	53	79
Użytek własny jako % całkowitej konsumpcji w Unii	62	57	47	47
<i>Indeks</i>	100	91	76	76
Produkcja sprzedana w połączeniu z użytkowaniem własnym jako % całkowitej konsumpcji w Unii	90	78	68	78
<i>Indeks</i>	100	86	75	86

Źródło: Udzielone przez producentów odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i dane Eurostatu.

- (315) Jak wyjaśniono w motywie 273, w toku dochodzenia wykazano, że gdy warunki rynkowe uległy pogorszeniu, wykorzystanie produkcji własnej na użytek własny zastąpiono przywozem, ponieważ przywóz ten spowodował znaczne zniżanie cen i był wyceniany poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii. W związku z tym, biorąc pod uwagę warunki rynkowe spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych, utrzymanie produkcji – nawet na użytek własny – na takim poziomie, jak pokazano w tabeli 6, nie było ekonomicznie opłacalne dla producentów unijnych. Z uwagi na fakt, że produkcję na użytek własny zastąpiono przywozem, w niniejszym dochodzeniu Komisja zbadała udział w rynku zarówno jako odsetek całego rynku, jak i jako odsetek wolnego rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej oddzielnie. Komisja przeanalizowała zarówno produkcję sprzedaną na wolnym rynku, jak i produkcję sprzedaną łącznie z użyciem własnym jako odsetek całego rynku. Ten ostatni wskaźnik odzwierciedlał ogólną pozycję rynkową przemysłu Unii na rynku unijnym w okresie badanym.
- (316) Wielkość produkcji przemysłu Unii sprzedanej na wolnym rynku znacznie spadła w 2022 r., a następnie ponownie w 2023 r., osiągając poziom 50 % wartości z 2021 r., następnie w pewnym stopniu wzrosła w okresie objętym dochodzeniem, pozostając jednak poniżej poziomu z 2021 r. W całym okresie objętym analizą wielkość sprzedaży przemysłu Unii w UE spadła w okresie badanym o 9 %, z około 117 500 ton do około 107 000 ton.
- (317) Wielkość produkcji sprzedanej przemysłu Unii wraz z produkcją na użytek własny również znacznie spadła w 2022 r., a następnie ponownie w 2023 r., osiągając 49 % poziomu z 2021 r., po czym jednak wzrosła do pewnego stopnia w okresie objętym dochodzeniem, pozostając jednak poniżej poziomu z 2021 r. W całym okresie objętym analizą wielkość sprzedaży przemysłu Unii oraz produkcji na użytek własny w Unii spadły w okresie badanym o 14 %, z około 382 000 ton do 270 000 ton.
- (318) Udział produkcji sprzedanej przemysłu Unii w wolnym rynku unijnym zmniejszył się w okresie badanym o 16 punktów procentowych. Najpierw w 2022 r. nastąpił spadek o 25 punktów procentowych w porównaniu z 2021 r., a w 2023 r. o 35 punktów procentowych w porównaniu z 2021 r. Następnie udział ten wzrósł o 19 punktów procentowych z 39 % w 2023 r. do 58 % w okresie objętym dochodzeniem, co – jak wyjaśniono w motywie 310 – wynikało głównie z wyższego poziomu produkcji i sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2023 r., w połączeniu ze spadkiem całkowitej konsumpcji BDO w Unii. Udział produkcji na użytek własny przemysłu Unii w całkowitej konsumpcji spadł w okresie badanym o 15 punktów procentowych. Najpierw zmniejszył się w 2022 r. o 5 punktów procentowych w porównaniu z 2021 r., a następnie o 15 punktów procentowych w 2023 r. w porównaniu z 2021 r., utrzymując się na tym poziomie do okresu objętego dochodzeniem.
- (319) Następnie Komisja wzięła pod uwagę zarówno produkcję sprzedaną przemysłu Unii, jak i jego użytek własny (w ujęciu łącznym) jako odsetek całkowitej konsumpcji i stwierdziła, że ogólny wniosek dotyczący udziału w rynku został jasno potwierdzony, ponieważ uwzględniono w nim zarówno działalność gospodarczą przemysłu Unii, tj. sprzedaż na wolnym rynku producentów, jak i wykorzystanie na użytek własny BDO. Według tego wskaźnika udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się o 12 punktów procentowych w 2022 r. i o 22 punkty procentowe w 2023 r. w porównaniu z 2021 r. Na tej podstawie udział przemysłu Unii w rynku spadł w okresie badanym o 12 punktów procentowych, z 90 % w 2021 r. do 78 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (320) W okresie spadku cen rynkowych produkcja unijna została w znacznym stopniu zastąpiona przywozem głównie z państw, których dotyczy postępowanie. Z tego powodu Komisja uznała, że jedynie zbadanie sprzedaży na wolnym rynku wraz z wykorzystaniem na użytek własny umożliwiło ocenę rzeczywistego wpływu rosnącego przywozu na rynek unijny.

4.6.2.3. Wzrost

- (321) Mając na uwadze ogólny spadek udziału w rynku opisany w motywie 318, można stwierdzić, że przemysł Unii nie odnotował wzrostu w okresie badanym, a wręcz przeciwnie – miał gorszą pozycję na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem niż w 2021 r.

4.6.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(322) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	508	499	507	505
<i>Indeks</i>	100	98	100	99
Wydajność (tony/ pracownik)	681	422	222	376
<i>Indeks</i>	100	62	33	55

Źródło: Udzielone przez producentów odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (323) W okresie badanym liczba pracowników utrzymywała się na stałym poziomie, zmniejszając się ogółem o 1 %. Producenci unijni utrzymywali minimalną liczbę pracowników, aby móc nadal prowadzić zakłady produkcyjne w sposób wydajny i bezpieczny. Liczba pracowników nie różniła się w zależności od poziomu produkcji.
- (324) Znaczne zmniejszenie produkcji w połączeniu ze stabilną liczbą pracowników oznaczało jednak, że wydajność producentów unijnych znacznie spadła w okresie badanym – o 45 %, z 681 ton na pracownika w 2021 r. do 376 ton na pracownika w okresie objętym dochodzeniem.

4.6.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (325) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (326) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.6.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (327) Wskaźniki mikroekonomiczne dotyczące przemysłu Unii pochodzą ze zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których to odpowiedzi udzielili trzej objęci próbą producenci unijni. W zależności od stopnia integracji pionowej wskaźniki mikroekonomiczne pochodziły jednak w dużej mierze tylko od dwóch producentów. Z uwagi na fakt, że publikacja rzeczywistych danych liczbowych oznaczałaby ujawnienie danych wrażliwych odpowiednich producentów przemysłu Unii, w tej części oceny szkody Komisja wykorzystała przedziały i wskaźniki mające zapewnić ochronę poufności.

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (328) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku (w EUR/t)	[2 100–2 800]	[3 000–3 900]	[1 400–1 900]	[1 000–1 400]
<i>Indeks</i>	100	136	67	48
Jednostkowy koszt produkcji sprzedanej (EUR/t)	[1 600–2 000]	[2 800–3 400]	[2 600–3 100]	[1 900–2 400]
<i>Indeks</i>	100	171	156	121

Źródło: Udzielone przez objętych próbą producentów unijnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (329) Ceny sprzedaży na wolnym rynku producentów unijnych pierwotnie wzrosły w 2022 r. o 36 % w porównaniu z 2021 r. Cena sprzedaży następnie jednak znacznie spadła w 2023 r. z 3 000–3 900 EUR/t w 2022 r. do 1 400–1 800 EUR w 2023 r. W okresie badanym ceny sprzedaży producentów unijnych znacznie spadły – o 52 %. Producenci unijni byli w stanie przenieść wyższe koszty produkcji w 2022 r., ale nie byli w stanie tego zrobić w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem ze względu na zwiększoną konkurencję w Unii wynikającą ze znacznego wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych i coraz niższych cen.
- (330) Ceny sprzedaży BDO na unijnym rynku są zdominowane przez umowy ramowe określające uzgodnione ilości, a ceny są zazwyczaj aktualizowane co miesiąc na podstawie danych ICIS. Miesięczne dane ICIS były dostępne zarówno dla rynku chińskiego, jak i unijnego. W okresie badanym na ceny sprzedaży w Unii miały wpływ następujące czynniki: (i) rosnąca konkurencja ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych, zarówno pod względem zwiększonych ilości, jak i niższych cen; (ii) ciągły spadek cen ICIS dla BDO. Ceny ICIS w Unii były z kolei uzależnione od cen przywożonych towarów dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. W szczególności w przypadku Chin zaobserwowano znaczny wzrost nowych mocy produkcyjnych BDO i wolnych mocy produkcyjnych w tym kraju, w odniesieniu do których producenci unijni oszacowali, że moc zainstalowana osiągnęła co najmniej dziewięciokrotność mocy zainstalowanej w Unii w okresie objętym dochodzeniem i jest zdecydowanie największą zainstalowaną mocą produkcyjną na świecie. Te znaczne moce zainstalowane i wolne moce produkcyjne pozwoliły Chinom stać się punktem odniesienia dla cen BDO na świecie i wpływać na światowe ceny BDO, np. w Unii, co doprowadziło do silnej korelacji między cenami ICIS dla BDO na rynku chińskim a cenami ICIS dla BDO w Europie lub cenami sprzedaży w Unii. Ponadto na ceny sprzedaży w Unii bezpośredni wpływ miały również ceny ICIS dla BDO na rynku chińskim, ponieważ były one niekiedy wykorzystywane bezpośrednio w umowach sprzedaży dla głównych klientów w Unii.
- (331) W związku z tym przywóz towarów po cenach dumpingowych i ceny ICIS na rynku chińskim były czynnikami dyktującymi cenę na rynku unijnym, i z tą ceną musiały konkurować ceny zarówno przemysłu Unii, jak i przywozu ze wszystkich innych państw.
- (332) Koszty produkcji sprzedanej przez producentów unijnych znacznie wzrosły w 2022 r. – o 71 % – w porównaniu z 2021 r., głównie ze względu na wzrost kosztów surowców (na przykład gazu ziemnego, benzyny ciężkiej, wodoru lub pary wodnej) i cen energii elektrycznej. Koszt produkcji spadł następnie z [2 800–3 400] EUR za tonę w 2022 r. do [2 600–3 100] EUR za tonę w 2023 r., ale pozostał o 58 % wyższy niż w 2021 r. W okresie objętym dochodzeniem koszty produkcji znacznie spadły w porównaniu z 2023 r., osiągając poziom [1 900–2 400] EUR za tonę. Zmiana ta wynikała głównie ze spadku kosztów surowców i cen energii elektrycznej. Ogólnie rzecz biorąc, koszty produkcji wzrosły jednak w okresie badanym o 21 %, ponieważ oprócz zmian cen surowców i energii producenci unijni ponosili wyższe koszty stałe na jednostkę produktu ze względu na znacznie niższe poziomy produkcji.

- (333) W związku z tym koszty produkcji producentów unijnych były wyższe niż ich cena sprzedaży w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Producenci unijni doświadczyli zaniżania cen będącego skutkiem obniżenia cen sprzedaży do poziomu przywozu towarów po cenach dumpingowych, co odbywało się kosztem sprzedaży produktu objętego dochodzeniem poniżej kosztów produkcji, zwłaszcza w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (334) Komisja przeanalizowała ceny sprzedaży i koszty przemysłu Unii (jak pokazano w tabeli 8), a także jego rentowność (tabela 11) oraz ceny importowe i ilości skumulowanego przywozu (tabele 2 i 3). Było jasne, że w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem na rynku unijnym doszło do bardzo poważnego zaniżania cen. W 2022 r. wyższe koszty przemysłu Unii (w porównaniu z 2021 r.) zostały przeniesione na klientów, ale w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem nie było już możliwe odzyskanie kosztów ze względu na presję cenową wynikającą z rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych, które były niskie i nadal spadały.

4.6.3.2. Koszty pracy

- (335) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	[100 000–120 000]	[100 000–120 000]	[100 000–120 000]	[100 000–120 000]
<i>Indeks</i>	100	103	102	102

Źródło: Udzielone przez producentów objętych próbą odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (336) W okresie badanym średni koszt na pracownika nieznacznie wzrósł – o 2 % – ponieważ liczba pracowników utrzymywała się na stałym poziomie, aby możliwe było utrzymanie działalności zakładów produkcyjnych, a wynagrodzenia i inne koszty pracownicze nieznacznie wzrosły w okresie badanym z około 100 000 EUR do 120 000 EUR.
- (337) Koszty pracy stanowiły około [7–15] % całkowitych kosztów produkcji przedstawionych w tabeli 8 w okresie objętym dochodzeniem.

4.6.3.3. Zapasy

- (338) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	[7 000–10 000]	[9 000–13 000]	[5 000–9 000]	[11 000–15 000]
<i>Indeks</i>	100	130	73	150
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	3	5	6	7

Źródło: Udzielone przez producentów unijnych objętych próbą odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (339) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w tonach wzrósł o 50 % w okresie badanym z około 7 000–10 000 ton w 2021 r. do 11 000–15 000 ton w okresie objętym dochodzeniem. Ogólnie rzecz biorąc, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł w okresie badanym w porównaniu z wielkością produkcji, zwiększając się z 3 % w 2021 r. do 6 % w 2023 r., a następnie osiągając 7 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (340) BDO jest jednak substancją chemiczną, której bezpieczne przechowywanie jest kosztowne i która musi być przechowywana w specjalnych zbiornikach o kontrolowanej temperaturze. W związku z tym przemysł Unii był bardziej skłonny kontrolować wielkość produkcji niż zwiększać/zmniejszać poziomy zapasów, które w Unii są ograniczone. Z tego powodu Komisja nie uznała wzrostu stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego za istotny wskaźnik szkody.

4.6.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (341) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	[od 20 do 40]	[od 10 do 25]	[od - 70 do - 30]	[od - 90 do - 50]
<i>Indeks</i>	100	54	- 178	- 198
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	[100 000–200 000]	[40 000–120 000]	[od - 40 000 do - 10 000]	[od - 100 000 do - 50 000]
<i>Indeks</i>	100	46	- 19	- 58
Inwestycje (w tys. EUR)	[30 000–60 000]	[50 000–90 000]	[10 000 – 40 000]	[50 000–90 000]
<i>Indeks</i>	100	132	50	93
Zwrot z inwestycji (%)	[od 20 do 40]	[od 10 do 25]	[od - 30 do - 10]	[od - 50 do - 20]
<i>Indeks</i>	100	58	- 84	- 122

Źródło: Udzielone przez producentów objętych próbą odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (342) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W latach 2021 i 2022 producentom unijnym udało się osiągnąć rentowność, ponieważ mieli mniejszą konkurencję ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych i byli w stanie przenieść wyższe koszty produkcji na swoich klientów. W 2023 r. rentowność wynosiła jednak [od -70 do -30] %, po czym osiągnęła najniższy poziom [od -90 do -50] % w okresie objętym dochodzeniem. Pomimo niższych kosztów produkcji producentów unijnych w porównaniu z 2022 r. oraz stabilizacji kosztów energii elektrycznej i surowców w Unii w 2023 r. oraz w okresie objętym dochodzeniem ceny sprzedaży w Unii nadal spadały ze względu na presję cenową wynikającą z rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych, przy czym ceny były znacznie niższe niż w 2022 r., co doprowadziło do zaniżania cen. Dla przypomnienia, średnie ceny przywożonych towarów dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spadły w okresie badanym o 50 %, jak przedstawiono w tabeli 4 i wyjaśniono w motywie 297. W związku z tym ceny sprzedaży producentów unijnych uległy obniżeniu, a producenci unijni mogli sprzedawać produkt objęty dochodzeniem jedynie ze znaczną stratą, ponieważ cena sprzedaży w Unii drastycznie spadła do poziomu poniżej kosztów produkcji w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.

- (343) Przepływy środków pieniężnych podążyły za spadkiem sprzedaży oraz ujemną rentownością w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, co przełożyło się na spadek przepływów środków pieniężnych wynoszący [od - 100 000 do - 50 000] mln EUR w okresie objętym dochodzeniem z dodatniego poziomu w wysokości [100 000–200 000] mln EUR w 2021 r.
- (344) W okresie badanym odnotowano wahania pod względem inwestycji. Przemysł Unii wyjaśnił, że planowanie inwestycji odbywało się okresowo (co 4–5 lat) w formie kwoty ryczałtowej na producenta. W związku z tym w okresie badanym łączna wielkość inwestycji zmieniała się znacznie w ujęciu rocznym w zależności od harmonogramu inwestycji restrukturyzacyjnych. Inwestycje w okresie badanym dotyczyły głównie minimalnych inwestycji wymaganych do utrzymania istniejących poziomów produkcji zgodnie z obowiązującymi normami bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Inwestycje wzrosły o 32 % w 2022 r., a następnie znacznie spadły w 2023 r. do poziomu 50 % w porównaniu z 2021 r. W okresie objętym dochodzeniem inwestycje były nieco niższe (-7 %) niż w 2011 r.
- (345) Zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych stanowi procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji i wykazywał tę samą tendencję co rentowność, zapewniając dodatni zwrot z inwestycji w latach 2021 i 2022. Jednak później, w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem odnotowano znaczne straty.
- (346) Zdolność objętych próbą producentów unijnych do pozyskiwania kapitału była ograniczona w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, ze względu na znaczne wypływy środków pieniężnych wynikające z krańcowo ujemnej rentowności, zainwestowano jedynie minimalne nakłady inwestycyjne w celu utrzymania minimalnych bezpiecznych warunków do produkcji BDO i uruchomienia zakładów. Ponadto producenci unijni wydłużali czas realizacji planów inwestycji restrukturyzacyjnych albo rozważali zamykanie zakładów z powodu krańcowo ujemnej rentowności, której przyczyny wyjaśniono powyżej.

4.7. Wnioski dotyczące szkody

- (347) W toku dochodzenia ustalono, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę, ponieważ wszystkie wskaźniki szkody związane z działalnością wykazywały znaczne negatywne tendencje, zwłaszcza w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Wcześniejsze lata okresu badanego (2021 i 2022) pokazały, co przemysł Unii może osiągnąć w normalniejszych warunkach konkurencji, także w okresach wysokich kosztów surowców lub energii. Producenci unijni musieli jednak drastycznie ograniczyć produkcję do minimalnych poziomów, ponieważ stała się ona niekonkurencyjna ze względu na rosnące ilości przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w 2023 r. i w okresie badanym. W 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem zaniżanie cen spowodowało poważną sytuację wyrządzającą szkodę, która nie pozwoliła przemysłowi Unii na ustalenie cen na poziomie umożliwiającym pokrycie kosztów produkcji ani na osiągnięcie zysku. Straty producentów unijnych wyniosły od 30 % do 70 % obrotów w 2023 r. oraz od 50 % do 90 % w okresie objętym dochodzeniem, jak pokazano w tabeli 11.
- (348) Producenci unijni przetrwali ten okres wysokich strat tylko dzięki zyskom osiągniętym w latach 2021 i 2022 oraz dzięki temu, że przedsiębiorstwa te należą do dużych grup. Rosnący przywóz towarów po cenach dumpingowych i stale spadających cenach uniemożliwił odpowiedni wzrost cen i negatywnie wpłynął na wielkość produkcji i sprzedaży BDO. Sytuacja ta nie pozwoliła producentom unijnym na obniżenie stałych kosztów produkcji, co miałyby miejsce przy normalniejszych poziomach wykorzystania mocy produkcyjnych, ani na podniesienie cen do zrównoważonego poziomu. W rzeczywistości w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem ceny i koszty producentów unijnych były tak rozbieżne, a straty producentów unijnych osiągnęły tak wysoki poziom, że sytuacja przemysłu BDO stała się na tyle poważna, że stanowiła poważne zagrożenie dla jego istnienia w perspektywie krótkoterminowej. W 2023 r. wielkość przywozu z tych państw wzrosła o 51 %, a ceny spadły o 48 % w porównaniu z poziomami z 2022 r. W okresie objętym dochodzeniem wielkość przywozu spadła o 15 %, ale ceny spadły o kolejne 36 % w porównaniu z poziomami z 2023 r. Liczby te przedstawiono w tabelach 2 i 3.
- (349) Wyraźne zaniżanie cen spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych do Unii wyjaśniono w motywach 330–333. Wspomniane zaniżanie cen oraz straty w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem wyrządziły również poważną szkodę pod względem innych wskaźników efektywności, takich jak przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji (jak pokazano w tabeli 11) oraz zdolność do pozyskiwania kapitału. Pomimo utrzymania inwestycji w celu spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa i wymogów środowiskowych w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii zdecydowanie znajdował się w znacznie gorszej sytuacji, co spowodowało ograniczenie jego zdolności do pozyskiwania kapitału. Pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem miało miejsce pomimo wzrostu konsumpcji BDO o 8 % w Unii od 2022 r.

- (350) W tabeli 6 przedstawiono zmiany udziałów w rynku w ramach niniejszego dochodzenia. Porównanie sprzedaży na wolnym rynku i użytku własnego przemysłu Unii z całkowitą konsumpcją stanowi najlepszy wskaźnik pozycji przemysłu Unii na całym rynku. Zgodnie z tym wskaźnikiem udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się w okresie badanym. Jednak w okresie objętym dochodzeniem udział w rynku częściowo wzrósł, ponieważ przemysł Unii zwiększył produkcję ze względu na ograniczoną wielkość przywozu spowodowaną kryzysem na Morzu Czerwonym. W okresie od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem przemysł Unii chronił istniejące umowy sprzedaży, renomę i pozycję na rynku unijnym. Ten wzrost produkcji i sprzedaży wiązał się jednak z konsekwencjami poważnych strat spowodowanych zaniżaniem cen, zmuszając przemysł Unii do sprzedaży ze stratą, jak wyjaśniono powyżej.
- (351) Wszyscy producenci unijni zwiększyli przywóz BDO, aby móc nadal zaopatrywać kluczowych klientów i zaspokoić ich potrzeby wewnętrzne ze względu na znaczne ograniczenie produkcji w okresie badanym. Praktyka zastępowania produkcji przywozem miała również miejsce w 2022 r., kiedy to wzrosły koszty surowców i energii, co pokazano w tabeli 8 przedstawiającej koszty produkcji. Ceny sprzedaży BDO nie były jednak tak niskie w 2022 r., a w 2023 r. nastąpił duży wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych. Dlatego od 2023 r. wystąpiła istotna szkoda, o czym świadczą bardzo niekorzystne wskaźniki efektywności za 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (352) Chociaż szkoda w niniejszym dochodzeniu była dość oczywista z punktu widzenia wskaźników cenowych i wskaźników wyników, przemysł Unii poniósł również znaczną stratę i szkodę w zakresie wskaźników ilościowych, a mianowicie wielkości produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wydajności, wykorzystania na użytek własny i sprzedaży na rynku unijnym, które w okresie badanym znacznie spadły.
- (353) Wskaźniki dotyczące zatrudnienia, kosztów pracy i mocy produkcyjnych utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie, wskazując na gotowość branży na poprawę warunków rynkowych. Wskaźnik zapasów nie został uznany za decydujący w ocenie szkody, jak wyjaśniono w motywie 344.
- (354) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (355) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, wpływ konsumpcji, użytek własny, przywóz dokonywany przez przemysł Unii oraz wzrost kosztów surowców i energii.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (356) Jak pokazano w tabeli 3, wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła z około 49 000 ton w 2018 r. do około 89 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi wzrost o 82 %. Pod względem udziału w (całym) rynku w tym samym okresie odnotowano wzrost z 12 % do 26 %, co stanowi wzrost o 123 %. Mając na uwadze, że we wnioskach dotyczących szkody stwierdzono, iż istotna szkoda miała miejsce w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, Komisja przeanalizowała również zmiany w przywozie w tych dwóch latach, od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem, przy czym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o około 20 000 ton, co stanowi wzrost o 29 %. Pod względem udziału w (całym) rynku wzrost od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem wyniósł około 4 punkty procentowe, czyli około 20 %.
- (357) Jak pokazano w tabeli 6, od 2021 r. do okresu objętego dochodzeniem wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku – powiększona o użytek własny – zmniejszyła się o 29 %. Jeśli chodzi o ogólny udział przemysłu Unii w rynku, był on niższy w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, zmniejszając się do około 78 % i 68 % w porównaniu z 90 % w okresie objętym dochodzeniem.

- (358) Jak wyjaśniono w motywach 347 i 349, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował zaniżanie cen przemysłu Unii, które przyspieszyło w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. W tym okresie producenci unijni nie byli już w stanie dostosować swoich cen w sposób, który umożliwiłby im pokrycie kosztów, co spowodowało znaczne straty w okresie objętym dochodzeniem. Ta poważna i nierentowna sytuacja miała miejsce zarówno w 2023 r., jak i w okresie objętym dochodzeniem.
- (359) Ponadto w okresie objętym dochodzeniem przeprowadzono analizę podjęcia cenowego dla każdego rodzaju produktu. Świadczy to o silnej konkurencji między przemysłem Unii a przywozem z państw, których dotyczy postępowanie.
- (360) Na ceny sprzedaży w Unii miała wpływ rosnąca konkurencja z przywozem towarów po cenach dumpingowych, zarówno pod względem zwiększonej wielkości przywozu po cenach dumpingowych, jak i niższych cen. Było to możliwe ze względu na specyfikę rynku BDO, na którym ceny ICIS dla BDO były wykorzystywane jako wartość odniesienia w większości umów sprzedaży. Ceny ICIS dla rynku chińskiego stanowią punkt odniesienia dla światowych cen BDO i miały wpływ na światowe ceny BDO, np. w Unii, jak wyjaśniono w motywie 330. Ponadto przywóz na rynek USA uległ znacznemu ograniczeniu w wyniku podwyższenia należności celnych przywozowych na mocy różnych zmian w ustawodawstwie Stanów Zjednoczonych. Przywóz do Unii z Arabii Saudyjskiej wzrósł ze względu na ograniczony dostęp do rynku USA oraz penetrację przez przywóz z Chin innych tradycyjnych saudyjskich rynków eksportowych (takich jak azjatyckie).
- (361) Ponadto, jak wyjaśniono powyżej, problemy z dostawami dla producentów eksportujących tymczasowo zmniejszyły presję na przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem. Umożliwiło to przemysłowi Unii zwiększenie wielkości produkcji i sprzedaży, ale sprzedaż ta była nadal wysoce nierentowna ze względu na presję cenową ze strony przywozu.
- (362) W związku z tym przemysł Unii został zmuszony do podjęcia próby utrzymania swojej pozycji na wolnym rynku w Unii i na rynku sprzedaży wewnętrznej poprzez obniżenie cen do poziomu niemożliwego do utrzymania, ponosząc przy tym znaczne straty. Jedyną realną alternatywą było opuszczenie rynku unijnego i ustąpienie miejsca przywózowi towarów po cenach dumpingowych.
- (363) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (364) Wielkość, średnia cena i udział w rynku przywozu z państw trzecich kształtowały się w okresie badanym zgodnie z poniższym zestawieniem. Udziały w rynku wyrażone są jako odsetek całego rynku unijnego.

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Tajwan	Ilość (w tonach)	3 467	19 531	13 157	6 771
	<i>Indeks</i>	100	563	379	195
	Udział w rynku (%)	0,8	6,1	4,6	2,0
	<i>Indeks</i>	100	741	564	239
	Średnia cena	3 252	3 712	1 823	1 274
	<i>Indeks</i>	100	114	56	39

		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Pozostałe państwa trzecie	Ilość (w tonach)	2 075	184	1 735	1 773
	<i>Indeks</i>	100	9	84	85
	Udział w rynku (%)	0,5	0,1	0,6	0,5
	<i>Indeks</i>	100	12	124	104
	Średnia cena	2 763	4 307	1 738	1 389
	<i>Indeks</i>	100	156	63	50
Łącznie ze wszystkich państw trzecich	Ilość (w tonach)	5 542	19 716	14 893	8 544
	<i>Indeks</i>	100	356	269	154
	Udział w rynku (%)	1,3	6,1	5,2	2,5
	<i>Indeks</i>	100	468	399	188
	Średnia cena	3 069	3 718	1 813	1 298
	<i>Indeks</i>	100	121	59	42

Źródło: Dane Eurostatu.

- (365) Wielkość przywozu z Tajwanu wzrosła o ponad 400 % w 2022 r., ale następnie spadła w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Pod względem wielkości przywóz wzrósł z około 3 500 ton w 2021 r. do 6 800 ton w okresie objętym dochodzeniem. Udział tego przywozu w rynku (jako % całkowitej konsumpcji) osiągnął 6,1 % w 2022 r., ale spadł do 2 % w okresie objętym dochodzeniem. Średnia cena przywozu z Tajwanu wahała się w podobny sposób i była na podobnym poziomie jak cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Jego udział w rynku spadł o 2 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (366) Wielkość przywozu z innych państw trzecich (głównie z Korei Południowej w okresie objętym dochodzeniem) spadła z poziomu około 2 000 ton w 2021 r. do 1 700 ton w okresie objętym dochodzeniem. Udział tego przywozu w rynku (jako % całkowitej konsumpcji) zawsze utrzymywał się poniżej 1 %. Średnia cena przywozu z państw trzecich wahała się w podobny sposób i była na podobnym poziomie jak cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (367) Mając na uwadze, że przywóz z Tajwanu i innych państw trzecich miał niski udział w rynku i nieco wyższe ceny niż przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, Komisja stwierdziła, że przywóz ten nie osłabił związku przyczynowego w odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (368) Wielkość wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym w sposób przedstawiony poniżej w tabeli 13. W tabeli 13 przedstawiono również średnią cenę wywozu do stron niepowiązanych stosowaną przez przemysł Unii objęty próbą.

Tabela 13

Wyniki wywozu objętych próbą producentów unijnych

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	[20 000–25 000]	[15 000–20 000]	[1 000–2 000]	[2 000–5 000]
<i>Indeks</i>	100	77	7	16
Średnia cena <i>ex-works</i> (w EUR/t)	[2 000–3 000]	[4 000–5 000]	[1 000–3 000]	[1 000–2 000]
<i>Indeks</i>	100	152	72	54

Źródło: Udzielone przez przemysł Unii odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (369) W okresie badanym wielkość wywozu przemysłu Unii spadła o 84 %. W 2021 r. wielkość wywozu stanowiła około 10 % sprzedaży przemysłu Unii (w tym na użytek własny), ale spadła do około 1 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (370) Jak pokazano w tabeli 8, ceny sprzedaży tego wywozu zmieniały się w sposób skorelowany z jego sprzedażą na rynku unijnym, tj. ze względu na wpływ przywozu na te rynki i wpływ cen surowców. Widoczne jest, że wyniki wywozu przemysłu Unii pogorszyły się w okresie objętym analizą. Z uwagi na fakt, że przemysł Unii nie był głównym dostawcą na rynki eksportowe, pogarszających się wyników wywozu nie uznano jednak za główny czynnik w ogólnej ocenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (371) Komisja stwierdziła zatem, że wyniki wywozu przemysłu Unii nie spowodowały istotnej szkody dla przemysłu Unii ani nie mogły osłabić związku przyczynowego w odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.3. Wzrost kosztów surowców i energii

- (372) Objęci próbą producenci unijni stosowali różne technologie produkcji, wykorzystując różne surowce. Koszty głównych surowców i energii wykazywały jednak zbliżone tendencje i w przypadku wszystkich trzech producentów objętych próbą koszty surowców i energii stanowiły ponad 50 % ich całkowitych kosztów produkcji.
- (373) Jak wynika z tabeli 8, koszty wzrosły o 94 % w 2022 r., a następnie spadły w 2023 r. (o 19 %) i ponownie spadły w okresie objętym dochodzeniem (o kolejne 29 %). Pomimo zmniejszenia kosztów w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem koszty były nadal o 13 % wyższe w okresie objętym dochodzeniem niż w 2021 r.
- (374) Biorąc pod uwagę koszty surowców i energii, oczywiste było, że zmiany kosztów odegrały istotną rolę w przemyśle BDO w okresie badanym. Z tabeli 8 wynika jednak, że gdy w 2022 r. koszty osiągnęły najwyższy poziom, przemysł Unii był mimo wszystko w stanie przenieść te wzrosty kosztów na swoich klientów. Od 2023 r., pomimo spadających kosztów surowców i energii elektrycznej, przemysł Unii nie mógł jednak sprzedawać na poziomie rentowności lub powyżej kosztów produkcji. Było to spowodowane presją cenową wynikającą z rosnącej wielkości przywozu, która spowodowała rozdźwięk między kosztami a cenami w Unii.
- (375) Ponadto koszty stałe na jednostkę gwałtownie wzrosły ze względu na niższą produkcję unijną wynikającą z niższej sprzedaży generowanej przez Unię ze względu na nieuczciwą konkurencję w postaci przywozu towarów po cenach dumpingowych. Przyczyniło się to również do wzrostu kosztów produkcji na jednostkę ponoszonych przez przemysł Unii i spowodowało wzrost np. kosztów energii, wody lub innych kosztów stałych na jednostkę. Ponadto koszty energii miały zazwyczaj znaczący składnik stały, który producenci unijni musieli rozłożyć na wysokie poziomy produkcji, czego nie dało się osiągnąć ze względu na spadek sprzedaży spowodowany presją cenową ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych.

- (376) Przedsiębiorstwo Celanese stwierdziło, że w latach 2020–2022 nastąpił gwałtowny wzrost światowych cen BDO ze względu na następstwa kryzysu związanego z COVID-19 i niedobory BDO w połączeniu z kryzysem energetycznym. Od 2023 r. rynki BDO ustabilizowały się, a spadek cen jest raczej oznaką normalizacji, a nie szkody. W związku z tym przedsiębiorstwo Celanese twierdziło, że wyzwaniem dla przemysłu UE stanowią raczej wysokie koszty energii i inflacja, a nie przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Komisja zakwestionowała jednak ten pogląd, ponieważ, po pierwsze, chociaż ceny energii BDO w Unii spadały w okresie badanym, ceny przywożonych towarów dumpingowych spadły jeszcze bardziej i uniemożliwiły przemysłowi Unii sprzedaż po cenach wyższych od kosztów produkcji. Po drugie, wydaje się, że w okresie badanym nie występował żaden światowy niedobór BDO, a raczej nastąpił powszechnie dostrzegany znaczny wzrost mocy produkcyjnych, wielokrotnie przewyższający światowy popyt na BDO w okresie badanym, co doprowadziło do znacznej nadwyżki mocy produkcyjnych i obniżenia cen BDO. Po trzecie, na koszt produkcji mają również wpływ stałe koszty produkcji, w związku z którymi Unia odczuwa skutki rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym, co nie pozwoliło przemysłowi na zwiększenie sprzedaży, a tym samym wielkości produkcji, powodując dalszy wzrost kosztów produkcji na jednostkę BDO niezależnie od kosztów surowców. Ponadto zwiększone wielkości i spadki cen spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodowały spadek cen BDO w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem do takich poziomów, że produkcja BDO w Unii nie jest rentowna nawet w perspektywie krótkoterminowej, pomimo znacznie niższych kosztów energii elektrycznej, gazu ziemnego i kosztów produkcji innych surowców w porównaniu z 2022 r.
- (377) Co więcej, w odniesieniu do kosztów kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że przemysł Unii po prostu nie jest wystarczająco konkurencyjny ze względu na wysokie koszty. Argument ten został również odrzucony, ponieważ przemysł był rentowny w latach 2021 i 2022. Ponadto rzekomo wysokie koszty nie były przyczyną szkody w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ w tym okresie koszty te spadały.
- (378) Komisja stwierdziła, że wzrost kosztów surowców i energii stanowił tło szkody poniesionej przez przemysł Unii. Podstawową przyczyną szkody był jednak wzrost wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, co spowodowało obniżenie cen BDO do poziomu uniemożliwiającego przemysłowi Unii odzyskanie kosztów oraz wzrost kosztów produkcji na jednostkę w Unii w wyniku spadku sprzedaży i poziomu produkcji.
- (379) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wzrost kosztów surowców i energii nie spowodował szkody dla przemysłu Unii.

5.2.4. Przywóz dokonywany przez producentów unijnych

- (380) Wszyscy producenci unijni dokonywali przywozu znacznych ilości BDO z państw, których dotyczy postępowanie. Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że jest to przyczyna szkody poniesionej przez producentów unijnych. Komisja oceniła zatem, dlaczego przywóz ten miał miejsce, ponieważ wszyscy producenci unijni dysponowali wolnymi mocami produkcyjnymi w Unii i w związku z tym mogli sami produkować te ilości.
- (381) Producenci unijni stwierdzili, że w normalnych warunkach konkurencji przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, miałby miejsce w celu rozwiązania krótkoterminowych problemów związanych z produkcją przy wykorzystaniu mocy zainstalowanej. Magazynowanie dużych ilości BDO nie jest opłacalne, ponieważ wymaga przechowywania produktu w dużych zbiornikach o kontrolowanej temperaturze, co oznacza, że dostawy do klientów są zazwyczaj realizowane wkrótce po wyprodukowaniu. Poziom produkcji zostałyby zatem dostosowane, aby zaspokoić potrzeby użytkowników przemysłowych i potrzeby wewnętrzne.
- (382) W 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem przywóz dokonywany przez przemysł Unii wzrósł jednak, ponieważ ceny BDO na rynku unijnym uległy obniżeniu w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych, a koszty przemysłu Unii, choć spadły w porównaniu z poziomami z 2022 r., były wyższe od tego niższego poziomu cen w Unii.
- (383) Przywozu dokonywano również w celu przeciwdziałania wszelkim ewentualnym problemom związanym z produkcją lub przestojom związanym z konserwacją w okresie badanym, aby nadal realizować umowy z klientami lub nadal produkować produkty rynku niższego szczebla ze względu na niskie zapasy w Unii.

- (384) W związku z tym przywóz dokonywany przez przemysł Unii stanowił krótkoterminowy środek obronny, mający na celu utrzymanie jego pozycji i renomy na rynku unijnym poprzez zapewnienie niezawodnych dostaw dla użytkowników przemysłowych przy jednoczesnym kontynuowaniu produkcji na wewnętrzne potrzeby.
- (385) W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz dokonywany przez przemysł Unii w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem był raczej objawem szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych niż przyczyną szkody samą w sobie.

5.2.5. Zmiany w konsumpcji

- (386) Komisja oceniła wpływ konsumpcji na rynek unijny, analizując wykorzystanie na użytek własny, sprzedaż na wolnym rynku oraz oceniając zmiany w całkowitej konsumpcji na podstawie danych przedstawionych w tabeli 2.
- (387) Wykorzystanie na użytek własny spadło w okresie badanym o 38 %. Większość tego spadku – o około 81 000 ton, czyli 31 % – miała miejsce w 2022 r. Od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem wykorzystanie na użytek własny spadło o około 20 000 ton, czyli o 11 %.
- (388) Konsumpcja na wolnym rynku wzrosła w okresie badanym o około 25 000 ton, czyli o 15 %. Od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem sprzedaż ta wzrosła o około 25 000 ton, czyli o 33 %.
- (389) Oceniając łączne wykorzystanie na użytek własny i sprzedaż na wolnym rynku, w okresie badanym odnotowano spadek o około 77 000 ton lub 18 %. Całkowita konsumpcja wzrosła jednak od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem o około 25 000 ton, czyli o 8 %.
- (390) Łączny spadek sprzedaży w Unii i wykorzystania na użytek własny w kluczowym okresie od 2022 r. do dochodzenia (389) stanowi dla przemysłu Unii problem ilościowy. Główna szkoda w niniejszym dochodzeniu dotyczy jednak zaniżania cen i wynikających z niego poważnych strat w zakresie rentowności obrotu i innych wskaźników wydajności.
- (391) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zmiany w konsumpcji na rynku unijnym nie spowodowały istotnej szkody dla przemysłu Unii.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (392) Unijni producenci BDO w Unii w okresie objętym dochodzeniem prowadzili sprzedaż na rzecz różnych użytkowników przemysłowych w wielu sektorach. W toku dochodzenia wykazano, że obecność przywozu towarów po niskich cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w znacznych i rosnących ilościach miała wpływ na obniżenie cen w okresie badanym, zwłaszcza w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Wynikiem tego było znaczne oddzielenie cen BDO od kosztów produkcji oraz wpływ na poziom sprzedaży i produkcji. W związku z tym rentowność sprzedaży przemysłu Unii była w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem krańcowo ujemna. Takie straty są niewątpliwie nie do utrzymania i zagrażają przetrwaniu przemysłu Unii nawet w perspektywie krótkoterminowej.
- (393) Inne zbadane czynniki obejmowały przywóz z innych źródeł, wyniki wywozu przemysłu Unii, zmiany w konsumpcji, w tym na użytek własny, przywóz dokonywany przez przemysł Unii oraz wzrost kosztów surowców i energii.
- (394) Komisja wyróżniła i oddzieliła w związku z tym wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Nie stwierdzono, by którykolwiek z czynników – łącznie albo osobno – miał znaczący wpływ na sytuację przemysłu Unii w stopniu wystarczającym, by zakwestionować wniosek, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, powodował istotną szkodę.
- (395) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Na szkodę składają się głównie zaniżanie cen, niewystarczająca rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy środków pieniężnych oraz zdolność do pozyskiwania kapitału.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (396) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (397) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.
- (398) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw objętych dochodzeniem, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (399) Na pierwszym etapie Komisja ustaliła zysk podstawowy, pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji. Dane te uzyskano na podstawie rentowności przemysłu Unii w 2022 r., czyli ostatnim roku przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych w 2023 r. W 2021 r. osiągnięto znacznie wyższą rentowność, jednak rok ten uznano za okres dobrej koniunktury dla branży ze względu na wysoką konsumpcję w Unii spowodowaną pandemią COVID-19. Marżę zysku w 2022 r. ustalono na poziomie [10–25] %, zgodnie z tabelą 11.
- (400) Dwóch objętych próbą producentów unijnych dostarczyło dowody na to, że poziom ich inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji w okresie badanym byłby wyższy w normalnych warunkach konkurencji. Komisja zweryfikowała te informacje, korzystając z planów inwestycyjnych, które miały zostać wdrożone w okresie badanym, ale zostały anulowane ze względu na wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Dlatego też argumenty przemysłu Unii uznano za uzasadnione. Aby odzwierciedlić to w zysku docelowym, Komisja obliczyła różnicę między wydatkami na inwestycje, badania i rozwój oraz innowacje w normalnych warunkach konkurencji, przedstawionymi przez przemysł Unii i zweryfikowanymi przez Komisję, a faktycznymi wydatkami na te cele w okresie badanym. Różnica ta, wyrażona jako odsetek obrotów, wyniosła 0,30 %.
- (401) Tę wartość procentową 0,3 % dodano do marży zysku podstawowego wynoszącego [10–25] %, o którym mowa w motywie 399, co dało zysk docelowy w wysokości [10,30–25,30] %.
- (402) Na tej podstawie niewyrządzająca szkody cena wynosi [2 000–2 800] EUR/t i wynika z zastosowania wyżej wymienionej marży zysku wynoszącej [10,30–25,30] % do kosztu produkcji objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (403) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Przemysł Unii przedstawił dowody na to, że jego koszty w ramach systemu EU ETS i podobnych programów krajowych wzrosłyby w okresie obowiązywania środków. Te zwiększone koszty powstałyby, ponieważ przemysł Unii otrzymałby mniej bezpłatnych uprawnień w ramach systemu ETS w latach 2026–2030 (średnio) w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem. Ponadto dane dotyczące kontraktów terminowych typu *future* związanych z ETS pozyskane od agencji Bloomberg (dostępne w aktach sprawy) wskazują, że przewiduje się wzrost ceny uprawnień ETS w latach 2026–2030 w przeliczeniu na tonę wyemitowanego CO₂. Komisja przyjęła te argumenty i dodała koszt wynoszący 25 EUR za tonę do ceny niewyrządzającej szkody, o której mowa w motywie 402.
- (404) Ponadto objęci próbą producenci unijni twierdzili, że koszty pośrednie CO₂ wynikające z przyszłych dodatkowych kosztów związanych z emisją CO₂ z zakupionej i zużytej energii elektrycznej należy uwzględnić jako przyszłe koszty zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego. Argument ten został tymczasowo odrzucony, ponieważ zgłoszone koszty nie zostały bezpośrednio poniesione przez producenta unijnego objętego postępowaniem i nie zostały udokumentowane.

- (405) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego produkowanego przez przemysł Unii, wynoszącą [2 000–2 800] EUR/t, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku do kosztów produkcji ponoszonych przez objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego z rozróżnieniem na rodzaje produktu.
- (406) Komisja ustaliła następnie margines szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (407) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie”, obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Margines szkody (w %)
Chiny	Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.	311,9	105,6
	Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd	522,4	113,7
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Chinach	362,8	107,5
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	522,4	113,7
Arabia Saudyjska	International Diol Company	52,4	127,8
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	52,4	127,8
Stany Zjednoczone	Lyondell Chemical Company	135,7	148,3
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	142,5	153,4

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (408) W wyniku powyższej oceny wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (w %)
Chiny	Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.	105,6
	Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd	113,7
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Chinach	107,5
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	113,7
Arabia Saudyjska	International Diol Company	52,4
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	52,4
Stany Zjednoczone	Lyondell Chemical Company	135,7
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	142,5

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (409) Cztery przedsiębiorstwa produkujące BDO w przemyśle Unii zatrudniają bezpośrednio około 500 pracowników. Producenci ci mają siedzibę w Niemczech, Niemczech, Niemczech i we Włoszech. Wszyscy czterej producenci unijni w pełni współpracowali w ramach dochodzenia, przedkładając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (410) BDO jest półproduktem chemicznym, z którego wytwarza się szereg produktów chemicznych niższego szczebla, w tym PBT, PBAT, TPU, THF i GBL, które są następnie ostatecznie wykorzystywane w wielu różnych zastosowaniach, w tym w przemyśle motoryzacyjnym, obronnym, tekstylnym, tworzyw sztucznych, elektronice, budownictwie, bateriach i kosmetykach („łańcuch wartości BDO”) na rynku unijnym. W okresie objętym dochodzeniem około 47 % BDO było wykorzystywane na użytek własny przez przemysł Unii, a 53 % sprzedawane na wolnym rynku. W związku z tym przemysł Unii jest również sam bardzo dużym użytkownikiem BDO. Niezależnie od tego, czy BDO jest wykorzystywany na użytek własny, czy też sprzedawany na rynku, głównymi produktami rynku niższego szczebla są często pośrednie produkty chemiczne, które mogą być sprzedawane na rynku unijnym albo wykorzystywane na użytek własny.
- (411) Producenci unijni poparli wszczęcie dochodzenia, a ich uwagi od czasu wszczęcia dochodzenia wykazały, że ogólnie popierają oni wprowadzenie środków antydumpingowych. Przedsiębiorstwo LCN nie popiera jednak środków przeciwko Stanom Zjednoczonym, gdzie prowadzi produkcję w ramach grupy, natomiast przedsiębiorstwo Novamont Italy wyraziło obawy co do wpływu ceł na swoje produkty rynku niższego szczebla, ponieważ jest dużym importem z Chin. Ogólnie rzecz biorąc, producenci unijni opowiedzieli się za nałożeniem ceł na główne produkty rynku niższego szczebla, oprócz ceł na BDO, ponieważ obawiają się, że w przypadku nałożenia ceł na BDO stracą konkurencyjność wobec chińskich konkurentów w łańcuchu wartości BDO. Ponadto, jak omówiono w sekcji 2.4 „Argumenty dotyczące zakresu produktu” niniejszego rozporządzenia, przedsiębiorstwo BASF stwierdziło, że bio-BDO należy wyłączyć z definicji produktu objętego dochodzeniem.
- (412) Biorąc pod uwagę ustalenie istotnej szkody dla przemysłu Unii opisane w sekcji 4.2 „Wnioski dotyczące szkody” niniejszego rozporządzenia, wprowadzenie środków pozwoliłoby przemysłowi Unii podnieść rentowność do zrównoważonych poziomów, zwiększyć inwestycje, a tym samym odzyskać pozycję konkurencyjną na jego podstawowym rynku. Przemysł Unii byłby również w stanie odzyskać utracony udział w rynku poprzez zwiększenie wielkości produkcji i sprzedaży na rynku unijnym.
- (413) Niewprowadzenie środków prawdopodobnie będzie miało dalsze negatywne i znaczące skutki dla przemysłu Unii. Poważna sytuacja, opisana powyżej w sekcji „Wnioski dotyczące szkody”, zagraża istnieniu całego przemysłu Unii, ponieważ znaczne i rosnące straty poniesione w okresie badanym, które pogłębiły się w okresie objętym dochodzeniem, są nie do utrzymania w perspektywie krótkoterminowej i zagrażają zdolności do dalszej produkcji BDO w Unii zarówno na użytek własny, jak i na potrzeby wolnego rynku. Mimo spadku cen surowców i energii w 2024 r. przemysł Unii borykał się z dalszym spadkiem cen sprzedaży BDO i rosnącym przywozem towarów po cenach dumpingowych, które były coraz niższe, co uniemożliwiło podniesienie cen i pokrycie niższych kosztów produkcji. Takie zanizanie cen będzie nadal miało miejsce w przypadku braku zastosowania środków, w tym ze względu na rosnące i – już teraz znaczne – wolne moce produkcyjne w państwach, których dotyczy postępowanie, co doprowadzi do dalszego pogorszenia sytuacji przemysłu Unii pod względem wielkości sprzedaży i sytuacji finansowej oraz zagrazi jego krótkoterminowej przyszłości i zatrudnieniu. Przemysł Unii ustanowił zintegrowany łańcuch dla BDO, obejmujący na przykład PBAT i bioformulację, który jest wspierany przez inwestycje realizowane od lat w różnych częściach łańcucha wartości. Zdolność produkcyjna BDO i jego łańcuch dostaw są wystarczające do zaspokojenia popytu na BDO w Unii. Przemysł Unii został już zmuszony do zastąpienia części własnej produkcji tanim przywozem z państw, których dotyczy postępowanie. Miało to na celu utrzymanie pozycji i renomy na rynku unijnym poprzez umożliwienie dalszego dostarczania BDO do łańcucha wartości BDO na użytek własny, do użytkowników unijnych oraz do innych kluczowych producentów wykorzystujących ten produkt w Unii. Pozyskiwanie taniego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, nie oznacza jednak zrównoważonego rozwoju dla przemysłu Unii, który dysponuje dużymi mocami produkcyjnymi w zakresie BDO i ma długą historię produkcji BDO na rynek unijny, a jednocześnie inwestuje w utrzymanie efektywności swoich zakładów produkcyjnych, pionowo zintegrowaną produkcję chemikaliów oraz przestrzeganie norm bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Mówiąc prościej – sytuacja obserwowana w okresie objętym dochodzeniem jest nie do utrzymania, ponieważ nie można oczekiwać, że przemysł Unii będzie nadal bronił się, zastępując własną produkcję przywozem towarów po cenach dumpingowych lub sprzedając swoje produkty w Unii, aby utrzymać relacje z kluczowymi klientami BDO, ponosząc jednocześnie znaczne straty. W przypadku niewprowadzenia środków przemysł Unii byłby zmuszony do zamknięcia zakładów produkcyjnych BDO i polegania wyłącznie na przywozie.

- (414) Nałożenie ceł umożliwiłoby przemysłowi Unii pozyskiwanie BDO na użytek własny z własnej produkcji lub zwiększenie produkcji w Unii, co skutkowałoby ochroną istniejących i niedawnych inwestycji w pionowo zintegrowaną infrastrukturę produkcyjną, wiedzę fachową i miejsca pracy oraz szeroki ekosystem związany z produkcją BDO w Unii, w tym produkcję PBT, PBAT, TPU, THF i GBL, których głównymi producentami w Unii są również unijni producenci BDO, a w przypadku niektórych produktów chemicznych – jedynymi dostawcami w Unii. Środki umożliwiłyby pozyskiwanie BDO na użytek własny w ramach przemysłu Unii, biorąc pod uwagę ograniczoną zdolność Unii do przechowywania BDO lub posiadania znacznych ilości BDO jako zapasów, które również muszą być nabywane z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem i zazwyczaj w ramach umów sprzedaży, a nie zakupów na rynku kasowym. Środki te przyczyniłyby się zatem do zapewnienia bardziej stabilnych, odpornych i bezpiecznych dostaw unijnych od producentów unijnych, ograniczając ryzyko związane z dostawami lub logistyką, jak zauważono w motywie 293, które miało już wpływ na dostawy BDO do Unii w 2024 r. i które mogłoby zagrozić zdolności przemysłu Unii do utrzymania lub nawet produkcji produktów na wewnętrzne potrzeby w ramach łańcucha wartości BDO, gdyby produkcja produktu podobnego w Unii była niższa lub nie istniała.
- (415) Ponadto przedsiębiorstwa Novamont, BASF, INEOS oraz kilku użytkowników BDO przedstawili uwagi dotyczące potrzeby ochrony i nałożenia ceł na dodatkowe produkty w ramach łańcucha wartości BDO, a nie tylko na produkt objęty postępowaniem, w celu ochrony istniejących znacznych inwestycji w pionowe zakłady produkcyjne oraz wykorzystanie na użytek własny w Unii i ogólny ekosystem chemiczny w Unii. Ochrona przemysłu Unii pozwoliłaby na dalsze efektywne funkcjonowanie zintegrowanych zakładów produkcji chemicznej, umożliwiając dalszy podział kosztów stałych, takich jak odpady, energia elektryczna, transport, woda lub para wodna, z produkcją i instalacjami innych chemikaliów, w tym dalszego wykorzystania BDO, co ma kluczowe znaczenie dla utrzymania ogólnej efektywności kosztów produkcji chemicznej w przemyśle Unii.
- (416) Ponadto środki umożliwiłyby użytkownikom wykorzystującym BDO na użytek własny dalsze zaopatrywanie się w BDO w Unii. Producenci unijni twierdzili, że produkcja unijna BDO generuje mniej CO₂ i nie powoduje dodatkowej emisji CO₂ związanej z transportem morskim, kolejowym i drogowym.
- (417) Nałożenie środków na BDO z państw, których dotyczy postępowanie, leży zatem wyraźnie w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych

- (418) Większość przywozu BDO w okresie badanym odbywała się bezpośrednio do użytkowników przemysłowych lub do przedsiębiorstw powiązanych w Unii, takich jak BASF, LCN i BorsodChem. Niektórych zakupów BDO przez użytkowników przemysłowych dokonywali importerzy niepowiązani lub przedsiębiorstwa handlowe. Jednakże nie nawiązano współpracy z niepowiązanymi importerami/przedsiębiorstwami handlowymi.
- (419) Uwagi zgłosiło kilku użytkowników, którzy są również importerami BDO, w tym importerami z państw, których dotyczy postępowanie. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że ich główna działalność gospodarcza polegała raczej na wykorzystaniu BDO do produkcji, ich uwagi omówiono poniżej w sekcji „Interes użytkowników”.
- (420) Przedsiębiorstwo Will & Co, dystrybutor surowców, w tym BDO uzyskiwanego od przedsiębiorstwa Sipchem, przedstawiło uwagi, ale nie przedstawiło minimalnych informacji, w tym informacji wymaganych od importerów, aby można było ustalić wpływ, jaki wprowadzenie środków miałoby na jego działalność. Przedsiębiorstwo Will & Co argumentowało, że w okresie badanym występowała nadwyżka podaży BDO z Chin, a chińscy i tajwańscy producenci oferowali agresywne ceny, w tym ceny poniżej kosztów produkcji. Ponadto stwierdzono, że lata 2021–2022 to okres, w którym w Unii odnotowano niższy przywóz z tych państw i w którym ceny rynkowe BDO utrzymywały się w Unii na stabilnym poziomie. Jednak od 2023 r. zwiększona konkurencja ze strony chińskich producentów i ich bardzo agresywne ceny spowodowały załamanie cen BDO w Unii do nie zrównoważonego poziomu, głównie w wyniku budowy nowych zakładów produkcyjnych i zwiększenia dodatkowych mocy produkcyjnych w ChRL, które już teraz przewyższają całkowity światowy popyt na BDO, a zwłaszcza w ostatnich dwóch latach, kiedy to same tylko Chiny zwiększyły moce produkcyjne, które są wielokrotnie większe od całkowitego światowego popytu na BDO. Przedsiębiorstwo Will & Co stwierdziło również, że z punktu widzenia zapewnienia stabilności rynku bardzo ważne jest, aby przedsiębiorstwo Sipchem nadal dostarczało BDO do Unii, oraz że przywóz z Arabii Saudyjskiej nie powinien być kumulowany. Ten ostatni punkt został już omówiony w sekcji 4.3 „Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie”.

- (421) Ponadto przedsiębiorstwo Helm AG przedstawiło uwagi dotyczące wyłączenia bio-BDO, które omówiono w sekcji 2.4 „Argumenty dotyczące zakresu produktu”.
- (422) Komisja nie dysponowała informacjami pozwalającymi na dokładne ustalenie wpływu, jaki wprowadzenie środków miałyoby na działalność niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych. Brak współpracy sugeruje, że importerzy uważają, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie będzie miało znaczącego wpływu na ich działalność. Importerzy byli raczej ogólnymi importerami produktów chemicznych i nie skupiali się wyłącznie na BDO. Ponadto, wprawdzie na pierwszym etapie można zaobserwować zmniejszenie przywozu i odsprzedaży towarów objętych środkami, każdy taki negatywny wpływ na obrót mógłby ostatecznie zostać zrekompensowany przez zwiększoną odsprzedaż produktów zakupionych z innych źródeł, takich jak Korea Południowa lub Tajwan.
- (423) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wpływ środków nie będzie nieproporcjonalny dla importerów/przedsiębiorstw handlowych.

7.3. Interes użytkowników

- (424) Niezależnie od tego, czy BDO jest stosowany na użytek własny czy sprzedawany na rynku, głównymi unijnymi użytkownikami BDO są produkty rynku niższego szczebla, takie jak politereftalan butylenu (PBT), tereftalan adypinianu polibutylenu (PBAT), poliuretan (PU), poliester nasycony (SAT), tetrahydrofuran (THF), n-metylopirolidon (NMP), kopolimer termoplastyczny (TPC) i gamma-butyrolakton (GBL). Są to z kolei produkty pośrednie, które mogą być sprzedawane na rynku unijnym albo wykorzystywane na użytek własny. Branże, w których BDO znajduje ostateczne zastosowanie, są bardzo zróżnicowane i obejmują rolnictwo, przemysł motoryzacyjny, chemiczny, kosmetyczny, farmaceutyczny, tworzyw sztucznych i tekstylny.
- (425) Dziewięciu użytkowników przemysłowych z Unii oraz trzech objętych próbą zintegrowanych producentów unijnych, którzy wykorzystywali BDO na użytek własny, w pełni współpracowało w ramach dochodzenia, przedstawiając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedstawiając swoje opinie na temat interesu Unii. Ci użytkownicy przemysłowi odpowiadali za około 25 % całkowitej konsumpcji BDO w Unii w okresie objętym dochodzeniem, natomiast użytkownicy BDO, którzy są również producentami BDO, odpowiadali za 100 % ilości BDO wykorzystywanego na użytek własny w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Ogólnie rzecz biorąc, współpracujący użytkownicy przemysłowi wraz z producentami unijnymi wykorzystującymi BDO na użytek własny odpowiadali za około 65 % całkowitej konsumpcji BDO w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Użytkownicy ci pozyskiwali BDO z własnej produkcji, od producentów unijnych lub z przywozu. Większość przywozu dokonywanego przez użytkowników pochodziła z państw, których dotyczy postępowanie.
- (426) Tych dwunastu użytkowników to:
- a) zintegrowani producenci BDO/użytkownicy wykorzystujący BDO na użytek własny:
 - BASF SE,
 - INEOS Solvents Marl GmbH,
 - Novamont;
 - b) użytkownicy przemysłowi:
 - BorsodChem z.r/t, Węgry (użytkownik powiązany z chińskim producentem eksportującym),
 - Chimica Organica Industriale Milanese spa – (COIM), Włochy,
 - Dow Europe GmbH, Szwajcaria (przedsiębiorstwo zaopatrujące się u unijnych producentów BDO oraz posiadające zakłady produkcyjne w Unii),
 - Elachem SpA, Włochy,
 - Envalior BV, Niemcy,
 - Envalior GmbH, Niemcy,
 - Performance Solutions Luxembourg Sarl („Celanese”), Luksemburg,
 - Dubai Polymer GmbH, Niemcy (wspólne przedsiębiorstwo Celanese i Envalior),
 - Tosoh Europe BV, Niemcy.

- (427) Kilku użytkowników przedstawiło uwagi dotyczące interesu Unii. Elachem SpA i Envalior BV & Envalior GmbH były przeciwne nałożeniu środków głównie dlatego, że środki wobec BDO nie obejmowałyby innych produktów chemicznych uzyskiwanych z BDO, a zwłaszcza kolejnych zastosowań BDO na dalszych etapach łańcucha produkcyjnego, co wpłynęłoby na koszt surowców tych produktów rynku niższego szczebla i z kolei zmniejszyłoby ich konkurencyjność względem przywozu. Wynika to z potencjalnego wzrostu kosztów BDO w Unii po wprowadzeniu środków. Przedsiębiorstwo Performance Solutions Luxembourg Sarl uznało znaczenie odpornego i konkurencyjnego przemysłu BDO w Unii, ale wezwało Komisję do uwzględnienia całego łańcucha wartości BDO w Unii, ponieważ cła drastycznie zwiększyłyby koszty produkcji w unijnym przemyśle niższego szczebla, a jednocześnie zwiększyłyby konkurencję ze strony przywozu. Wynika to z faktu, że producenci z państwa, którego dotyczy postępowanie, przesunęliby się o jeden stopień w dół łańcucha wartości produkcji BDO i dokonywaliby dumpingu w odniesieniu do tego przywozu do Unii, jeżeli nie podlegałby on środkom. Ponadto twierdzili oni, że kosztów nie można przenieść na klientów ze względu na globalny i konkurencyjny charakter tych rynków niższego szczebla BDO, co zagraża rentowności finansowej producentów unijnych, oraz że w Unii nie ma wystarczających mocy produkcyjnych, aby zaspokoić popyt na BDO. Ponadto twierdzili oni, że producenci unijni sprzedają swoje produkty po zbyt wysokich cenach oraz że podaż BDO z państw innych niż państwa objęte postępowaniem jest niewystarczająca. Przedsiębiorstwa COIM i BorsodChem były przeciwne wszelkim środkom. Argumenty te oraz opinie użytkowników zostały przeanalizowane poniżej w ramach analizy interesu użytkowników.

Analiza użytkowników przemysłowych

- (428) Z danych dostarczonych przez dziewięciu współpracujących unijnych użytkowników przemysłowych wynika, że w okresie objętym dochodzeniem około dwie trzecie nabywanego przez nich BDO pochodziło z przemysłu Unii, a około jedna trzecia z przywozu, głównie z państw, których dotyczy postępowanie.
- (429) Znaczenie BDO dla użytkowników przemysłowych było bardzo zróżnicowane i zależało od rodzaju produktu i jego zastosowania w okresie objętym dochodzeniem. Na przykład niektóre produkty rynku niższego szczebla wykorzystywały mniej BDO niż inne: więcej BDO wykorzystywano do produkcji produktów rynku niższego szczebla, takich jak produkty klasyfikowane zazwyczaj jako chemikalia „wysokowydajne”, natomiast mniej BDO wykorzystywano w segmentach chemikaliów „specjalistycznych”. Ogólnie rzecz biorąc, znaczenie produktów pochodnych BDO w stosunku do całkowitego obrotu różniło się znacznie w zależności od użytkownika. W związku z tym dla niewielkiej liczby niezdywersyfikowanych użytkowników przemysłowych produkt pochodny BDO był jedynym produktem lub stanowił ponad 70 % całkowitej sprzedaży. W przypadku typowych użytkowników przemysłowych, którzy zazwyczaj dysponowali portfelem produktów wysokowydajnych i specjalistycznych, wykorzystanie produktów pochodnych BDO stanowiło jednak od około 0,1 % do 25 % całkowitej sprzedaży przedsiębiorstwa. Sprzedaż produktów zawierających BDO stanowiła średnio 57 % łącznego obrotu współpracujących użytkowników przemysłowych w Unii.
- (430) BDO był w niektórych przypadkach wykorzystywany do produkcji produktów rynku niższego szczebla, które następnie były częściowo wywożone do państw trzecich przez użytkowników w okresie objętym dochodzeniem. Cła na BDO nie miałyby wpływu na taką sprzedaż, przy spełnieniu warunków dotyczących procedury uszlachetniania czynnego.
- (431) Koszt BDO jako surowca w porównaniu z całkowitymi kosztami produktów rynku niższego szczebla również różnił się w okresie objętym dochodzeniem. Na podstawie danych przedłożonych przez użytkowników przemysłowych i producentów/użytkowników na użytek własny oszacowano, że BDO ma istotny udział w kosztach produkcji THF, PBT, PBAT i NMP (ten ostatni jest produktem pochodnym GBL). Jednak całkowity koszt BDO mógłby się wówczas znacznie zmniejszyć w zależności od stopnia specjalizacji produktu, na przykład gdyby produkty pochodne wymagały większych nakładów na badania i rozwój lub gdyby BDO było łączone z innymi surowcami do jego produkcji. Produkty te zazwyczaj zaliczono do segmentów „specjalistycznych” i „wysokowydajnych”. Koszt BDO jako surowca stanowił średnio 14 % całkowitego kosztu produktu w przypadku współpracujących użytkowników, ale w odniesieniu do niektórych pochodnych mógł być znacznie wyższy.
- (432) Marże rentowności użytkowników przemysłowych (w przypadku produktów zawierających BDO), o ile były dostępne, wahały się od około 40 % do -11 %, przy średniej rentowności wynoszącej 10 % w okresie objętym dochodzeniem. Rentowność niektórych produktów rynku niższego szczebla była ujemna, ale większość z nich była opłacalna. Najbardziej rentowne produkty zazwyczaj znajdowały się w segmencie „specjalistycznym”, w przypadku którego wrażliwość cenowa była mniej istotna, a marże mogły być wysokie, ponieważ sprzedaż nie dotyczyła towarów podstawowych i podlegała mniejszej konkurencji, nawet jeśli sprzedawane ilości były zazwyczaj bardziej ograniczone. Dane dotyczące rentowności dostarczone przez współpracujących użytkowników przemysłowych nie zawsze odnosiły się jednak do produktów zawierających BDO, a rentowność dwóch użytkowników nie została potwierdzona podczas wizyty weryfikacyjnej. W związku z tym na tymczasowym etapie dochodzenia współpracujący użytkownicy nie udowodnili rentowności produktów zawierających BDO. Kwestia rentowności użytkowników będzie zatem dalej badana na ostatecznym etapie dochodzenia.

- (433) Jeżeli chodzi o wpływ środków na współpracujących użytkowników, Komisja uznała, że środki nałożone na BDO będą miały wpływ na ich zyski, chyba że wzrost kosztów zakupu BDO mógłby zostać przeniesiony na klientów. Wynikało to ze znaczenia BDO w kosztach produkcji produktów pochodnych, zwłaszcza w przypadku niektórych bezpośrednich produktów pochodnych, które same są towarami. Niektóre czynniki prawdopodobnie złagodziłyby jednak wpływ środków na produkty rynku niższego szczebla. Po pierwsze, jak wyjaśniono powyżej, użytkownicy przemysłowi produkowali również produkty niezawierające BDO, ponieważ oparte na BDO produkty rynku niższego szczebla stanowiły średnio jedynie około 57 % ich całkowitej sprzedaży, ale większość użytkowników prowadziła zróżnicowaną działalność, w ramach której wykorzystanie produktów pochodnych BDO stanowiło od około 0,1 % do 25 % całkowitej sprzedaży przedsiębiorstwa. Po drugie, użytkownicy przemysłowi pozyskiwali ponad połowę swojego BDO z Unii, a mniej niż połowę z państw, których dotyczy postępowanie, oraz z państw trzecich, takich jak Korea Południowa lub Tajwan. Chociaż ceny BDO na rynku unijnym prawdopodobnie wzrosłyby z powodu wprowadzenia środków, użytkownicy mogliby zmienić źródła dostaw, aby zminimalizować wpływ tych środków, np. wybierając Koreę Południową lub Tajwan. Ponadto nie oczekuje się znacznego wzrostu cen w Unii, biorąc pod uwagę, że znaczny dodatkowy wzrost wielkości produkcji wynikający z wdrożenia środków pozwoliłby na bardziej efektywne funkcjonowanie zakładów i obniżenie jednostkowych kosztów produkcji BDO. Co więcej, sprzedaż BDO w Unii odbywa się zazwyczaj na podstawie umów długoterminowych, które również odnoszą się do cen ICIS, a w niektórych przypadkach również do cen ICIS na rynku chińskim. W związku z tym unijne ceny w umowach sprzedaży BDO odzwierciedlają światowe ceny BDO, a znaczne odchylenie cenowe spowodowałoby, że przywóz z państw nieobjętych postępowaniem stałby się w Unii bardziej konkurencyjny, powodując wzrost sprzedaży z tych państw na rzecz użytkowników. Po trzecie, BDO jako surowiec stanowił jedynie około 14 % całkowitych kosztów produkcji produktów rynku niższego szczebla, a jego udział różnił się w zależności od rodzaju produktu i zazwyczaj miał znacznie mniejsze znaczenie w przypadku niektórych produktów z segmentu „specjalistycznego”, a nawet z segmentu „wysokowydajnego”, w przypadku których koszty BDO stanowiły znacznie niższy odsetek całkowitych kosztów produkcji. Po czwarte, niektórzy użytkownicy przemysłowi uzyskiwali zyski z produkcji opartych na BDO produktów rynku niższego szczebla w okresie objętym dochodzeniem i byłiby w stanie pokryć wzrost kosztów albo przenieść go na swoich klientów, zwłaszcza w przypadku produktów, które nie były wrażliwe na ceny (lub standaryzowane), charakteryzowały się wysokimi marżami i w przypadku których BDO stanowił ograniczoną część całkowitych kosztów, co zazwyczaj dotyczyło segmentu „specjalistycznego”. Po piąte, całkowite moce produkcyjne przemysłu Unii w zakresie BDO wynoszą około 470 200 ton, a obecne całkowite wykorzystanie wynosi około 347 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, co pozwala przemysłowi Unii z łatwością zaspokoić cały popyt w Unii, a użytkownikom zaopatrywać się w BDO w Unii i nie podlegać środkom. Ponadto niektórzy użytkownicy dokonywali niekiedy wywozu większości produktów zawierających BDO do państw trzecich, co oznacza, że byłiby w stanie uniknąć skutków ceł antydumpingowych ze względu na ustalenia dotyczące procedury uszlachetniania czynnego z organami celnymi Unii. Ze względu na te środki łagodzące oczekiwano, że wpływ środków na użytkowników nie byłby nieproporcjonalny.
- (434) Biorąc pod uwagę znaczne straty unijnego przemysłu BDO i zaniżanie cen na rynku, można w sposób uzasadniony przyjąć, że po wprowadzeniu środków ceny BDO wzrosną. Niemniej wpływ, jaki środki mogą mieć na niektórych użytkowników, należy zrównoważyć ryzykiem związanym z zaprzestaniem działalności przez przemysł Unii, ponieważ obecna sytuacja nie jest zrównoważona. Niewprowadzenie środków doprowadzi do zaprzestania produkcji w Unii oraz pogorszenia niezawodności, odporności i stabilności źródeł dostaw BDO, a następnie nieuchronnie do wzrostu cen BDO i większej niepewności co do pozyskiwania na rynku unijnym produkcji BDO na rynkach niższego szczebla, która będzie wówczas uzależniona wyłącznie od transportu morskiego do Unii, przy bardzo ograniczonych możliwościach bezpiecznego i ekonomicznego magazynowania BDO w Unii. Zaprzestanie działalności przez przemysł Unii ograniczyłoby z kolei rentowność produkcji opartych na BDO produktów rynku niższego szczebla w Unii, ponieważ ich producenci muszą zaopatrywać się w BDO na czas, w sposób ekonomiczny, przy stałej odpornej podaży i dywersyfikacji dostaw (w tym z Unii), aby móc produkować na stałym poziomie i osiągać minimalną wielkość produkcji pod kątem efektywności produkcji dla produktów rynku niższego szczebla, co z kolei pozwala na terminowe zaspokajanie potrzeb klientów.
- (435) Ponadto Komisja ustaliła, że moce produkcyjne przemysłu Unii są wystarczające do zaspokojenia całej konsumpcji na rynku UE. W okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii dysponował około 40 % wolnych mocy produkcyjnych, a w przypadku przywrócenia warunków uczciwej konkurencji producenci unijni mogliby zwiększyć produkcję i obniżyć koszty produkcji poprzez rozłożenie kosztów stałych na większe ilości, aby zaspokoić popyt w Unii. Ponadto, jak wspomniano powyżej, użytkownicy przemysłowi mogliby zmienić źródła dostaw na Koreę Południową i Tajwan.
- (436) Komisja stwierdziła zatem, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie spowoduje niedoboru podaży BDO na rynku unijnym.

- (437) Wreszcie, jeśli chodzi o ogół użytkowników produktu objętego postępowaniem, czyli użytkowników przemysłowych oraz przemysł Unii wykorzystujący BDO na użytek własny, użytkownicy odpowiadający za 62 % całkowitego zużycia BDO w Unii, którzy współpracowali w ramach niniejszego dochodzenia, opowiedzieli się za nałożeniem ceł, a użytkownicy z przemysłu Unii opowiedzieli się za wprowadzeniem środków, jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w sekcji dotyczącej interesu przemysłu Unii.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (438) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (439) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (440) W odniesieniu do przywozu produktu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu przedstawionymi w motywie 407. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (441) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed oczeniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)
Chiny	Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.	105,6
	Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd	113,7
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Chinach	107,5
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	113,7
Arabia Saudyjska	International Diol Company	52,4
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	52,4
Stany Zjednoczone	Lyondell Chemical Company	135,7
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	142,5

- (442) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

- (443) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Indywidualne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do chwili przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”.
- (444) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (445) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, w zależności od przypadku można, ale nie jest to wskazane, wprowadzić wartość procentową, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

9. REJESTRACJA

- (446) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem obowiązkiem rejestracji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania cel z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (447) Na obecnym etapie postępowania nie można podjąć decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (448) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu cel tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących prawidłowości obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (449) Przedsiębiorstwo Lyondell Chemical przedstawiło uwagi odnośnie do obliczeń. W świetle tych uwag Komisja zmieniła swoje obliczenia dotyczące dumpingu i szkody, które odnosiły się do przedsiębiorstwa Lyondell Chemical. Pozostałe uwagi otrzymane od zainteresowanych stron nie dotyczyły dokładności obliczeń jako takiej, lecz zastosowanej przez Komisję metodyki, a zatem wykraczały poza zakres etapu wcześniejsze informowania.

11. PRZEPISY KOŃCOWE

- (450) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (451) Ustalenia dotyczące nałożenia cel tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz 1,4-butanodiolu, zwykle objętego numerem 110-63-4 w rejestrze Chemical Abstracts Service (CAS) i zwykle klasyfikowanego w Europejskim spisie istniejących substancji chemicznych o znaczeniu handlowym (EINECS) pod numerem WE 203-786-5, obecnie objętego kodami CN 2905 39 26 i 2905 39 28, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Xinjiang Markor Chemical Industry Co., Ltd.	105,6	88AL
	Wanhua Chemical (Sichuan) Co., Ltd	113,7	88AM
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	107,5	
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	113,7	8999
Królestwo Arabii Saudyjskiej	International Diol Company	52,4	88AN
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Królestwa Arabii Saudyjskiej	52,4	8999
Stany Zjednoczone Ameryki	Lyondell Chemical Company	135,7	88AO
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	142,5	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w kilogramach] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w państwie, którego dotyczy postępowanie. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.
2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją występują z takim wnioskiem w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu mogą to uczynić w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron może rozpatrzyć wnioski złożone poza tym terminem i, w stosownych przypadkach, może podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/1718.
2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w UE nie więcej niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Pozostali współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Shandong Yuanli Science and Technology Co., Ltd.	88AP
	Inner Mongolia Dongjing Biological Green Technology Co., Ltd.	88AQ
	Henan Kaixiang Fine Chemical Co., Ltd.	88AR
	Xinjiang Blue Ridge Tunhe Energy Co., Ltd.	88AS